

2045/19

Dober Pajdáš kalendárium

na prestopno leto

1940.

z dosta lejpim, dobrim i hasnovitim
čtenjom, pripovestmi i veršušami.

XIX. letni tekáj.

2045/19

Reditel i lástnik: Franc, M. Sobota.

1032/1956

Január - Sečén

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjâvanje vrejmena i mejseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Pondelek	Novo leto	 5 v. 56 m.	 7 48	4 19	—	11 10
2	Tork	Ábel		 7 48	4 19	0 9	11 39
3	Sreda	Genoveva d.		 7 48	4 21	1 21	12 5
4	Četrtek	Titus pk.	Mrzlo	 7 47	4 22	2 37	12 48
5	Pétek	Telesfor	sneg	 7 47	4 23	3 39	1 27
6	Sobota	Tri králi	z vôtrom	 7 47	4 24	4 32	2 12
1. teden.		Kak bi Jezuš 12 let star bio. Luk. II, 42—52.					
7	Nedela	Po tri kr. 1	Držéči	 7 47	4 24	5 39	3 2
8	Pondelek	Severin	 2 v. 53 m.	 7 47	4 25	6 31	3 56
9	Tork	Marcel		 7 47	4 27	7 15	4 55
10	Sreda	Vilmoš pk.		 7 46	4 28	7 54	5 55
11	Četrtek	Higin p. m.	močen	 7 46	4 30	8 27	6 56
12	Pétek	Ernô ap.	mraz	 7 45	4 30	8 56	7 57
13	Sobota	Veronika		 7 45	4 32	9 22	8 57
2. teden.		Svádba včinjena v Galilejskoj Kánai. Ján. II, 1—11.					
14	Nedela	Po tri kr. 2.	Premenjâvno	 7 44	4 33	9 47	9 57
15	Pondelek	Pavel pušč.		 7 44	4 35	10 12	10 56
16	Tork	Marcell p. m.		 7 43	4 36	10 37	11 57
17	Sreda	Anton apát	 7 v. 21 m.	 7 43	4 37	11 1	—
18	Četrtek	Píroška d. m.		 7 42	4 38	11 30	1 4
19	Pétek	B. Marjeta		 7 42	4 40	12 9	2 00
20	Sobota	Fáb. i Seb.	vrejmen	 7 41	4 41	12 48	3 2
3. teden.		Delavci v goricaj. Mát. XX, 1—16.					
21	Nedela	Septuages.	Prijetno zimsko	 7 41	4 43	1 36	4 3
22	Pondelek	Vince mantr.		 7 39	4 45	2 30	5 2
23	Tork	P. Raimund		 7 38	4 46	3 36	5 57
24	Sreda	Timót pk.	 0 v. 22 m.	 7 36	4 48	4 48	6 45
25	Četrtek	Pavla obrn.		 7 36	4 49	6 3	7 27
26	Pétek	Polikárp pk.		 7 35	4 50	7 21	8 5
27	Sobota	Zlátov. sv. Ján.	mrzlo	 7 34	4 52	8 40	8 39
4. teden.		Od sejáča i semena. Luk. VIII, 4—15.					
28	Nedela	Sexages.	Sneg de se ponújao	 7 33	4 53	9 55	9 11
29	Pondelek	Sal. sv. Fereñc		 7 32	4 55	1 9	9 43
30	Tork	Martina d. m.		 7 30	4 57	—	10 16
31	Sreda	Virgilia	 3 v. 47 m.	 7 29	4 58	0 21	10 51

Stoletni Kalendar: 1—8 vihérno, mrzli dnévi, močni sneženi zameti, močen mraz, 9—17 na vékse vedrno, ali z mrazom, 18—24 níkelko se povékša mraz, 25—31 prijetnejše postáne vrejmen, z ménsim sneženjom.

Prvoga je dén dugi 8 vór 31 minút, do konca mejseca 1 vóro 2 min. prirasté.

Február - Sűšec

má 29 dni

Dnėvi	Imenik	Premenjavenje vremeja i mejsaca		Sunce		Mejsac	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Četrtek	Ignac pk. m.	Mrzlo	 7 29	5 59	1 30	11 28
2	Pėtek	Svečnica	mokro	 7 27	5 1	2 35	12 11
3	Sobota	Baláz pk. m.	vrejmen	 7 26	5 2	2 34	12 59
5. tjeđen.		Jezuš ob tretjim prorokuje trpljenje. Luk. XVIII, 31—43.					
4	Nedela	Quinquag.	Premenjávno	 7 24	5 4	4 27	1 52
5	Pondelek	Agota pk. m.	vóterno	 7 24	5 5	5 13	2 47
6	Tork	Faşenek	nestálno	 7 21	5 7	5 54	3 46
7	Sreda	Pepelnica		 7 21	5 9	6 29	4 47
8	Četrtek	M. Sv. Jánoš	☾ 8 v. 45 m.	 7 19	5 10	6 58	5 47
9	Pėtek	Abigail		 7 18	5 12	7 26	6 47
10	Sobota	Skolastika	mrzlo	 7 16	5 14	7 42	7 48
6. tjeđen.		Hűdi dűh skűšava Jezuša. Mat. IV, 1—11.					
11	Nedela	Postna 1.		 7 15	5 16	8 16	8 47
12	Pondelek	Lidia	Deždž	 7 13	5 17	8 38	9 46
13	Tork	Ella		 7 11	5 19	9 8	0 47
14	Sreda	Bálint	snėg	 7 10	5 21	9 36	11 47
15	Četrtek	Faustin		 7 8	5 22	10 7	—
16	Pėtek	Juliana m.	☾ 1 v. 55 m.	 7 6	5 23	10 43	0 48
17	Sobota	Donát pk. m.	mrzlo	 7 4	5 24	11 26	1 48
7. tjeđen.		Jezuš se na brejgi spremeni. Mat. XVII, 1—9.					
18	Nedela	Postna 2.		 7 3	5 26	12 17	2 47
19	Pondelek	Konrád	Premenjávno	 7 1	5 28	1 15	3 41
20	Tork	Aladár pk. m.	mrzlo	 6 59	5 30	2 22	4 32
21	Sreda	Eleonóra	mokro	 6 58	5 31	3 34	5 16
22	Četrtek	Geržon		 6 56	5 32	4 51	5 56
23	Pėtek	Dam. Peter	☾ 10 v. 55 m.	 6 54	5 33	6 11	6 34
24	Sobota	Prėstop. dėn	vrejmen	 6 53	5 34	7 29	7 8
8. tjeđen.		Jezuš z nejmoga odžene vragá. Luk. XI, 14—28.					
25	Nedela	Postna 3.		 6 51	5 36	8 48	7 41
26	Pondelek	Gėza	Padavina	 6 49	5 38	10 4	8 15
27	Tork	Šándor	premenjávno	 6 47	5 40	11 18	8 51
28	Sreda	Gábor pass.	sunčno	 6 45	5 41	—	9 28
29	Četrtek	Román ap.		 6 43	5 43	0 25	10 11

Stolelni Kalendar: Prvi tjeđen mrzlo, deždž ali snej, močno vihėrje, 8—16 malo popűsti, nagoustci mrzli deždžovje, 17—23 znovű se na mrzlo obrnű i do konca meseea tak ostáne.

Prvoga je dėn dugi 9 vűr 30 minut, do konca mejsaca 1 vűro 30 min. prirastű.

Márc - Máliotràven

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Promenjanje vremena i mejsca	☾	Sunce		Mejsec	
				zide	zahaja	zide	zahaja
1 Péték	Albin	☾ 3 v. 35 m.	☾	6 39	5 45	1 30	10 57
2 Sobota	Simplicij		☾	6 41	5 47	2 23	11 49
9. tjeđen.		Jezuš nasiti 5000 lúdi. Ján. VI, 1—15.					
3 Nedela	Postna 4.	Mrzlo vetrovno sneg	☾	6 37	5 48	3 12	12 43
4 Pondelek	Kázmér		☾	6 36	5 49	3 53	1 41
5 Tork	Őžéb		☾	6 34	5 50	4 30	2 39
6 Sreda	Gottlieb		☾	6 32	5 52	5 1	3 40
7 Četrték	A. sv. Tomáš	☾ 3 v. 23 m.	☾	6 30	5 54	5 30	4 43
8 Péték	Zoltan		☾	6 29	5 55	5 56	5 40
9 Sobota	Franciška		☾	6 25	5 57	6 21	6 39
10. tjeđen.			Što me more kárati med vami ? Ján. VIII, 46—59.				
10 Nedela	Postna 5.	Promenjávno hladno snežno sunce	☾	6 23	5 58	6 47	7 39
11 Pondelek	Aladár		☾	6 22	5 59	7 12	8 39
12 Tork	I. Gregor p.		☾	6 20	6 1	7 40	9 39
13 Sreda	Kristián		☾	6 18	6 2	8 10	10 52
14 Četrték	Matild	☾ 4 v. 25 m.	☾	6 16	6 4	8 41	11 38
15 Péték	Krištof		☾	6 14	6 5	9 22	—
16 Sobota	Henriette		☾	6 12	6 7	10 19	0 46
11. tjeđen.			Gda bi se Jezuš Jeruzálemi približao. Máté XXI, 1—9.				
17 Nedela	Cvetna n.	☾ 4 v. 25 m.	☾	6 10	6 8	11 2	1 39
18 Pondelek	Šandor		☾	6 8	6 9	12 2	2 21
19 Tork	Sv. Jožef		☾	6 6	6 11	1 11	3 7
20 Sreda	Hubert		☾	6 4	6 13	2 22	3 48
21 Četrték	Vel. četrték	☾ 8 v. 33 m.	☾	6 3	6 14	3 39	4 26
22 Péték	Vel. péték		☾	6 0	6 15	4 58	5 1
23 Sobota	Vel. sobota		☾	6 59	6 16	6 12	5 35
12. tjeđen.			Jezuš goristáne od mrtvi. Márk XVI, 1—7.				
24 Nedela	Vüz. ned.	Sprotolešnje hladno vöterno vrejmen	☾	5 56	6 18	7 40	6 8
25 Pondelek	Vüz. pond.		☾	5 55	6 19	8 53	6 43
26 Tork	Manó		☾	5 53	6 21	10 6	7 21
27 Sreda	Dam. Jánoš		☾	5 51	6 23	11 3	8 4
28 Četrték	Gedeon	☾ 5 v. 20 m.	☾	5 50	6 24	—	8 50
29 Péték	Ciril		☾	5 46	6 25	8 14	9 42
30 Sobota	Izidor		☾	5 44	6 26	1 7	10 37
13. tjeđen.			Jezuš se prikáže vučenikom. Jánoš XX, 19—31.				
31 Nedela	Po vüz. 1.	Toplo	☾	5 43	6 28	1 51	11 34

Stoletni Kalendar: Z hladnimi, vetrovnimi dnévi se začne, po 10-tom ménše sneženje, potom premenjavno vremen pride, po 20-tom navékshe vedrno, ali ešče vsigdár mrzlo.

Prvoga je dén dugi 11 vör 4 min., do konca meseca 1 vöro 39 min. prirasté. Začétek sprotolejtja 20-ga ob 7 vüri 24 min.

April - Velki tràven

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjãvanje vrejmena i mejsca	☾	Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Pondelek	Hugó		5 40	6 29	2 31	12 38
2	Tork	P. Franc	Premenjãvno	5 39	6 31	3 3	1 33
3	Sreda	Rihárd p.	võterno	5 36	6 31	3 33	2 34
4	Četrtek	Izidor p.	mrzlo	5 34	6 33	3 59	3 33
5	Pétek	Fer. sv. Vince	nestálno	5 32	6 34	4 25	4 32
6	Sobota	Coelestin		5 30	6 36	4 51	5 31
14. tãeden.		Jaz sem dober pastér. Ján. X. 11—16.					
7	Nedela	Pò vüz. 2.	☉ 9 v. 18 m.	5 29	6 38	5 17	6 31
9	Pondelek	Déneš p.		5 25	6 39	5 44	7 32
8	Tork	Konrád	Velki võter	5 24	6 40	6 12	8 33
10	Sreda	Žolt	hladno	5 22	6 41	6 45	9 43
11	Četrtek	Leo	sunčno	5 20	6 43	7 23	10 31
12	Pétek	Gjula p.	lepše	5 19	6 44	7 57	11 26
13	Sobota	Hermenegild		5 17	6 46	8 57	—
15. tãeden.		Edno malo i nete me vidli. Ján. XVI. 16—22.					
14	Nedela	Po vüz. 3.	☾ 2 v. 46 m.	5 15	6 47	9 53	0 16
15	Pondelek	Anastázia		5 13	6 49	10 57	1 8
16	Tork	Lambert		5 12	6 50	12 6	1 44
17	Sreda	Anicét	Nestálno	5 10	6 51	1 17	2 22
18	Četrtek	Apollonius m.	premenjãvno	5 7	6 54	2 31	2 47
19	Pétek	Ema	toplejše	5 6	6 54	3 48	3 30
20	Sobota	Tivadar	vrejmen	5 4	6 56	5 16	4 3
16. tãeden.		Idem k onomi, ki me je poslaó. Ján. XVI. 5—14.					
21	Nedela	Po vüz. 4.	☉ 5 v. 37 m.	5 2	6 58	6 24	4 36
22	Pondelek	Sotér i Kaj.		5 0	6 58	7 34	5 14
23	Tork	Béla p.		4 58	7 0	8 52	5 53
24	Sreda	Gjüri m.	toplo sunce	4 56	7 1	9 58	6 38
25	Četrtek	Márk ev.	prijétno	4 54	7 3	10 57	7 29
26	Pétek	Ervin	võter	4 53	7 4	11 46	8 24
27	Sobota	Aristid		4 51	7 5	—	9 23
17. tãeden.		Či te kaj prosili od Očé. Ján. XVI. 23—30.					
28	Nedela	Po vüz. 5.	☾ 8 v. 49 m.	4 50	7 7	0 28	10 23
29	Pondelek	Albertina		4 48	7 9	1 4	11 23
30	Tork	S. Katalena	lepše vrejmén	4 46	7 10	1 36	12 24

Stoletni Kalendar : 1—4 vedrno, lejpo vreme, 7—18 premenjãvno, po 20-tom deždžévno, konca mejsca lejpo, toplo vrejmén.

Prvoga je dën dügi 12 vör 49 min., do konca mejsca 1 vöro 35 min. prirasté.

[illegible]

Maj - Risàlsček

mà 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjévanje vrejmena i mejsca		Sunce		Mejsec	
				z de	zahaja	z'de	zahaja
1 Sreda	Filip i Jak.	Toplo süho		4 45	7 11	2 13	1 24
2 Četrtek	Krist. vnéb.			4 43	7 13	2 29	2 24
3 Pétek	Irma			4 42	7 15	2 54	3 23
4 Sobota	Florián			4 40	7 15	3 26	4 23
18. teden		Gda pride obyeselitev. Ján. XV. 26. XVI. 4.					
5 Nedela	Po vüz. 6.	Nestálno ☉ 1 v. 7 m. lejo topel deždž		4 39	7 16	3 46	5 23
6 Pondelek	Frida			4 37	7 17	4 15	6 25
7 Tork	Napoleon			4 36	7 19	4 46	7 25
8 Sreda	Gizela			4 34	7 21	5 22	8 25
9 Četrtek	Gergelj			4 33	7 22	6 4	9 22
10 Pétek	Antonin			4 30	7 24	6 53	10 15
11 Sobota	Mamertus			4 29	7 24	7 49	11 4
19. teden.		Či što lübi mené. XIV. 23—31.					
12 Nedela	Risál. ned.	Premenjávno ☉ 9 v. 51 m. itak nestálno lepše		4 28	7 25	8 49	11 45
13 Pondelek	Risál. pond.			4 26	7 29	9 55	—
14 Tork	Bonifác			4 25	7 29	11 5	0 24
15 Sreda	Žofia			4 24	7 30	12 22	0 50
16 Četrtek	Nep. Jánoš			4 23	7 31	1 30	1 38
17 Pétek	Paškál			4 20	7 32	2 45	2 2
18 Sobota	Erik			4 19	7 34	4 0	2 33
20. teden.		Vsa možnost je dána meni. Mát. XXVIII. 18—20.					
19 Nedela	Sv. tr. 1.	Lejo ☉ 2 v. 33 m. prijétno toplo vrejmen		4 18	7 34	5 15	2 8
20 Pondelek	Bernát			4 17	7 34	6 29	3 45
21 Tork	Konšantin			4 16	7 36	7 32	4 27
22 Sreda	Julia			4 15	7 38	8 41	5 15
23 Četrtek	Tejlovo			4 14	7 39	9 36	6 9
24 Pétek	Ester			4 13	7 41	10 22	7 6
25 Sobota	Orbán			4 12	7 43	11 2	8 7
21. teden.		Eden človik je veliko večérjo spravo. Luk. XVI. 16—24.					
26 Nedela	Sv. tr. 2.	Vihérno ☉ 1 v. 40 m. toplo vrejmen		4 11	7 43	11 36	9 9
27 Pondelek	Béda			4 11	7 44	—	10 10
28 Tork	Emil			4 10	7 45	0 6	11 12
29 Sreda	Maxim			4 10	7 46	0 32	12 13
30 Četrtek	Nándor			4 9	7 47	0 58	13 12
31 Pétek	Petronela			4 8	7 48	1 23	14 12

Stoletni Kalendar: Z preveč deždžévnimi dnévi se začne, po 14-tom lejo, toplo, sunčno, med 20 i 26-tom premenjávno vrejmen, ali po 26 tom znova lejo sunčno vrejmen.

Prvoja je dén dúgl 14 vör 26 min., do konca mejsca 1 vöro 14 min. prirasté.

Juni - Ivanšček

má 30 dni

Dnévi		Imenik	Premenjavanje vremena i mejsca		Sunce		Mejsec	
					zide	zahaja	zide	zahaja
1	Sobota	Pamfilius	Lejpo		4	8 7 49	1 48	3 12
22. tjeđen.		Prilika od izgublene ovce. Luk. XV, 1—10.						
2	Nedela	Sv. tr. 3			4	7 7 50	2 16	4 13
3	Pondelek	Klotild	Nestálno		4	7 7 51	2 41	5 14
4	Tork	Kar. Ferenc	obláčno		4	5 7 52	3 21	6 15
5	Sreda	Bonifác p. m.	vöter		4	5 7 53	4 0	7 24
6	Četrtek	Norbert p.	☉ 2 v. 5 m.		4	5 7 54	4 46	8 10
7	Pétek	Róbert	toplo		4	5 7 54	5 40	9 0
8	Sobota	Medárd p.			4	5 7 54	6 38	9 46
23. tjeđen.		Jezuš vu Petra ladjici. Luk. V, 1—11.						
9	Nedela	Sv. tr. 4			4	4 7 55	7 47	10 27
10	Pondelek	Margit kr.	Mogoče		4	3 7 56	8 56	11 2
11	Tork	Barnabaš ap.	deždž		4	3 7 56	10 7	11 34
12	Sreda	Klaudius			4	2 7 57	11 19	—
13	Četrtek	Tóbiáš	☉ 2 v. 59 m.		4	2 7 57	12 32	0 5
14	Pétek	Vazul	toplo		4	2 7 58	1 46	0 34
15	Sobota	Vid			4	2 7 58	2 59	1 9
24. tjeđen.		Jezuš od srditosti i od vözwirjenja guči. Mát. 20—24.						
16	Nedela	Sv. tr. 5			4	2 7 59	4 11	1 44
17	Pondelek	Rainer	Vročé		4	2 7 59	5 20	2 21
18	Tork	Arnold	prijétno		4	2 8 00	6 26	3 6
19	Sreda	Gjáfás i Prot.			4	2 8 00	7 18	3 55
20	Četrtek	Silvér p.	☉ 0. v 2 m.		4	2 8 00	8 14	4 50
21	Pétek	Alujz			4	2 8 00	8 58	5 50
22	Sobota	Ák. Paulin p.	stálno		4	3 8 00	9 35	7 13
25. tjeđen.		Jezuš nasiti 4000 lúdi. Márk. VIII. 1—9.						
23	Nedela	Sv. tr. 6.			4	3 8 01	10 4	7 55
24	Pondelek	Ivan	Vöter		4	3 8 01	10 35	8 58
25	Tork	Vilmoš	premenjávno		4	3 8 01	11 1	9 59
26	Sreda	Jánoš, Pavel			4	4 8 01	11 26	11 7
27	Četrtek	Láslo	☉ 7 v. 13 m.		4	4 8 01	11 51	11 59
28	Pétek	Drž. svétek	nestálno		4	5 8 01	—	12 59
29	Sobota	Pet. i Pavel	toplo		4	5 8 01	0 21	2 1
26. tjeđen.		Čuvajte se od krivi prorokov. Mát. VII. 15—21.						
30	Nedela	Sv. tr. 7			4	6 8 91	0 46	2 59

Stoletni Kalendar : 1—6 prijétno, topli dnévi, od 7—14 deždžévno, od 15-ga do konca meseca stálno lejpo vremen.

Prvoga je dën dúgi 15 vör 41 min., do konca meseca se 2 min. skrajša.

Leto se začne 21-ga ob 2 vöri 31 min.

Juli - Jakobešček

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanja vremena i meseca		Sunce				Mesec			
				zide	zahája	zide	zahája	zide	zahája	zide	zahája
1	Pondelek	Tibold			4 7 8 0	1 19	4 1				
2	Tork	Srp. B. M.	Ploha		4 7 8 0	1 55	5 1				
3	Sreda	Kornél	tóplo		4 7 7 59	2 39	5 59				
4	Četrtek	Ulrik pk.			4 9 7 59	3 30	6 53				
5	Pétek	Ciril i Metod	☉ 12 v. 28 m.		4 10 7 59	4 28	7 42				
6	Sobota	Ezaiáš	grmlenca		4 11 7 58	5 33	8 24				
27. tjeđen.		Prilika od krivičnoga špána. Luk. XVI. 1—9.									
7	Nedela	Sv. tr. 8			4 11 7 58	6 43	9 3				
8	Pondelek	Eržebet kr.	Vročina		4 11 7 58	7 55	9 38				
9	Tork	Lukrecia			4 12 7 58	9 9	10 10				
10	Sreda	Amália	süho		4 13 7 57	10 13	10 42				
11	Četrtek	I. Pius p. m.			4 13 7 56	11 41	11 13				
12	Pétek	Izabela	☉ 7 v. 35 m.		4 15 7 56	12 48	11 45				
13	Sobota	Marjeta			4 16 7 55	12 10	— —				
28. tjeđen.		Jezuš joče nad Jeružálemom. XIX, 41—47.									
14	Nedela	Sv. tr. 9			4 17 7 54	3 10	0 23				
15	Pondelek	Henrik	Ploha		4 18 7 53	4 15	1 3				
16	Tork	Valter	vöter		4 18 7 52	5 14	1 49				
17	Sreda	Elek	premenjávno		4 19 7 51	6 8	2 42				
18	Četrtek	Frigješ			4 20 7 51	6 53	3 38				
19	Pétek	Emilia	☉ 10 v. 55 m.		4 20 7 49	7 28	4 40				
20	Sobota	Ilěš	vročē		4 22 7 49	8 7	5 41				
29. tjeđen.		Prilika od farizeuša i publikánuša. Luk. XVIII. 9—14.									
21	Nedela	Sv. tr. 10			4 24 7 48	8 38	6 45				
22	Pondelek	Marija Magd.	Toplo		4 25 7 47	9 4	7 46				
23	Tork	Apolin pk. m.	stálno		4 26 7 46	9 29	8 47				
24	Sreda	Kristina	vročina		4 27 7 45	9 56	9 47				
25	Četrtek	Jakab ap.			4 28 7 44	10 20	10 46				
26	Pétek	Ana			4 30 7 43	11 48	11 46				
27	Sobota	Pantaleon m.	☉ 12 v. 29 m.		4 30 7 41	12 18	12 48				
30. tjeđen.		Jezuš ozdrávi glühonemoga. Márk VII, 31—37.									
28	Nedela	Sv. tr. 11			4 33 7 40	11 53	1 46				
29	Pondelek	Márta dev.	Lejpo		4 34 7 40	— —	2 45				
30	Tork	Judit m.	vročē		4 35 7 37	0 30	3 44				
31	Sreda	Loy. sv. Ignác	vihérno		4 36 7 36	1 18	4 40				

Stoletni Kalendar: Na gostici deždževno, potom do 18-ga premenjávno, od 20-ga trpěca vročina z večkrátnov plovov, 28—30 obláčno i deždževno vreme.

Prvoga je dén dúgi 15 vör 53 min., do konca mejseca se 53 min. skrajša.

Augustuš - Měšnjek

má 31 dní

Dnévi	Imenik	Premenjãvanje vřejmena i mejsca		Sunce		Mejsce	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Četrtek	Zv. Peter	Sũho		4 37	7 35	2 12 5 31
2	Pétek	Lehel			4 38	7 34	3 14 6 17
3	Sobota	Hermína	☾ 9 v. 9 m.		4 39	7 32	7 32 6 59
31. tãeden.		Od smilenoga samaritãnuša. Luk. X, 23—37.					
4	Nedela	Sv. tr. 12			4 40	7 30	5 36 7 36
5	Pondelek	Osvald	Vročina		4 42	7 29	6 51 8 11
6	Tork	Berta	premenjãvno		4 42	7 27	8 6 8 44
7	Sreda	Kajetãn	mogoče deždž		4 45	7 27	9 22 9 17
8	Četrtek	Láslo			4 46	7 25	10 37 10 50
9	Pétek	Emód			4 47	7 23	11 53 10 25
10	Sobota	Lörinc	☾ 1 v. 0 m.		4 48	7 21	1 11 11 4
32. tãeden.		Jezuš ozdrãvi 10 gobavih. Luk. XVII. 11—1 9.					
11	Nedela	Sv. tr. 13			4 50	7 20	2 7 11 48
12	Pondelek	Klára	Vroče		4 51	7 18	3 9 — —
13	Tork	Ipolj			4 52	7 17	4 3 0 38
14	Sreda	Öžeb	vöter		4 53	7 15	4 50 1 33
15	Četrtek	Vel. meša			4 55	7 13	5 32 2 31
16	Pétek	Ábrahãm	ploha		4 56	7 11	6 7 3 32
17	Sobota	Anastáz			4 58	7 9	6 40 4 33
33. tãeden.		Od bože previdnosti. Mát. VI, 24—33.					
18	Nedela	Sv. tr. 14	☾ 0 v. 2 m.		4 59	7 7	7 6 5 35
19	Pondelek	Lajoš pk.			5 1	7 5	7 33 6 35
20	Tork	Števan kr.			5 2	7 4	7 56 7 37
21	Sreda	S. Franciška	Sũho		5 4	7 3	8 25 8 36
22	Četrtek	Timót m.			5 4	7 1	8 51 9 35
23	Pétek	Beniti s. Fülöp	vroče		5 6	6 59	9 20 10 35
24	Sobota	Bertalan ap.			5 7	6 57	9 52 11 34
34. tãeden.		Od mladenca vu Naimi. Luk. VII, 11—16.					
25	Nedela	Sv. tr. 15			5 8	6 55	10 28 12 33
26	Pondelek	Ižó	☾ 4 v. 33 m.		5 10	6 52	11 10 1 32
27	Tork	Kal. sv. Józef			5 12	6 50	11 59 2 27
28	Sreda	Ágošton pk.	Premenjãvno		5 13	6 49	— — 3 18
29	Četrtek	Odgľav. Ivana	oblãčno		5 14	6 47	0 56 4 6
30	Pétek	Limai Roza	mãli deždž		5 15	6 45	1 59 4 50
31	Sobota	Rajmund			5 17	6 43	3 10 5 30

Stoletní Kalendar: 1—10 vřoče, lejpo vřejmen, 11—17 premenjãvno ali navěkše vřočina, od 18-ga prijětna topľoča, od 25-ga neprijětna vřočina, proti konci mejsca měňšo slãpovje.

Prvoga je děn 14 vör 58 min. dugi, do konca mejsca se 1 vöro 32 min skrajša.

[illegible]

September - Mihàľšček

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremena i mejsca		Sunce		Mejsac	
				zide	zahája	zide	zahája
35. tjeđen.	Jezuš ozdravi vodenoga. Luk. XIV. 1—11.						
1 Nedela	Sv. tr. 16	 5 v. 15 m.		5 18	6 40	4 24	6 1
2 Pondelek	Rebeka			5 19	6 40	5 43	6 40
3 Tork	Hilda			5 20	6 38	7 11	7 1
4 Sreda	Rozáľia			5 22	6 37	8 22	7 49
5 Četrtěk	Viktor			5 23	6 33	9 35	8 25
6 Pětek	II. Peter kralá roj. dén			5 25	6 31	10 48	9 4
7 Sobota	Regina			5 25	6 29	11 58	9 48
36. tjeđen.	Od najveķše zapovedi. Mátė XXII. 34—46.						
8 Nedela	Sv. tr. 17	 8 v. 32 m.		5 27	6 27	1 2	10 37
9 Pondelek	Kl. sv. Peter			5 29	6 25	1 59	11 29
10 Tork	Tol. Mikloř			5 30	6 23	2 49	—
11 Sreda	Prot. i Jácint			5 31	6 21	3 31	0 25
12 Četrtěk	Guidó			5 33	6 19	4 9	1 26
13 Pětek	Ludovika			5 34	6 17	4 40	2 27
14 Sobota	Serénke			5 35	6 15	5 10	3 27
37. tjeđen.	Jezuš ozdrávi mrtvoudnega. Mátė IX. 1—8.						
15 Nedela	Sv. tr. 18	 3 v. 41 m.		5 37	6 12	5 32	4 29
16 Pondelek	Edit			5 39	6 11	5 59	5 29
17 Tork	Sv. Fran. r.			5 40	6 9	6 28	6 28
18 Sreda	Titus			5 41	6 7	6 55	7 27
19 Četrtěk	Vilhelmina			5 42	6 5	7 22	8 27
20 Pětek	Friderika			5 44	6 3	8 4	9 26
21 Sobota	Mátė			5 45	6 1	8 28	10 25
38. tjeđen.	Kráľenska ženitev. Mát. XXII. 1—14.						
22 Nedela	Sv. tr. 19	 6 v. 47 m.		5 46	5 59	9 7	11 21
23 Pondelek	Tekla			5 47	5 57	9 51	12 17
24 Tork	Geľért			5 49	5 55	10 43	1 9
25 Sreda	Kleofáš			5 50	5 52	11 43	1 58
26 Četrtěk	Cipr. i Just.			5 52	5 50	—	2 42
27 Pětek	Adalbert			5 52	5 48	0 48	3 22
28 Sobota	Venceľ			5 54	5 47	1 59	3 59
39. tjeđen.	Jezuš ozdrávi kráľovoga sina. Ján. IV. 46—53.						
29 Nedela	Sv. tr. 20	Premenjavno		5 56	5 45	3 13	4 39
30 Pondelek	Jeromoř			5 57	5 41	4 30	5 8

Stoletni Kalendar: Prvi dněvi so deždžěvni, po 8-om lejpo sunčno, 16—24 preveč premenľavno, 25—30 prijetno, sunčno vrejmen

Prvoga je dén dúgi 13 vör 25 min., do konca mejsca se 1 vöro 38 min. skrajša.

Začėtek jesėni 24-ga ob 0 vöri 46 min.

Oktober - Svestvinšček

má 31 dni

Dnévi		Imenik	Premenjávaje vremeja i mejsca		Sunce		Mejsec	
					zide	zahaja	zide	zahaja
1	Tork	Remig pk.	☉ 1 v. 41 m.		5 57	5 40	5 48	5 43
2	Sreda	Angel. var.			5 59	5 38	7 6	6 19
3	Četrtek	Helga			6 1	5 36	8 25	6 57
4	Pétek	Ass. Ferenc			6 3	5 34	9 40	7 40
5	Sobota	Aurél			6 4	5 32	10 49	8 28
40. teden.		Od nesmileno ga slugo. Mat. XVIII. 23—35.						
6	Nedela	Sv. tr. 21	☉ 7 v. 18 m.		6 5	5 30	11 51	9 21
7	Pondelek	Amália			6 6	5 28	12 45	10 19
8	Tork	Etelka			6 8	5 26	1 30	11 14
9	Sreda	Déneš			6 10	5 25	2 10	—
10	Četrtek	Gedeon			6 11	5 23	2 44	0 17
11	Pétek	Brigita	jesensko megleno		6 12	5 21	3 13	1 21
12	Sobota	Mikša			6 14	5 19	3 40	2 23
41. teden.		Jeli se sme dáča dati casari? Mat. XXII. 15—21.						
13	Nedela	Sv. tr. 22	☉ 9 v 15 m.		6 5	5 18	4 6	3 22
14	Pondelek	Helén			6 6	5 15	4 33	4 21
15	Tork	Teréz			6 8	5 13	4 58	5 22
16	Sreda	Gál			6 10	5 12	5 24	6 20
17	Četrtek	Hedvig			6 11	5 10	5 55	7 19
18	Pétek	Lukáč	nestálno vöter		6 12	5 8	6 28	8 19
19	Sobota	Alk. Peter			6 14	5 7	7 6	9 17
42. teden.		Hči Jairova oživela. Mat. 18—26.						
20	Nedela	Sv. tr. 23	☉ 7 v. 4 m.		6 25	5 5	7 48	10 13
21	Pondelek	Oršola			6 26	5 3	8 38	11 5
22	Tork	Kordula			6 28	5 0	9 32	11 54
23	Sreda	Ignác p.			6 31	4 59	10 24	12 39
24	Četrtek	Rafaél ark.			6 32	4 57	11 41	1 19
25	Pétek	Blanka	deždž		6 33	4 55	—	1 56
26	Sobota	Dömötör			6 35	4 54	0 49	2 30
43. teden.		Ti si židovski krao? Ján XVIII. 33—37.						
27	Nedela	Sv. tr. 24	☉ 11 v. 3 m.		6 35	4 52	2 3	3 3
28	Pondelek	Simon, Judaš			6 38	4 50	3 19	3 37
29	Tork	Nárcis pk.			6 38	4 49	4 36	4 11
30	Sreda	Kološ			6 40	4 47	5 56	4 48
31	Četrtek	Spom. ref.			6 41	4 46	7 12	5 29

Stoletni Kalendar: Za edno-dva premenjavniva dnéva močno razhlajenje, na goustci mrzlo deždžovje. Mejsca zádni teden preveč premenjaven, vedrni i megleni dnévi.

Prvoga je dén dūgi 13 vör 43 min, do konca mejsca se 1 vöro 38 min. skrajša.

November - Andrejšček

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjávaje vrejmena i mejsca		Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Pétek	Vsê sv. dén	Nestálno		6 43	4 45	8 27	6 16
2	Sobota	Mrtvecov dén	hladno		6 45	4 42	9 36	6 58
44. tleden.		Od zburkanoga morja. Máté 8. 23—27.						
3	Nedela	Sv. tr. 25			6 45	4 40	0 37	8 5
4	Pondelek	Bor. sv. Károlj	Deždževno		6 47	4 40	11 26	9 8
5	Tork	Imre herceg	vôterno		6 48	4 38	12 7	10 9
6	Sreda	Lenárd	☾ 10 v. 8 m.		6 50	4 36	12 45	11 11
7	Četrtek	Engelb. pk.			6 52	4 35	1 16	—
8	Pétek	Gotfried	vrejmen		6 58	4 33	1 44	0 14
9	Sobota	Tivadar m.			6 54	4 32	2 11	1 13
45. tleden.		Kokolj-med pšenicov. Máté VIII. 24—30.						
10	Nedela	Sv. tr. 26			6 56	4 31	2 37	2 14
11	Pondelek	Márton	Meglano		6 58	4 30	3 2	3 12
12	Tork	Jónáš	mrzlo		7 0	4 29	3 28	4 12
13	Sreda	Sanisló	padavina		7 1	4 27	3 55	5 13
14	Četrtek	Klementina			7 2	4 26	4 29	6 11
15	Pétek	Lipót	☉ 3 v. 23 m.		7 2	4 24	5 0	7 12
16	Sobota	Otmár			7 5	4 23	5 46	8 18
46. tleden.		Od muštárskoga zrna. Máté VIII. 31—35.						
17	Nedela	Sv. tr. 27			7 7	4 21	6 34	9 4
18	Pondelek	Ödön	Jasno		7 8	4 22	7 27	9 53
19	Tork	Erzébet			7 10	4 21	8 26	10 36
20	Sreda	Jolán	vôterno		7 11	4 20	9 30	11 21
21	Četrtek	Olivér			7 13	4 19	10 37	11 57
22	Pétek	Cecilia	☾ 5 v. 36 m.		7 14	4 18	11 48	11 31
23	Sobota	Kelemen	nestálno		7 15	4 17	—	1 3
47. tleden.		Od slednje sodbe. XXIV. 15—35.						
24	Nedela	Sv. tr. 28			7 16	4 16	0 57	1 35
25	Pondelek	Katalin m.	Premenjávno		7 18	4 15	2 12	2 8
26	Tork	Miloš	nestálno		7 19	4 14	3 28	2 44
27	Sreda	Virgil	vôtrovje		7 20	4 14	4 43	3 18
28	Četrtek	Štefánia			7 22	4 13	6 0	4 2
29	Pétek	Saturnin m.	☉ 9 v. 42 m.		7 23	4 13	7 11	4 50
30	Sobota	András ap.	mrzlo		7 25	4 12	8 17	5 47

Sloladni Kalendar: 1—7 vedrno, prijetno toplo, 8—14 mrzlo jesensko deždžovje, 15—21 obláčni vihérni dnévi, tudi premenjávno, 22—29 prijetni dnévi, po 29-tom mrzlo deždžovje ali snej i mrzli veter.

Prvoga je dén dugi 10 vór 2 min., do konca mejsca se 1 vóro 15 min. skrajša.

December - Prosinec

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Promenjavanje vremena i meseca		Sunce		Mesec		
				zide	zahája	zide	zahája	
48. tjeđen.		Konec svetá. Luk. XXI, 25—33.						
1	Nedela	A. 1. Drž. sv.		7 26	4 12	9 14	6 46	
2	Pondelek	Bibiana			7 26	4 12	10 1	7 45
3	Tork	Xavér Franc			7 28	4 10	10 43	8 55
4	Sreda	Borbála			7 29	4 10	11 17	9 59
5	Četrtek	Sabas ap.			7 31	4 10	11 46	10 52
6	Pétek	Mikloš pk.			7 32	4 10	12 14	—
7	Sobota	Ambruš			7 33	4 10	2 40	0 2
49. tjeđen.		Jezuša rodjenjé Gabriel glási Mariji. Luk. I. 26—28.						
8	Nedela	Advent 2.		7 34	4 10	1 6	1 2	
9	Pondelek	Natália			7 35	4 9	1 31	2 2
10	Tork	Judit			7 36	4 9	1 59	3 2
11	Sreda	Damáz p. m.			7 37	4 9	2 30	4 1
12	Četrtek	Gabriela			7 38	4 9	3 4	5 1
13	Pétek	Luca d.			7 39	4 9	3 42	5 58
14	Sobota	Silárdka			7 40	4 9	4 24	6 56
50. tjeđen.		Židovje so pope i levite poslali. Ján. I. 19—28.						
15	Nedela	Advent 3.		7 41	4 10	5 21	7 49	
16	Pondelek	Albina			7 42	4 10	6 18	8 37
17	Tork	Lázár			7 43	4 11	7 22	9 21
18	Sreda	Grácián			7 44	4 11	8 29	10 0
19	Četrtek	Pelágia			7 44	4 11	9 38	10 36
20	Pétek	Teofil			7 44	4 11	10 48	11 7
21	Sobota	Tamáš			7 45	4 12	11 58	11 38
51. tjeđen.		V 15-tom leti kraljüvanja Tiberius casara. Luk. III. 1—6.						
22	Nedela	Advent 4.		7 45	4 12	—	12 9	
23	Pondelek	Viktoria			7 46	4 12	1 22	12 43
24	Tork	Ádám i Eva			7 46	4 13	2 26	1 17
25	Sreda	Božič			7 47	4 13	3 39	1 55
26	Četrtek	Štefan mtr.			7 47	4 14	4 51	2 40
27	Pétek	Jánoš ap.			7 47	4 15	5 57	3 31
28	Sobota	Drov. dec. d.			7 48	4 16	6 58	4 28
52. tjeđen.		Preroküvanie Simeona. Luk. II. 33—40.						
29	Nedela	Po Božiči		7 48	4 17	7 52	5 30	
30	Pondelek	Dávid			7 48	4 18	8 36	6 35
31	Tork	Silvester			7 48	4 16	9 14	7 40

Stoletni Kalendar: 1—6 zméren mráz, na lgoustci sneženo, 7—14 vedrno i mráz, po 15-tom malo prijetnejše, 16—20 sneženo ali deždževno, po 20-tom mráz, 25—30 mráz malo popüsti, močno sneženje.

Prvoga je dén dügi 8 vör 46 min., do 22-ga se 19 min. skrajša, potom do konca meseca 4 min. prirasté. — Zima se začne 22-ga ob 6 vöri 55 min.

[illegible]

Potrebná znanja na 1940-to leto

To 1940 leto

je prestopno leto, to je ka má 366 dnévov ali z-52 tjedna i 2 dnéva. Začne se z pondelkom i dokonča se z torkom.

Pravoslávno leto za začne januára 14-ga 1940. leta i se dokonča 13. januára 1941.

Mohamedánsko leto, štero je 1358 i se začnolo 3-ga márcia 1939 návadno leto 354 dnévi se dokonča februára 21-ga 1940. Februára 3-ga 1939 leta se pa začne novo leto 1359, štero je návadno leto z 354 dnévi.

Židovsko leto 5700 se je začnolo septembra 14-ga 1939 je návadno leto z 353 dnévi i se dokonča septembra 13-ga 1940. Nato se začne novo leto 5701 septembra 14-ga 1940, štero je návadno leto z 353 dnévi.

1. Začétek leta 1940:

Občno i državno leto se začne 1. januára; církevno leto pa z 1. adventskov nedelov.

2. Lejtni čas:

Sprotolétje se začne márcia 20-ga ob 7 vóri 24 min. Noč i dén sta toga časa ednáko dúgiva.

Leto se začne juniја 21-ga ob 2 vóri 31 min. Prinás je toga časa náj-dúgši dén.

Jesén se začne septembra 24-ga ob 0 vóri 46 min. Noč i dén sta zdaj pá ednáko dúgiva.

Zíma se začne decembra 22-ga ob 0 vóri 55 min. Prinás je toga časa nájkráciši dén.

3. Préstopni svétki:

Septuagesima jan. 21, Pepelnica febr. 7, Veliki péték márcia 22, Vüzem márcia 24, Krist. v nébo zastoplenjé mája 2, Risálska nedela mája 12, Sv. Trojstva nedela mája 19, Tejlovo mája 23, I. adventska nedela dec. 1.

4. Fašensko tekáj:

Fašensko vremen se začne na Trej královo, to je januára 7-ga i trpelo bode do februára 6-ga, vsevkúp 31 dni.

5. Kvaterni posti:

1. kvatre sprotolešnje ali postne: 4, 6, 7 februára.

2. kvatre risálske ali letne: 5, 7, 8 mája.

3. kvatre jesénske: 18, 20, 21 septembra.

4. kvatre zimske ali adventske: 18, 20, 21 decembra.

6. Preminjávanje meseca se znamenúje:

☉ mlád, ☽ mladanič, ☿ pun, ♀ starič.

7. Sonce z svojimi planetami:

Na sredi svoji planet je naše sonce.

Glávne planete so : **Merkur** : skoro 8 milijon mil od sunca ; leto na njem trpi 88 dní. **Venus** : 15 milijon mil od sunca ; leto na njej trpi 225 dní. **Zemla** : 20 milijon mil od sunca ; leto na njej trpi 365 dní. **Mars** : 32 milijon mil od sunca ; leto na njem trpi 687 dní. 1204 máli planejt do 1925 leta ; ali zvezdzbrodjávci ji ešče vsáko leto nájdejo več na tistom táli pod nébov. **Jupiter** : 107 milijon mil od sunca ; okoli sunca obhodi svojo pot v 12 letaj ednok, záto na njem 12 naši let trpi edno leto. **Saturnus** : 194 milijon mil od sunca ; svojo pot okoli sunca obhodi v 29 leti i 116 dnévi, záto na njem edno leto tak dugo trpi. **Neptun** : 621 milijon mil od sunca ; okoli príde ednok v 164 letaj i 216 dnévi, leto na njem záto tak dugo trpi. **Uranus** : 396 $\frac{1}{2}$ milijon mil od sunca ; okoli sunca obhodi svojo pot v 84 letaj. Planet-planete, štere se náimre okoli vékši planet vrtijo i z vékšimi vréd pa okoli sunca, se za mesece zovéjo. Zemla má 1, Mars 2, Jupiter 8, Saturnus 10, Uranus 4 i Neptun 1 mesec.

8. Národní svétki :

28. junija : Vidov dan ;

6. septembra : Rojstni dén Njegovega Veličanstva kralá Petra II. ;

1. decembra ; Ousvetek národnega vjedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev.

9. Planet znamejnje :

Sprotoletje :

Koš , Bik , Dvojčki

Leto :

Rak , Oroslán , Devojka

Jesén :

Vága , Rogláč , Strela

Zíma :

Bak , Deždžev. , Ribe

10. Potemnejše sunca i mejseca.

V 1940-tom leti potemnej sunce dvakrát, mejsec pa ednok nej.

Aprila 7-ga rinčno potemnej sunce. Vidlo de se v Severnoj i Sred-njoj Ameriki i na Tihem oceani. Oktobra 10-ga popolen sunčni mrák. Vidlo de se v Južnoj Ameriki, na Atlantnom oceáni i v Južnoj Afriki.

V celoj Ameriki, na Indijskem oceani, v Indiji i Vzhodnoj Ažiji bodo lahko opazúvali prehod planete Merkur prek sončnoga obroča, to se bo zgodilo med 11. i 12. novembrom, gda bo pri nas noč.

POŠTNÁ TARIFA :

Za návadna písma. Za písma do téže 20 gr. po vsej držávi pristojbina 1.50 D ; za 20—50 gr. 2 D ; za 50—250 gr. 3.50 D ; za 250—500 gr. 5 D ; za 500—1000 gr. 10 Din. — Vu zvónske držáve do téže 20 gr. 4 D ; za vsáki nadalni 20 gr. pa 2 Din več.

Dopisnice (kárte). Znamka 1 D ; dopisnica z odgovorom znamka 3 D ; — vu zvónske držáve dopisnica 2 Din.

Tiskovine. Poština za vsáki 50 gr. je 25 par. — Vu zvónske držáve 50 par. (Téža samo do 2 kg, knjige pa do 3 kg.)

Vzorci blága. Pristojbina za téžo do 100 gr. je 50 par. Za zvónstva 1 D.

Priporočeno. Za „priporočeno“ je ešte posebna pristojbina 3 Din. Za zvonstvo 4 Din.

Za vrednostna pisma. Pristojbina do 100 Din je 4 Din; do 500 Din 5 Din. Obvestnina 50 par, dostavnina 1 Din.

Poštne nakáznice (Utalvány). Pristojbina do 50 Din 1-50 Din; do 100 Din 2 Din; do 250 Din 3 Din; do 500 Din 4 Din; do 750 Din 5 Din; do 1.000 Din 6 Din; do 1.500 Din 7 Din; do 2.000 Din 8 Din; do 2.500 Din 9 Din; do 3.000 Din 9-50 Din; do 3.500 Din 10 Din; do 4.000 Din 10-50 Din; do 4.500 Din 11 Din; do 5.000 Din 11-50 Din. — Do 5.000 Din se lahko pošle po nakáznici. — V inozemstvo do 100 Din 3 Din; za vsaki nadalnji 100 Din 50 par i 10/0 ažio.

Položnice (ček). Pristojbina do 100 Din 0-50 Din; do 250 Din 0-75 Din; do 500 Din 1 Din; do 1.000 Din 1-50 Din; do 2.500 Din 2 Din; do 5.000 Din 2-50 Din; do 10.000 Din 3 Din; do 25.000 Din 4 Din; do 50.000 Din 3 Din; nad 50.000 Din 6 Din i za vsaki nadalnji 100.000 Din i za sleherni ménši zaključni znesek po 1 Din.

Za vozno poštne pošiljátve (závoje-vreče, pakete) se pláča do 1 kg 3 Din, do 5 kg (v daljavi 100 kilometrov) 8 Din, do 10 kg 10 Din, do 15 kg 15 Din, do 20 kg 20 Din.

Telegram vsáka reč 70 par; na Vogrsko 2-32 Din, v Austrijo 2-61 Din, v Francijo 3-91 Din, v Nemčijo 4-06 Din.

Telefon v lokálnom prest. 3 mín. 1 Din, do 25 km 5 Din, do 50 km 9 Din, do 100 km 14 Din, do 200 km 18 Din, do 400 km 22 Din.

Vladárska hiža kràlevčine Jugoslávije.

Njegovo Veličanstvo Král Peter II. rojen v Beográdi 6. septembra 1923. — Proglášen za kralá 9 oktobra 1934. zavolo smrti Vitéznoга krála Aleksandra I. Zedinítela 9. okt. 1934. v Marseilli. — Po čl. 41. in 42. ustáve Králjevine Jugoslávije vršijo králjevsko namestniško oblást: Nj. Kralj. Visočanstvo knez Pavle Karadjordjevič, dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović.

Njéno Veličanstvo Kralica Marija, rojena v Gothi (Nemčija) 27. dec. 1899.

Brat Nj. Vel. kralja Nj. Vis. kraljevič Tomisláv, rojen 19. januára 1928, v Beográdi.

Brat Nj. Vel. kralja Nj. Visoč. kraljevič Andrej, roj. 28. junija 1929. v Bledi.

Redovnica dinastije Karadjordjevičev.

Peter, spadno v boji z Törkami 1733—1784, njegova žena Marica, vmrla 1811.

Sin: Karadjordje Juri Petrovič, rojen leta 1762 v Viševci. Vmorjen v noči 12. na 13. junija 1817 v Radovani pri Smederovci, vrhovni srbski vojskovodja od februárja 1804 do septembra 1813; žena Jeléna, hči kneza Nikole Jovanovića v Maslovševa, rojena leta 1765, vmrla 11. februárja 1842 v Beográdi.

Toga sin: Aleksander Karadjordjevič, rojen 26. septembra 1806 v Topoli. Njegov prvi učitelj je bil Dositej Obradović. Leta 1814 je šou z očom v Austrijo, odkéc je v jesén tistoga leta odišao v Rusijo, gde se je včosnouvo. Leta 1839 se je vrno v Srbijo, leta 1840 je postao kotriga beográdske okrožne sodnije, leta 1841 adjutant knéza Mihala, leta 1842 pa je bil izbráni za kneza Srbije. Leta 1858 je po zaprtji Národne skupščine odstopo, šou je v Austrijo in živo do smrti 22. aprila 1885 v Temešvári. Pokopan je na Dunaju. Njegova žena Persida, hči Jevréma Nenadovića, rojena 1813 v Valjevi, vmrla je 26. márcia 1873 na Dunaju.

Njegov sin: Peter, rojen dne 29. julija 1844 v Beogradi, od 2. junija 1903 kralj Srbije, od 1. decembra 1918 kralj Srbov, Hrvatov i Slovencev, vmrou je 26. avgusta 1921. Njegova žena Zorka, hči črnogorskoga knéza Nikola I., rojena 11. decembra 1864 v Cetinji, vmrla 4. mārca 1890 ravnotam.

Deca: Jelena, rojena 23. oktobra 1884 na Reki, poročena z ruskim velikim knezom Jovanom Konstantinovičem Romanovim, vmorjeni leta 1918 od bolševikov; sin Vsevolod Jovanovič, rojen leta 1914 v Petrogradi.

Gjorgje, rojen 27. aug. 1887, se odpovedao stolonasledništva 27. mārca 1909. Aleksander I., rojen v Cetinji 17. decembra 1888. leta. Prestolonaslednik od 27. mārca 1909. Králevsko oblást je vršo od 24. junija 1914. leta kak namestnik. Po ustávi je naslednik kralá Petra I. Velikega Osloboditelja od 16. aug. 1921 do 1929 oktobra 3. kak kralj SHS i od 3 oktobra 1929. kak I. kralj Jugoslavije. Vmro 9. sept. 1934 v Marseillu.

Jelena, žena bivšega srbskoga poslanika na Dunaju Gjeorgje Simića.

Arsen, rojen 4. apríla 1859 v Temešvári, poročen z Auroro, knézinjov Demidovov di. S. Donato, razporočena 1896, vmrla 1905. Sin: princ Pavel rojen 15. apríla 1893 v Petrogradi.

TVORNICA PERILA

CVETIČ JANEZ

TRGOVINA MANUFAKTURE,
KRATKEGA IN PLETENA
BLAGA — NA DROBNO IN
DEBELO !

MURSKA SOBOTA

Či ščéte za fál peneze kúpti dobro blágo, obrnite se na železno trgovino **JOSIP KARDOS** v Murski Soboti, gde dobite po konkurenčni ceni betonsko i palično železo, traverze, izolacijski (kátran) papér, okávanje za oken i dvér, vsakovrstno gospodársko orodje. Dobi se túdi za kováče koks. Velika zaloga smodnika itd.

1940

Priklánjanje.

Réd, mir, mirovčina na svejti naj kraljuje
 Človeški rod, pa med sebov se naj poštuje.
 I eden drugomi naj, vrednost ne bantuje,
 Za volo parovnosti se naj ne svajuje.
 Ali kaj pa vidim: grozota se nahája,
 Eden drugoga kole, mantrá i nagánja.
 Strašno klánje besnej, národ proti národu
 Se grozno vojskuje v Ažiji i v Europi.
 Bojno pústimo na stran i z-njov njéni tekáj
 Bog nás obvari, ka bi knam prišla, Bog ne dáj.
 Mi hodimo naprej po našoj rednoj poti
 I poglednimo, ka bode k-leti na polí?

Zima.

Zemla se od sunca daleč vkraj obrnola
 I tak zemlo ne segreva sunce toplota.
 Záto pa vsakše leto mraz z zimov prihája
 I zima samo na sprotolejtje odhája
 Té gda se zemla pá proti sunci obrné
 I znóvič prihája toplota vsem na veselje.
 Letos de zima duga, ár de rano prišla.
 Rávno tak mrzla i se nede šengárila.
 Gléjte, da si v jesenski dnévaj pripravíte
 Za zimo vse potrebno, i notri správíte,
 Da te v mrzlom lahko brez skrbij v toploj hiši
 Počivali letne trúde i deco včili.

Sprotoletje.

Na vŕzenske svétke, de letos ešče mrzlo,
Rávnó tak aprila de tŕdi preci hladno.
Ali vrtéča zemla dnévno kolobári
Bliže sunca, i si tak več toplote zgrábi.
Nočij postánejo kratšiše, dnévi dukši
I sunce vsakši dén bole toploto puši.
Pa tŕdi pride jug, šteri vremen obrné,
Na topleše, ár topel zrák z sebov prinesé.
Tak potém postánejo dnévi sprotolešnji,
Tŕdi vsakši dén, za dnévom bole topleši.
I tak potákšem se narodij sprotoletje
Zemlé prebiválcám na nájvékše veselje.

Leto.

Kelko vas je zamŕdilo na sprotoletje
Vremen, telko de zdaj veselejše i lepše.
Či glij v kosidev de Vas malo zadržalo
Ali záto de v žétvo lepše vŕ držalo.
Tak, da te snŕpje nalejci v kopé spravili,
Božemi blagoslovi pa se veselili.
V mlatidev, do se žakli obilno punili
Tak da te od mašina komaj vkraj nosili.
Oslice do se razširjávale i rasle,
Štere do vam na šŕko i visiko zrasle.

Jesén.

Topli jesenski dnévi do grozdje zorili,
Grozdje v prešo, žnjé vino, te v škafej nosili.
Na njivi oráč de veseló orao, sejao,
Šteri de si za plŕgom fŕčko i popevao.
Proso, hajdina, krompér, repa i kukorca
De preci puna i bode vsega zadosta.
To vam že naprej povém, da letošnja jesén
Vás bode veselila z svojim povom v zevšem.
I tak, celoga leta i v jesénskom deli
Šteroga zaklŕčite, te zadovolnost meli.

Slobód.

S tužnim srcom vzemem od Vás slobód. Bog z Vami!
Kak sem pravo, da te se tak ravnati znali.
Jaz idem po mojoj zrendelŕvanoj poti,
Vaša usoda pa naj bode v Božoj roki.
Želèm Vam v etom novom leti vse dobrega,
Bog Vam náj dá dosta sreče i blagoslova.

Njeg. Vel. kralj Peter II.

Kak se je Karči oženo.

Bio je eden bogáti kmet, Števan, ki je meo ednoga sina Káreca. Fant je bio čeden i delaven, samo edno falingo je meo — preveč se je bojo dέkeo.

Bio je okoli 30 let star i oča ga je večkrat nagovárjao, naj se zdaj že oženi. Kárec bi pa rad svojemi oči nagodo ali ne si je znao poiskati nevesto.

Tisto leto je prišo z Amerike Števan kmeta daléšnji rod Jánoš, ki je sebov pripelao ženo i hčérko Fániko, štera je rada mejla fante i je lúbila ali to nevem stálno, či so fanti túdi njo tak radi meli, kak ona fante. I dónok se je Števanov Kárec zaglédo prek vúlh vu njo. Ali ka, či njej ne vūpo pokázati svojo velko lúbézen Mogoče bi ostalo vse pri stárom i Kárec bi bio ešče nadale fant, či bi ne bi dobo njegov oča ednoga dnéva pismo od Jánoša, ki je v sosednoj véši kúpo lepo vérstvo i tam vórtivao z ženov i hčérkov Fánikov. Jánoš vérti je Kárec dostakrát bio v pámeti, tak túdi Fániki, či ránc je bio fant sramežlivi i bojéči ino nikam je nej rad šo, tak da bi pot pred njim bila zastávljena. Jánoš je čúo, da bi se fant rad oženo i bi se mogoče ne bi bráno njegove hčéri, záto si je mislo, ka de dobro či pozové Števanove k sebi za božične svétke, pa ešče záto, ár je bio té svétek za njiva veselejši, vej je svetúo z svojov ženov srebrno poroko. I tak je dobo Kárecov oča pismo.

Komaj ga je prečteo, je že zvao svojega sinú Káreca: „No, prečti! Za svétke nás zovéjo, pa srebrno poroko do túdi svetili. Samo lepo napiši, ka pridemo i smo preveč veselí, da so se z nás nej spozá-

bili.“ Kárec je nikaj zamrmro, vzéo pismo i je odišo v kúhnjo z njim. Si séde na stolec i trikrát prek prečté.

Ja, pismo je pisala Fánika. Kak málo i lepo pisávo má. Na konci je pa napisala: „Ka pa Kárec? Da bo on túdi prišo. Pozdravite ga!“

Tak, dekla ga pozdrávla, či je on rávnok mislo, da se nigdár ne spomni na njega. Čúto je nekaj toploga okolik srca. I zdaj on naj dá odgovor? On naj piše pismo s svojov okornov kmečkov rokov? Vej neve! Smehála se bo njegovim čáckam. Spomlo se je stároga školnika Mikloša, ki njemi je bio prijátel. „K njemi idem. On naj napiše odgovor, pa bo vse dobro i prav, vej je navajen pisanji i znam, da bo dobro napisó!“ si je mislo fant i ešče tisti dén obiskao starca.

Mikloš ga je z veseljem sprejeo. Kak njemi je Kárec povedo, zakoj je prišo, naj napiše namesto njega odgovor, je bio školnik včasí priprávljeni. Fant njemi vse rédno raztolmačo i se je samo na tom čúdúvao, da ga je Mikloš, ki je bio zadosta glújpí, tak hitro vse razmo i stiskávo roko. Prvle kak je fant odišo, njemi je starec oblúbo, da bo včasí píso i da pismo kar sam dá na pošto. Kárec njemi ešče povedo átres i odišo.

Fant bi rad pogledno i vido pismo, či ga je glúpi školnik dobro razmo. Ali kak bi on zazijao, či bi čtéo odgovor, ki se je gláso etak:

„Drági sorodnik Jánoš i tvoji!

Lejpa ti hvála, da si se na nás spomno, vej je dobra tvoja hči za ženitev. Naprej znam,

da se bodeta z mojim sinom včas razmila, da bodeta ostala vsigdar srečniva i ta ednok svetila srebrno poroko. Prijdemo pa vsi za božične svetke, da si vse po drobnom dogučimo. Želimo vsem vküper veséle svetke.

Štefan oča i domáči.“

Jánoš vérti se je pismo vidlo precí čüdno. Pokázo je pismo ženi i hčérki, pa so po krátkom pogučávanji se vsi začnoli veselíti.

Gda so na božične svetke prišli Štefanovi i se je pri obedí seo Kárec poleg Fánike, je vstano Jánoš vért i pravo :

„Zahvaljüjem se vam, da ste prišli i počastili našo hišo. Vüva dvá mládiva pa bojta lübezniviva i eden drugoga lübtá dnes i do groba. Jaz moj očinski áldov darjüjem na vájni zákonski stan !“

Kárec je postao blejdi, ali Jánoš vért je nadaljavo svoj güč :

„Mož naše Fánike je Štefanov Kárec ! Bog jiva živi !“

Fant je pogledno sém i tá, potem pa zdigne kupico i vdári z svojov izvoljenkov vküper. Gda so bili že vsi dobre vole, je pitao Štefan oča Jánoša :

„Kak pa, da je to vse tak hitro prišlo ? Kárec mi je nikaj nej povedo !“

Jánoš je prineso pismo i ga pokázo. Vsi so se vesélo zasmeháli, ár pa je Kárec zdaj že tüdi korajžen postoa je etak pravo :

„Zdaj pa ne odstopim. Fánika je moja nevesta, jeli ka je tak ?“

Deklica ga je lübeznivo poglédnola, stisnola njemi je roko i fájn skimala.

Notri poslo : Poučič Ludvik Fokovci št. 33.

Predga.

Drági vörniki, — pop začne svojo predgo — pekel se je porüšo, Hudiči so prejšli, nej se vam trbej več nika bojati . . .

— Vörniki so po tom veséлом glasi, več ne hodili v církev, svojemí düševnomí pastéri so več ne šteli zbérec dávatí, i zaka bi dávali ? . . . Hudiča i pekla nega več . . .

Pop si premišláva, to je ne dobro, zdaj enkrát sem zafuro z mojav predgov ! . . . to more nači biti . . .

Edno nedelo začne naš pop z sledečov predgov :

— Drági vörniki ! Pred nekaj vremenom sem Vam veselí glás

povedo ; i zdaj je to vse nači prišlo. Tistikrát sem Vam pravo, da ni več Hudičov, to je istina bila.

Hudiči so sprejšli, samo so vragice ostanole, i té so tistikrát vse v blagoslovenom stáni bilé. I od tistoga cajta kak vi drági vörnícke slabo obiskávlete církev i se bráníte zbérce, so se mládi hudiči natelko naplodili, da jih je zdaj že več kak jih je pa prvle bilo. Proti tomi se pa moremo brániti z celov našov silov i to tak, ka pá vsi morete rédno v církev hoditi i svéto mešo poslúšati, i rávno tak vašemi dühovniki zbérco dávatí, či ščéte v nebésa i ne v pekeo priti.

Vinopivec Vince.

Srečo dobro!

Bog dáj, Bog! — odgovor dam kak se mi je poklono mimo méne idoči g. oštarjáš i veliki župan — pa mi pravi:

Kaj! Vinopivec Vince, vi tudi delate?

Ka pa mislite, ka jaz samo pijém?

Tak je, Vi pa vragá máte, ka tak hitro ste vgonili moje mišljenje — mi odgovorij té oštarjáš.

Ka pa delate?

Rigoleram.

Ka rigolerate?

Ja evo, kak vidíte, té breg sem kūpo i zdaj žnjega mislim napraviti tak kak tista štajerska nota pravi:

En breg sem kūpo
Trst bom radío
Bom ga obdelávo
I slatko vince pio.

Na to sem se odločo záto, ár mi finančni minister nedopústi, ka bi po krčmáj hodo.

Ali záto mi nezamerte jaz Vinopivec Vince itak ostánem tisti, šteri sem bio, či nemam penez tak bom na porgo pio.

Láni so Sobočanci Prekmurski teden meli, gde je dosta lepote razstávleno bilo, eden je od drugoga bole ponūjao vsefelé blágo. Ringlišpilov je več bilo kak ji pa jeste v Práteri ali pa v Várošligeti. Požozo Janči je tudi bio, šteromi sem ešče jaz dveje privoščo.

Krčma je tudi bila pa ešče precí velka, tak ka so si trijé oštarjáske tálali dobiček.

V vinskem paviloni sem najšo vino mojega prijátela Talányija. Škoda ka je od toga vina samo pár glažov bilo. Kak sem zvedo, je to vino prvi preis dobilo. I to me veselij. Gda knjemi pridem, té mo samo s toga hèrešnjega vina pio.

Sobota se zida, Sobota rasté. Na radgonskom marofi bi mogla nova krčma biti. Tak sem čúo, ka de se zidalo, samo ka nikše zadržánje v zrágí plava, — štero se pa more odstrániti z nevihtov, gromom i bliskom! . . .

Jaz Vinopivec Vince samo to právim nájlepša je mirovščina na tom pūklavom sveti i eden ovomi dajmo živeti. Maščúvanje i zagriženost se náj odstráni i náj se nehá . . .

Kak je tá velka vročina po leti bila, sem jaz tudi odišo na goričko gdé je dosta borovi logov, ár to práviyo ka v borovom logi je zdrávje. V vročini sem v senci borov ležo i smolnatni zrák v sébe vleko. Plūča so mi rasla, ali gut se mi je sišio,

tak, da sem mogo mojega stároga prijátela obiskati, tak sem si žnjegovim vinom malo žéjo pogáso.

Jaz Vinopivec Vince sem v preminočem leti dosta moji stári prijátelov gorpoiskao. Radi bi znali što so tej prijátelje?

Što drúgi kak krčmárje.

Krčmáre obiskávati, to pa peneze košta. Gda sem žé dosta penez vōdao, sem si zmisló na Štajeri na mojega prijátela Talányija, pri njem sem lahko brez penez. Šo bom k njemi.

Bicikli pod nogé.

No glej! Petanjski most je gotov. Ali prek po njem so me ešče ne pústili, pa sem se odpelao z barontom.

V Koš malo morem poglednoti.

Od mosta vlečéča cesta je visika, tak, da skoron v Koš bi niti priti ne bi mogo. Tū si malo počíném, potom pa hajda dale proti Gornji Radgoni, gdé bom pri svojem prijáteli lahko jo i pio.

Tū sem! Stopim v krčmo.

Ka pa je to?

Tūhinci so me prejéli. Mojega prijátela nega. Je to mogoče? — si premišlávam. Kama je pa odišo?

Kak sem k sebi prišo, pitam:

Gdé so pa Talányijovi?

Na Kapeli — je bio krátek odgovor.

Pa vsi? Ka pa tam delajo?

Ja tá so se odselili!

Zgrábim klobúk, skočim na bicikli i hajda nazáj proti Slatina Radenci i gor na Kapelo.

Po náglom dirkanji sem žeden posto i na Kapeli v to prvo krčmo

stopim, da se malo okrepcim i da opitam gdé bom iskao mojega prijátela.

Kak v krčmo stopim, na nájvékše začúdenje pred prijátelom se nájdem.

No Vinopivec Vince, ka ste pa tak prestrašeni? Ka me glédate tak, da bi me ešče nigdár ne bi vidli?

Vino, vino, žeden sem — njemi odgovorim.

Tri dni i tri noči sem bio pri Kapeli. Gor sem hodo v tōrem i od tistec sem glédo to lepo prestreto pokrajino, štera se od tēc vidi. Vzemem dalnogléd i na daleč po svejti pústím oči.

Gléj, gléj! Je to mogoče, ka je to? Tista bela velka svetla krpa tam tá prek Dolnje Lendave.

Prijátel! To je Balaton — Blatno jezero. — Od tēc visiko z tōrma se v lepom čistom vremeni vidi Blatno jezero!

Kak sem žé pravo, na trétji dén sem se odpelao z Kapele. Pa kak sem se z bregá doli pústo, proti meni prileti eden auto. Na ves glás kričim proti njemi:

Hej auto, auto pazi i se mi ogni, ár te ešče ovak pvozim.

I glej, auto me boga i se ogne. Jaz pa v nájbokšoj židanoj volí se dale naprej pelam proti domi v Mursko Soboto.

Novo vino, štero sem na Štajeri pio je izvrstno. Slatko i močno. Pa ka je glávno, ne drágo. Razlágam to ednomi krčmári, šteri je nekšo kisilino točo.

Bodite pozdrávleni. Želém vsem srečno novo leto, k leti na vídenje

Jaz Vinopivec Vince.

Vsaki zná, ka je nájvékša i nájfalejša trgovina

Heklič Stefan-a v Murški Soboti

kde se dobi v nájvékšem prebéranji vsefelé železje, traverze, betonsko in palično-železo, naredi in púkše za kola, vsefelé orodje obrtniško in kmetijsko: engleske žage, pile, sekire, lopate, motike, vsefelé okávanje hižno in polhištveno, vsefelé glažojne, bárve, laki, firnájs, mašinski in cilindski oli in mást, nájlepše peči in šparatke za notrizidati in „TRIUMPH“ šparatke in nájlepša posoda: emajlerana in iz aluminija, čebri za mást so pa túdi tú najfalejši.

Za kováče pa najboljši koks.

Nadale eti dobite najboljše in garantirane
TURSKÉ-, ŠVEDSKÉ-, MURA- in VULKAN

kose, srpe, kosne klepače in prave Tirolske kamle.

ORIGINAL

„VESTA“ in
„MURA“ biciklini,

šteri so garanterani in najbolši
se samo eti dobijo.

Kr. prodaja smodnika

in vse vrste patroni in špriji, tudi rudarski smodnik (práji za razstrelivo penovje in kamen)

POZOR LOVCI!!

Šteri šče dobro trufiti, more smodnik, patroni in špriji v trgovini HEKLIČ-a kúpiti.

Solidna postrežba.

Nisike cene!

Prepričajte se in te zagvúšno zadovolni!

Ka se je vse zgodilo v preminočem leti po sveti

Jugoslávija je v denéšnji bojni i svetovnem neméri nevtrálna. Mi ščemo samo mir i mir obvarovati. Se razmi, da tá naša vola je odvisna od drúgi nevtrálnej sosedni držáv.

V notránjom politíčnom poglédi je doživela naša držáva velke dogotke. Po lanskí Stojadinovič—Korošec volitvaj je nájprve spadno Korošec kak notránji minister, po njem pa je odišo Stojadinovič. I to se je zgodilo zaradi nerédnoga dogotka pri volitvaj.

Vládo je prevzel Dragiša Cvetkovič, šteri se je po dugšem pogájanji z Hrváti v Hrvatčkem pitanji zglihao. Savska i Primorska banovina z ništernimi drúgimi srezí je postánola Hrvatčka banovina, štera je dobila širšo samoupravo. Skorom vse tisto, ka je Dr. Maček v svojem programu zahtevo že dvajseti lejt.

Dr. Máček je stopo v Cvetkovičovo vládo kak ministerski podpredsednik, Hrvati so ešče dobili štíri drúga nájvažnejša ministrstva. Senat in parlament so razpústili. Poslanci, šteri so — tak vam je znáno po kakši volitvaj prišli v skupščino — ne zastopajo volo národa. V krátkom bodejo slobodne tájne volitve brez nasilstva i národ de té meo telko samozavesti, da pokáže svojo volo i zavúpanje oním kandidátom, štere je do segamao ne smeo voliti.

V Sloveniji se je meseca márcá ustanovila „Slovenska Kmetška Stranka“ s spristáši Dr. Máčkove politike, štera se po celoj Sloveniji organizera i tá stranka de se brigala za Slovensko banovino, da dobimo vse tisto, ka so dobili Hrvatje.

Anglija kak svetá najvékša i nájmočneša držáva s svojimi dominíomi i kolonijami se sedaj borí fkúper z Francozi na francoskom fronti proti Nemčiji. Anglija je do letos mela samo pláčano vojaštvo, zdaj pa je vpe-lala obvezno vojaško slúžbo i je grozne miliárde obrnola na oborožitev za svoje vojaštvo. Njéni cil v toj bojni je, Nemce premágati na telko, da več nedo ogrožali svetovni mir, negledé na to jeli Nemci májo prav ali ne i da Poljsko i Češko postávijo nazáj kot svobodno držávo.

Albanijo je Italija zasedla z svojov vojskov. Albanski kralj je mogo pobegnóti, držávo so pa Talijánje priklúčili svojoj držávi i svojega kralá proglásili za kralá Albánije.

Bolgárija je sklenila z Jugoslávijov večno prijátelstvo, v sedajnoj bojni je nevtrálna.

Belgija je v sedajnoj bojni popolnoma nevtrálna... je mobilizirala i njéni soldacke na meji stojíjo, da ne bi tak obhódiła kak v svetovnoj bojni, gda je nemška vojska prek Belgije v Francijo vdrla.

Češka kot Čehoslovaška je razpádnola. Čehi so Slovake tak povedano podjármili, na Slovaškom vsepovsodi so svoje lúdi v uráde postavili, té gda so Slovaki brezposelni bili. Enakoprávnost je med Čehi i Slováki rávno takša bila kot prinas med Srbi, Hrvati i Slovenci.

Nemci so najprve sudetski tao zasedli, to je tisto, gde so samo Nemci bili, leto pozneje pa so celo Češko zasedli i pod svoj protektorat spravili. Ob tej priliki se je Slovaška odcepila od Čehov i je sama svoja postanola.

Francija je z Anglijo vküper več milijonov močno vojsko vrgla proti Nemcom na sühom i rávno tak na morji. Francija i Anglija sta šteli proti Nemčiji tak zváni mirovni obroč stvoriti, pogájale sta se z Rusijov ali tá je odklonila, da bi ona aktivno delala. Anglija i Francija právita, da tečas nede méra, dokeč Nemca ne správita na kolena, či de včasí več let bojna držála, njevi vözdržita, ár máta zadosta bogáštva, štero njima omogoči več letno bojno.

Itália je v denešnoj bojni nevtrálna i tüdi misli ostanoti, njej je mir potreben, ár se misli v Abesiniji i v svoji drügi afriški kolonijaj obtrditi i gospodarsko razvijati, boji se pa, či bi se v bojno zmešala, da nebi Anglija Abesince oborožila i Néguša z svojov pomočjov nazáj postaviti, tak, po tákšem, bi še znála vsa svoja posestva v Afriki zgübiti.

Madžarska je od Slovakov veliki tao svoje prejšnje zemlé nazáj dobila i celo Podkarpatsko Ukrajino, na tom táli je mejáškinja postánola z Rusi.

Nemčija je mela velike uspehe, razvija se kak sama ščé, po svetovnoj bojni je zasedla Posarje, Austrijo, Čěškoslovaško, celo Polsko i tak je vse drüge velesile postavila pred dokončano piko.

Poljsko je v 18 dněvaj zasedla i proti Poljákom bojno dokončala. S celov svojov močjov se je obrnola proti Francozom, kakši uspeh de tam mela, je pitanje. Z Rusijov se je pogodila za medsebojno nenapádanje i na severi je proste roke püstila Rusam.

Nemčija je dnesdén nájbole oborožena držáva, v krátki pár letaj je potrošila za oboroževanje 90 milijárd márk. Premisliti se pa more, da Nemčija nema zadosta sirovine, ki bi njej omogočile dugoletno bojno.

Poljska je zgüblena. V njěnoj zgodovini je žé štrtikrát raztálana i je zgübila samostojnost. Istina do zdaj v tej dogodkaj njej je Anglija garanterala njéne meje. I či do Nemci premágani, tak tüdi de nazáj postavljena. Tisti tao, šteroga zdaj Nemci májo v rokaj de nova Poljska.

Romunija je v velki brigaj, njéne notránje razmere stojijo dnesdén na vulkáni. Železna gárda je vodilnim osebam jáko dosta neprilik prizadevala. Z edne stráni se je bojala, da nebi postanola mejáš Nemčije, šteri so aspirerali na njéne žitna pola i na petrolejske vrelce. Ali Rusija jo to z svojov zasedbov Poljske preprečila.

Rusija je zasedla od Poljske tisti tao, šteroga je Polska od Rusije leta 1921 vkraj vzěla, ali pa še nekaj več. Pravzaprav tak imenüvani Beli ruski kráj i ukránski del do Madžarske granice v Karpátaj.

Z Rusijov se je pogájala Anglija i Francija tri mesece in da so se že skoron pogodili, je Nemčija sklenila pogodbo z Rusijov, štera je za Ruse ugodnejša bila kot Zapadni velesil. Ka namerava Rusija, je neznano nikomi. Edno pa je gvúšno či de Nemčija premágana, tak te do Rusi meli priliko združiti vse one slovanske národe, s šterimi je zdaj mejaš i so si sosidi.

Španija. Tri letna bratska bojna se je dokončala meseca marca 1939. Španski narod se je med sebov bio ali lahko pravimo na ednom kráji národ, na drugom pa od túhincov plačani i z vojskov pomágajoči generali, proti narodnoj volji. Zmágo je general Franko s pomočjov Italije i Nemčije, šterivi sta si tak prisvojile novo vážno postojanko na Sredozemskem morju proti Franciji. Za dobleno pomoč od Italije i Nemčije se je po zmági Španija mogla pridružiti proti Kominterni. I zdaj ob sklenitvi nemško-ruske pogodbe si lahko predstavljamo kakše razočaranje je doživo general Franko. Španija se je včasi izjavila za popolno nevtrálnost, s šterim je olajšala stališče Francije i Anglije..

Turčija je sklenola vojaško pogodbo z Francijov i Anglijov, tak je stopila na stran Francije i Anglije. Turčija je za to dobila od Francije Aleksandretski Sandžakot, šteri má velko vojaško i gospodársko vrednost, z šterim se je Turčija povékšala z ednov tretinov.

Združene Ameriške države so se z celov močjov borile proti svetovnomi ognji. Roosevelt je pisao Hitleri, Mussoliniji i Italijanskomi králi, da náj obvarjejo mir, ár z tov bojnov zná cela Europá sedánji družábni réd spremeniti, šteroga posledice bi čúto celi svet. V Ameriki je v začétki bojne stopo v veljávo novi zákon, šteri je prepovedo vojskojočim državam pošilanje orožja. Zdaj ščéjo té zákon spremeniti, potom té spremembe de Amerika pošilala Angliji i Franciji vse potrebščine za bojno.

Japonska i Kitájska bojna ešče itak trpi. Japonska je svojo politiko proti Rusiji včasi spremenila kak se je Nemčija i Rusija zglihala. Japonci probajo z Rusami se pogljati, da bi tak Kitájce brez Ruske pomoči ležej obvládali. Ali kak se vidi Rusi májo na Kitájskom velike interese i ne zapústijo Kitájce.

Afriška zgodba.

Scott, preiskávač Afrike je pravo sledéčo zgodbo :

Krokodil je pri kopanju požrl nekšo mladenko. Afrikanci-domačini so na to vkúpzézvali „sodni dvor“, v šterom je igrao nájvažnejšo vlogo tak zváni „zváč“. Té je odišo na breg vodé, gde se je začno dreti na ves glás. Naskori se je pojavilo več krokodilov, ki so iz valovja „stremeli“ v „zváča“ i v sodni dvor, ki se je med tem zbrao na bregi vodé. „Zváč“ je začno nato govoriti proti krokodilom obsodbo i med tem se je začno proti njemi pleziti eden krokodil. Domačini so se zagnoli na njega i ga bujli. Tak je bilo pravici zadoščeno. V krokodilovem žalodci so pa resan najšli razgrizenno telo nesrečne dekle.

Scott právi dale, da je slučaj zagoneten, vendar pa se lejko razmi. Krokodili so precí radovedne živali. Človeki, ki na njé kriči i mahúta z rokámi, se približijo na izvestno daljávo, varvajoč se prevelike bližine. Krokodil pa, ki je že gda napadno človeka, je pogumnejši i pride k „zváci.“ Zato je preveč verjétno, da je rávno tisti krokodil, ki pride blúzi človeki, „razbojnik“, šteroga čáka smrtna obsodba.

Da znáte

Motorna vozila so konje z hitre vožnje vō potisnoli, do dnes dēn je na světi različni motorni vozov 6 in pol miliionov, konjov je pa 80 milijonov. Kokošov je 1540 milijonov, štere letno znesējo 70 milijárd bilic. Ovcov je 670 milijonov. Govedi 620 milijonov. Koze 60 milijonov i svinj jeste 220 milijonov.

Bojna i mir. Svetovna zgodovina kaže — v dobi 3500 letaj — je na zemli samo 280 let mir bio, v vsej drūgi letaj pa so se različni národje med sebov vojsküvali.

Pšenica. Dvá Ruskiva vučenjáka šta z več letnim probanjom i raziskávanjom križanja pšenice z nikšov trávvov gori najšla i se njima je posrečilo stvoriti novo vrsto pšenico, štero se enkrát poseja i se več let porédoma ženja. Požeta pšenica na drūgo leto znovič sáma zrastē z stárh korenin tak kak detelca, ali návádna tráva. Akademik Cicin je križao pšenico z nikšov trávvov, štera kak pšenica kusto i visiko slámo má. Prof. Deržin pa je križao v Kavkázi na visiki bregáj rastēčov žitov. Pov té nove pšenice so razdelili za nádale povanje držávnim veleposestvom i kolektivnim gospodárstvom. Pišejo, da za pár let de se na ruskom sejala samo več letna pšenica. Tá nova pšenica je dobila imē po nájditeli. Edna se imenüje Cincinova, drūga pa Deržinova pšenica.

Francoska Maginotova linija je duga 400 kilometrov, štera se vlečē od švicarske meje prek saar-

ske krajine do belgijske meje. Njéno imē je od tistoga vojnoga ministra dobilo, šteri je té načrt dao napraviti i se imenüvao Maginot Andrej. Té načrt je kak vojni minister před parlament dao leta 1930 s proračunom dvēh miliárd 200 milijonov frankov. Zákon so soglasno sprejēli i se vleko na štiri leta. V štiri letaj je Francija zozidala po celom světi poznáno Maginovo linijo. Tá obrambna trdnjáva je globoka 50 méttrov, široka na več mestaj več kilometrov, zozidana je z velikimi različnimi sobami, električnim posvetom, z električnimi šparhēti, z velikimi magazinami, spálnicami, má cestu z motornimi vozovi v več mestaj se vlečē daleč nazáj notri v držávo. Trdnjáve so tak napravlene, da z ednim pritiskom se celi tōrem vō z zemlé zdigne i že z štúkami strelajo. Skoz té obrambne linije je nemogoče vdreti. Zda od té se vojsküje Francoska i Angleška zavezniška armáda proti Nemčiji.

Šestnájst milijonov vihérov. Meteorološki urad britskoga ministrtva za zračno plovbo je izračunao na podlági opazüvanja z nad 3000 vremenoslovniē postáj, da je bilo láni po vsej zemli povprečno 16 milijonov vihérov. To se právi, da dívja v istom hípi neprestano povprečno 18.000 vihérov na različni koncaj zemle. Ár se vsakšo vōro zabliška povprečno 36.000 bliskov, odpádne na vsakšo sekundo do 1000 bliskov. Mi lūdjē se vse premalo zavedamo, kakša električna krugla je tá naša premičnica.

Božič.

Pod božičnim drevom je zaspála i se njej senja.

I. djánje.

Lepo opremlena soba, v ednom kotí stoji lepo opleteno božično drevo, pod njim dosta igrač. Manci i Micika sedita pod božičnim drevom i se zmenjata od Jezušá poslánimi igračami. Mica je v gosposkoj obleki, Manci pa v navádno siromaško páverskoj — ali v čistoj obleki oblečena.

Manci: Srcá se veselim i nemrem zadosta zahváliti tvojoj mamí, gospej, ka me je dnes na božiční večér povábila k tebi se stebov zmenjat. Kelko vse felé lepote ti je máli Jezušek prineso. Oh! kelko, da se jih niti naglédati nemrem . . .

Mici: (gizdávo): Istina, da mi je mamika právla, náj te pústim se malo zmenjati, ali záto ne vidim rada, či je primaš, ár se bojim, da je spotereš, v tvoji rokáj ti bole pasa kramp i motika . . .

Manci: (na još obregnjenim obrázom) Tvoja mamika má bokše srcé kak pa ti. Oh velki so dosta bokši kak pa deca. Vi deca bogati starišov se z méne norca delate . . . Za cotavo i košavo Trejzo me máte! Či polek méne idete, me za vlasé cukate i po hrpti dünčete . . .

Mici: Prav májo. Či glij si v šoli te edni nájbokša, ali záto itak si siromaška, páverska . . .

Manci: Nam je máli Jezušek ne prineso božično drevo . . . Pa kak bi lepo bilo v našoj máloj sobici, kak bi se svetile sveče, kak bi se bliskalo srebro i zláto . . . Drági Jezušek kak je to, ka samo bogáti starišov deca dobijo i mi siromaški pa ne? . . . Znam, či bi mi dobili takšo božično drevo, bi se ešče moje dráge mamice tužen obráz raz-

veselio . . . Šla mo, tak me ne vidiš rada. Zbogom.

Mici: Zbogom!

Manci: (skuznátimi očmi vó bižij).

II. djánje.

(Mici se samo dale igra).

Mati z drúge sobe: Mici!

Mici: Prosim mamika!

Mati: Žé je kesno, boš spát šla.

Mici: Ešče mo se malo igrala pa té.

Mati: Ja lahko, ali ne dugo.

III. djánje.

(Kak se Micika sáma pod božičnim drevom igra, po malí v sobi kmica postanjúje i kak je popolnoma kmica žé Micika túdi spij, roké má pod glavov. Vóni se čúje tiho popevanje i z málim zvoncom cinkanje. V sobi postáne svetlo i okno se odpré, skoz šteroga v hišo prihájajo trije angelje. Micika glavo zdigne i prestrašeno gléda).

I. Angel:

Na prej pajdáške, hitro hodite
I to drevo dobro poglednite,
V napáčno hišo ste jo prinesli
Gléjte, da te jo od téc odnesli.

II. Angel:

Kam pa? Što dobi vse to lepoto?

I. Angel:

Poglednite eno, tam, prek cesté,
V tisto málo hišo se odnesé,
Tam stanúje tá deklina práva
Štera jo že trnok žmetno čáka.

III. Angel:

Hitro, hitro, vi angelje gdé ste?
Primlite to drevo i odnesite . . .

Micika: (z drgetajočim glásom)
Čákajte edno malo! To je ne pravica, či ste mi jo že enkrát prinesli,

da bi mi jo zdaj vzeli i odnesli . .
I da znáte, tam prek cesté tista má-
la hiša je siromaška, v šteroj stanü-
je edna dovica z málov deklinov.
Ne vörjem, da bi Jezusek to lepo
blisketajočo božično drevo s temi
drágini igráčami njim poslo.

I. Angel: (čemerno) Ne vörješ?
Zapomli si, pred dobrim Bogom ne-
ga razločka med siromákom i bo-
gáčcom. Pred njim samo dobra dū-
ša i srdcé računa. Angelje hodte i
spunimo naše poslanstvo . . .

IV. djánje.

(Po dveraj se čüje klonckanje, v
sobo stopi Manci. Prestrašeno gléda
na angele i k Mici bežij.)

Manci: Jaj, da si dosta vsefelé
lepoga dobila. Slobodno se tüdi jaz
igram s tem? Tvoja mamika me na
edno vöro pozvála, tak blájžena sem...

I. Angel: Kak ne bi bilo slobod-
no! To ka vidiš, je vse samo tvoje.

Manci: Mōje! Oh Bog moj kak-
še veselje! Ešče sem nigdár ne me-
la tak lepo Božično drevo i telko
drági igráč . . . To čüdo niti vörvati
nemrem... Mici ka si pa ti dobila?...

Mici: Jaz? Jaz? Nika . . .

Manci: Oh, sirota! No té pa ho-
di i si rastálajve . . . Polovica je
tvoje, polovica pa moje . . . Ali
Božično drevo bi mamiki rada dá-
la. Jeli drági dobri Angelje, da prek k
nam odneséte, mojoj drágoj Mamiki?
Oh kak de se ona veselila. Mogoče, da
se njéni tužen obráz tüdi razveseli . . .

Micika! Zaistino polovico meni
dáš? Kak dobro plemenito srdcé
máš . . . Jas se tak spominam . . .

da sem nigdár ne bila dobra do
tébe . . . I ti! i ti . . . siromaška
dūša je bokša kak bogáčcova . . .

Obedve si k božičnoj drevi sé-
deta i z začüdüvanjom božično da-
rilo glédate i se veselita. Angelje z
smejajočim obrázom stopijo okolik
njéve. Po mali se soba znovič kmi-
čij, postáne kmica, v kmici se čüje:

Materin glás: Micika hodi že spát.

V. djánje.

V sobi je znovič sveklo. Mici je
sáma, kak v III. djánji. Naklaj na
tepihi ležij i roke pod glavov má.

Mati: (v sobo stopi) Mici! (na
tihoma.) Zaspála je — sirota od
velkoga veseljá . . . (se doli nagne
i jo na roké vzeme), v tom se ná-
glo prebüdij i prestrašeno na velko
gléda svojo mater.)

Mici: Oh drága mamika vse so
odnesli angelje.

Mati: (se smeje) Ka so odnesli?
Ka se ti je senjalo?

Micika: okolik gléda i se čüdü-
je) Senjalo se mi je? Blájženo!
Sen je samo bio! Premišleno glé-
da božično drevo i doblene igráče.
Obiné materin šinjek i hitroma prá-
vi: Mamika, nikaj bi te rada pro-
sila . . . Manciki je máli Jezusek
nika ne prineso. Bi njej ne bi leh-
ko dála z moji igráč nekaj? . . .
I za pár dnévov sledi bi njim prek
odnesli božično drevo. Sirotici je
mamika vsigdár tak tužna . . . Man-
cika bi blájžena bila, či bi vidla, da
njéne materé tužen obráz se razve-
selio od božičnoga svetloga dreva...

(Konec.)

Hahn Pavel, M. Sobota

Veiletrgovina manufakturnega, pletenega in
krátkega blága. — Prodaja samo na veliko.

Kolodvorska ul. št. 1.

Telefon št. 49.

MR. BAHOVEC

PLANINKA
ZDRAVILNI
ČAJ

ZIMA...

Nova naráva, odnemoglo je naše telo i teško se brani proti betegam. Zato moremo teli pomagati i pripraviti ga za močnoga i zdravoga. Telo moremo očistiti od preterčenih i škodljivih stvári i njemi doprinesti nove i oživljajoče moči. V te namen se priporoča za **narávno zdravljenje.**

„PLANINKA“ ČAJ

ki je pripravljen z vékšega iz najbolšega planinskoga zdravilnoga bilja, je toga delovanje priznáno že v znanstvenoj medicini kak hasnovito vrástvo.

Dugoletno izkústvo nam potrdi, da je „Planinka“ zdravilni čaj preveč dobro potno vrástvo, ár so njegove sestavine vzete iz znanstvene, delno túdi iz potne medicine.

„Planinka“ zdravilni čaj je dober regulátor za čišćenje i obnávlanje. Zavolo toga je zdravljenje od 6 do 12 tjeđnov z „Planinka“ čajom Bahovec zvünréđno dobro:

- pri slaboj prebávi i zaprtji,
- pri nerednom delúvanji čreva,
- pri napetosti tela i pri odnemoglosti,
- glavoboli, slabosti i žgaravici,
- pri obolenji mokročne kisline,
- pri obolenji jeter i hemoroida,
- pri nervoznosti i živčnom betégi.

„Planinka“ zdravilni čaj pospešuje apetit. Zahtevajte v spotekaj edino „Planinka“ čaj Bahovec, šteri je samo tē právi, če je zapreti i plombirati ino nosi i m é:

Reg. Sp. br. 14.212 od 10. VII. 1934

MR. BAHOVEC APOTEKA
LJUBLJANA

ZDRAVILNI

ČAJ

PLANINKA

Siromak dečko, tri žele i tak dale.

Že v dávnom vremeni je služo vrli i poštteni dečko pri siromaki. Po ednom leti odide dale po sveti. Za plačo je dobo samo tri krajcare. Ali ne je daleč prišo, kda srčca cotavoga kodiša, ki ga prosi áldova. Da njemi te krajcar tá. Za malo srčca ešče dvá kodiša i túdi tema je aldúvao slednjiva dvá krajcara.

Ali kak ščé naprej iti, ga te tretji kodiš zadrži i njemi pravi: „Dobroga srca si, dečko, slednje svoje krajcare si tá dao. Jaz ti ščem to povrnóti. Povej tri žele i vse se ti spunijo.“ Dečko si malo premišláva pa pravi: „Daj mi takši stolnjek, ka bom lehko z njega vsigdár jo, ka nigdár ne zmanjka; takšo flašo, ka bom vsigdár z nje pio pa bo sploh puna; takšo palico, da bo tak dugo bila človeka, dokeč nebom pravo, naj henja.“ Istina, vse tri žele se njemi spunijo i včasi se siromák dečko nasiti i napijé. Na večér pa pride v velki log, kde so tovari kúřili ogen i si pekli prašica. Dečko se jih ne zboji. Korajžno si pri njih vsédne, razprostré svoj stolnjek, se naje, potom napije iz flaše. Tovajom se sline cedijo. Ali dobroga srca dečko jim ponúdi jesti i piti. Oni si vzemejo oboje i neščejo njemi vrniti ne stolnjeka, ne flaše. Teda zapove dečko svoji palici: bij! I udri, palica začne mlatiti te tojave, ka vsi cvilijo od vdárcov. Vrnejo njemi stolnjek i flašo pa ešče dosta penéz njemi dájo. Dečko odide dale po sveti.

Kak pride do krčme, se po svoji navádi napijé i naje. Kda krčmar to vidí, si misli: to bi mi trbelo! Brodo je, kak bi njemi mogo to vzeti. Ar je že kmica bila, je pravo dečki, ka lahko pri njem spi. Svojo hišo njemi da. Okoli polnoči se krčmar tihoma plázi v hižo,

kde je te mladi dečko spao, i njemi šče odnesti. Ali spadno je prek palice, štero je dečko naslonó na zid. Dečko se prebúdi i skriči palici: bij! I palica ga pošteno nabije. Krčmar njemi še dosta penéz dá, samo ka palici zapove, naj henja biti. Dečko se ga vsmili, vzeme penéze i ide dale po sveti.

Za tri dni pride do zakunjenoga gráda, v šterom je král prebívao. On se njemi ponúdi, ka reši grad čarovnice. Vsepovséd v grádi je bila kmica, li tam, kde je stala čarovnica, je bilo malo svetlo. Z lehkim srcom ide dečko proti njej, nika se ne boji. Svoji palici zapove: bij! I udri, palica mlati to čarovnico. Nikša čarovnija jo je ne mogla prepraviti, palica je li bila pa bila. Naednok pa se čuje močen grom, zemla se strosí, zabliška se i svetlo je v celom gradí. O čarovnici nega več ne slúha, ne dúha. Král njemi da svojo hčer za ženo i po smrti celo kraljestvo. Ali dečko je ráj hodo po sveti kak bi se sprehájao po kraljevskih vrtovih. Záto pravi, ka se za sedem let vrne, ali če ga nede, te si slobodno drúgoga možá zberé.

Dečko pa hodi po sveti, živé z dnéva v den, jej i pijé. Ali ednok je preveč potégno z svojega glaža, zapojo se je i lúdjé so njemi vkradnoli te reči. Gda se je strezno, je trnok žalúvao za svojim vkrádnjenim imánjem. V toj žalosti se spomni na kraljevsko hčer i poišče jo. Žmetno ga je že čakala. Veséla je grátala. Včasi so napravili gostúvanje, ka só ga v celom králestvi ne pomnili. Srečno sta obá živela i dostakrát se je siromák dečko, zdaj král, spominao na svoj stolnjek i glaž i ešče bole na palico, štera njemi je telko sreče v žitki napravila.

Poslo: Karel Šebjanič, Štúinci 35.

Sodba.

Ne je znao, ka je pregrešo, v kom so najšli njegove grehe, za štere so ga obsodili. Samo to je znao, da je konec vsemi, da nega milosti i ne vüpanja več. Obsodili so ga z nájteškejšov kaštigov.

Na življenje je obsojeni.

Ne je znao, ne je razmo, ka je to, ka čaka na njega, samo to je vido z ovi drugí na milo tužni žalüvajoči poglédov, da nekaj strašnoga trpéče lagoje more biti to, ka prvle ali sledi, de njim všém tá usoda, samo ka ednomi prvle, drugomi pa sledi pride. Velko vüpanje je meo, da na njega ešče zdaj ne pride réd, njemi ešče nede trbelo zapüstiti vekivečnost i oditi tá, štero se tak zové — življenje. — Zakaj rávno on? Da jih nepreračunano dosta drugi tú jeste, šteri že milion miliárd let v neméri plavajo i se veselijo sunca, toplote, zláte svetlobe i ponoči blesketajoče svetle zvezde lepoto. On je ešče tak mládi, komaj má za sebov pár milion let, od gda je nastano z nájdbe obinjeni atomov..

V cágllost spádnjeno tužno čaka na dogodek, šteroga nemre predru-gačiti i se ognoti. Zevsem je raču-ne napravo. Konec je dosegamao njegovomi bivanjil! Več se nede zmenjo i od zvezde na zvezdo skáko, po rimskoj cesti drko i stáromi Saturnusi svojimi več milion letstárimí pajdáši prstaník obračao.

Vniči se, miné njegovo bivanje i oditi more nekam, štero tak zovéjo življenje . . .

Naroditi se more . . .

Ne ve ka je to. To túdi drugi nevejo, samo grozotno gučijo od toga. Ár to vničenje i konec bivati

pa oditi tá, kama dén za dnévom ji nepreračunano dosta odíde i od kéc je ešče nigdár nišče ne nazáj prišo, ka bi povedo, ka je tam? To tam prek more biti globoko odprejta čarna rasprestrina, štero zovéjo — življenje. — Mogoče je navóke čarna kmica . . . I záto se more tú püstiti zláto svetlo sunce i bliskajoče zvezde . . .

Tá sodba se ne dá spremeniti. Z zadovolnostjov jo more prijéti....

V oblást ga vzeme vrtnec betar-gije. Niti premišlávati si nema več vremena.

Samo to vidi, da v čuporaj prihájajo k njemi tenjebatje, da ga troštajo i batrijo:

Ne boj se, ne žalosti se, vsi mámo ednáko usodo. Prvle ali sledi túdi na nás vse pride réd. Tam prek na novom sveti se nájdemo . . .

To tak batrívno právjio, tak, da bi ga gonili, da že naj ide . . . On pa zná, da vsakši troštajoči, rávno tak kak on bi se noso, či bi na njegovom mestí bio, ka bi čako na velko skrivno Rodjenjé. Od šteroga nišče nika drugó nevej, kak samo telko ka je! . . . Te začétek do segamao ešče vó ne zbrodjeni nikomi — začétek tístomi, štero tú konec imenüje . . .

Senčni bratovje ga troštajo, z njim se žalostijo i znankar túdi bojijo? . . . po tém znova odidejo vznemérje po zvezdaj se zmenjat, skákat i skrivat, po šterom znovič pozábijo, da na njé túdi to čaka: se Naroditi . . .

Po tém prido, šteri sodbo zvršijo...

Prvle pa ešče ednok sodbo pre-čtéjo za na rodjenjé . . .

Celi svejt se pográža. Megla obléže mišljenje, brez znánja i mišljenja je, tejló štero je do segamao z sence i zráká bilo, se fíkuper potégne, trdo postáne. Nika njemi gut stiskáva, davi ga . . . V velko kmico je zaprejtí . . . Ne; — v škri-njo . . .

Consummatum est . . .

*

Dokeč je v kmici bio, je od sěbe nika ne znao.

Po tēm kak je svetloba postano-la, naednok henja čútenje stiskávánja gúta i vdári v još . . .

Narodo se je . . .

Prvi moment je ne razmo ka se je z njim zgodilo, ali kak je začno pomliti, čúдно gléda sam sěbé i ka vidi? Gíbajoče kotrige. Roké, nogé, glávo. V gledali vidi svoj kejp, opazúje drúge, tej so rávno takši kak on, potom čúti, ka tejló má, štero je žmetno i ga na tla vlečé!

Živ je, zmenja se z drúgimi, živé, guči, veseli se tak kak se lúdjé znájo veseliti i je zalúbjeni. Zná, ka je z lúbězni na té svejt prišo.

Čteo je v različni knigaj od vekivečnosti — ali ne je razmo — čúo je od konca, ali ne je razmo.

Ne se je brigo s temi problémi. Ne ga je intereseralo, zanimalo ga je samo telko, koliko je vido; sunce, zvezde, lepota, veselje . . . Veselio se zevsem, štero je s tem bilo v zvézi — štero so tak zváli „življenje“ . . .

Znova stoji pred velkim dogodkom. Ne razmi, ka se je z njim zgodílo. Gléda, gléda, čúti, konšta-tera, da je na smrt obsojeni, obsojen je na smrt.

Mreti more! . . .

Ne razmi. Ne je mogoči svojov pametjov zarazmeti, ka čáka na njega, samo vidi i čúti, da pride sprememba v njegovom življenji. Nevej, ka se godij okolik njega, samo to vidi z ovi drúgi okolik njega stojéči nemilo tužno žalúva-joči poglédov, da nekaj strašno, trpéče, lagoje more biti tisto, ka za tēm pride. Znao je, da de takši konec. — Da je smrt zádni dogo-dek tistomi, štero se zove „življenje“ i da je to usoda vsákoga, šteri se narodij i živé. Ali on je na to nig-dár ne mislo, ka na njega túdi prle ali sledi réd pride i tak rano, té gda od njega dosta starejši jeste . . .

Spotrejtí, brez vūpanja i razmenja čáka na nemogočno predrúgačeni dogodek. Račun je napravo i slo-bod je vzeo od življenja i veselja pa méрно čáka na smrt.

Nevej ka je to! . . . Túdi drúgi nevejo. Či glij grozotno gučijo od toga: uničénja, ár to konec imenú-je življenji: . . .

Oditi more tá, kama vsáki dén na stotine ali jezero i jezero jih odide i odkéc nigdár več nišće nazáj ne pride, ka bi povedo kak je tam. Mogoče, da tam prek na ovom svejti je to edna velika čarna kmična razprestrina, štero za smrt zovéjo . . .

Pa itak se toj usodi more pre-pústiti, ár jo predrúgáčiti nemre...

Vometno poslúhša troštanje okolik njega stojéče:

Ne boj se! Vsi mámo to usodo, eden prve drúgi slédi, túdi na nás pride réd. Na drúgom svejti se pá nájdemo i vidimo!

JELI SE PLÜČNI BETEGI DÁJO ZVRÁČITI?

Z tém vážnim pitanjom se brigajo vsi nadušljivosti trpéči jetični, oni, ki trpijo na plüčnom katári, zastaranim kašlom, slinavosti, dugo trpéči hripavosti i gripí i so do zdaj nê najšli vrástva. Vsi tákši betežniki dobijo od nás

sploj kšenki knigo z keipami,

štero je spiso dr. med Guttman z naslovom „Jeli se plüčni betegi dájo zvráčiti?“

Napisati je potrebno samo edno dopisnico, frankirano z Din 2.— i jo poslati na

PUHLMANN & Co, BERLIN 440.
Mügelstrasse 25-25-a.

Reg. pod Sp. br. 2416 od 12. XII. 1933.

To trošanje se njemi tak vidi, tak da bi ga žé trücali, da naj ide . . . Ali on zná, čüti, ka sakši troštajoči, rávno tak kak on, bi strašne muke trpo, če bi obri njega vópovedali smrtno sodbo . . .

Zaspi. Žalüvajoči razdiđejo vsaki na svoje delo i pozábijo na smrt i na trošanje, da se na drügom svejti nájdejo.

Po tém pridejo sodbo vršilci . . .

Prečtêjo smrtno sodbo: Na smrt obsojeni itd.

Vrti se njemi. Več ne čüti, nevej, ne razmi, ne pomli nika . . .

Nesêjo, nesêjo ga na vökivöčni počitek. Po tém kmica, vöčna kmica . . .

Dokončo je!

Visiko gor na sivoj nébi plava med suncom i zvezdami, njegov

obstánek je brez težine, tela, nema rok, nog i glavê, njegov obstoj je tenja i pára sunčne svetlobe i zrâka.

Prestano je kaštigo, muko, purgatorium, présto je vse nevole, štere so i se zovéjo — življenje — zno-
vič je tam v vökivöčnosti.

Z višine gléda dol i vidi kak se starajo i jočejo za njega i za svoje preminenje.

Smej njemi vujde. Smejé se nad njimi, šteri so za njega jokali. Či bi mogo nazáj k njim, povedo bi: da náj se nika ne jočejo, ár je življenje samo edna štácija v vökivöčnosti v šterom more vsakše živo bitje skoz spadnoti i prestáti svoje grehe.

Kanári i vrábel.

Sloboščina! Sloboden biti, sloboden! se je zdühávo i premišlávo máli kanárček, šteri je stanüvo polek okna v lepoj zlátoj klonji. S klonje je vöglédo pred njim razprestérajóčo zláto sloboščino, gde je vido vesélo letajoče ftice, šteri so se veselili v drágoj sloboščini.

Zdühávo si: té moj ftičji rod v toj velkoj svetovnoj sloboščini letij sem i tá tak daleč kak se njemi lübi i kak sam šče i jaz v toj svetloj lepoj palači, gdé stanüjem, niti si peroti nemrem razprestrejti, da bi leto.

Oh par rob!

Rob dobre.

Ka mi to vse pomága, ka mam či sloboščine nemam, či nemrem to delati, ka bi sam šteo.

Vremen teče, po sprotoletji pride leto i za letom vötrovna hladna mokra jesén, listje štero je drevji lepoto delalo, živo postáne i nakla spádne, drevje golo postáne i zimski mráz se približáva, v sloboščini živéči ftiči zmrzüjejo i gladüjejo. Ali od toga naš v sobi živéči kanárček nika nevej, od kéc bi on to znao? Kak bi on to mogo znati? Narodo se je v klonji, vöni na sloboščini je nigdár ne bio.

Edno gojčno, kak so ženske v sobi oprávlale delo i sobo zráčile, se zná, ka je té okno navádno vsako jütro odprejto i skoz odprejto-ga okna v hišo prileti eden na pol zmrznjeni i moker vrábel.

Naš nezadovolnják ga gléda i pita:

Kaj je s tebov?

Ka se ti je zgodilo?

Zakaj si tak trüden?

I što si?

Vrábel sem. Stanüjem tam vöni v sloboščini.

Oh prijátel stanüješ v sloboščini! Zakaj si pa té tak navolen?

Ár sem lačen!

Lačen? Kak to? Tam vöni v sloboščini rasté vse i ti nemaš kaj jesti. No ali hodi sem k meni, vidiš moja kopanja je puna i jaz ti dam.

Vrábel zleti na drágo svetlo klonjo i brez toga, da bi si kaj dao povedati, z nájvékšim veseljom začne klükati drobno seménje.

Kak se najo, njemi kanárček právi:

Prijátel, pripovedávaj mi, kak je kaj tam vöni, v toj drágoj zlátoj sloboščini?

I vrábel začne:

Jaz sem vandrar sloboščine, idem tá, kama se mi vidi, v leti mam obilno razprestreti stol z jestvinov, vsega zadosta i več vrste, ali v zimi! Zima je mrzla, vse zmrzne, vse je mrtvo, jesti nega, v nájvékšem gládi živémo, jemo, sam ne vem gda. Od gládi nás dosta preide, ali šteri zimo prestáne, na sprotoletje se njemi odpré prijétna toplóta i z ednim zrasté jestvina... Začnemo si hiše povati za novi národ, se veselimo, pléšemo i ženimo, svejt je naš, živémo v radosti i v sloboščini.

Drági prijátel — právi kanári. — Kak lepo življenje je v sloboščini, rad bi šo s tebov tá vö i bi se veselilo kak se moj rod veseli.

Ne želi si to! To bi ti bila smrt. Ka ščeš? Máš toplo hišo, v njej je zadosta jesti i piti, preskrbleni si zevsem, ne se ti trbej boriti za jestvino i ne ti trbej zmrzávati. Vidiš kak vö vidim jaz! Od deždža sem vtepeni, na pol zmrznjeni i lačen. Či ne bi meo sreče do tébe, zdaj bi že od gládi vmrou.

Žalüjem te — právi kanárček. — Jaz ti srdcà pomorem. Vsakšo jütro je okno odprejto, li pridi k meni. Kak vidiš jesti mam zadosta i z srdcà

ti ga dam, ne želem drugo od tebe, kak da mi pripovedávaš od zlate sloboščine i v njej od slobodnoga življenja.

Vrabel je prišo vsako jutro i pripovedávo je našemi v klonji živéčemi gospodi od vsega tistoga, ka je kanárček ne pozno i ne zno.

Edno jutro kak vrabel prileti, na veliko čudüvanje je klonja prázna, njegovoga dobrodelnoga prijátela nega. Na drugi dén kak je prišo, je rávno tak klonja prázna bila. Ka se je zgodilo? Gdé je moj prijátel? Ali na tretji dén kak pride, pá najde svojéga prijátela v zlátoj klonji. Z veseljom ga pozdrávi i ga pita:

Gde si hodo?

Gde si bio?

Gde si jo?

Ode si pio?

Püsti, püsti — odgovorij njemi kanárček. — Hodo sem sloboščino sküšávat. Edno jutro sem vráta odprejte najšo i ne sem se mogo brániti proti sküšnjávi. Vó sem zleto v sloboščino. Ali škoda . . . Vido

sem samo nevoło, glád, trpenje, štero trpi moj ftičji rod. Jestí nema jo, od deždža i od mrzloga vótra zmrzávalo. Žalüjem je!

Vrabel vsako jutro dale naprej gor poišče svojega prijátela i njemi pripovedávo vóni v sloboščiji dogájajoče dogodke.

Edno jutro pa se njemi lepo zahváli za prijátelsko gostolübnost.

Kanárček ga z čudüvanjom pita:

Ka sem se ti zamero, da me več neščeš obiskati?

Odgovorij njemi vrabel:

Sprotoletje je prišlo. Vidiš drevje, zemla zeléna gračüje na trávnika, korine cvetéjo, vsakši grm nam sálaš ponüja. Selitve se vráčajo daleč od juga, lübézen se nam klánja i v srce j zuborij . . . Znova mo si hiše povali i se skrbéli za mladéniče, da naj ftičji národ ne prejde.

Naráve veliki mešter nam je tak zrendelüvo i mi se moremo pokoriti narávnim zákonom.

Z Bogom! V jesén te znova obiščem.

Zdrávlenje prekmejne debeloče.

V največ slučaji je vzrok debeloče vživanje preobilne nepazljivo sestávlene hráne pri nedovolnoga zaposlenjá mišičja. Pri moškaj je vzrok debeloče istotak večkrát prevíše vživanje alkoholne pijače, ali pri ženskaj se návadno pojávi pri prestopi 25 leta starosti. — Sredstva proti preobilni debeloči ne mankajo. — Takše so na pr. jáko gibanje mišičja, šport, meháníčna sredstva (maseranje), elektrika, párne kopeli itv. Ali mi známo, da vsáka od té metode má tüdi svojo slabó strán, škodliva pretiráva má slabe posledice za zdráveje. — Slatinske tablete za delüvanje, štere so sestávlene z zdravstveni mineralni soli i neškodlivi ekstraktov zdravstvenoga bilja, odstránjajo brez nájménše neprijétosti vse pojáve i znáke prekomerne debeloče. Mladostno sfrišano te se špérali taki, či nücate Slatinske tablete za slokost, ár nestáne prevíšna debeloča z trebuha, z stegna, izpod bráde, šinjega i v krátkom povsédi, gde je dozďaj debeloča kváрила zvónešnjost, pa tüdi tak v notránji órganaj. Nenormálna težina začne odpásti, telo postáne gibčno i lehkó i dá zadoblenov novov elastičnostjov znova veselje do življenja. — Slatinske tablete se dobijo v vsákoj apoteki 50 tablet Din 24—, 100 tablet Din 39— i 200 tablet Din 69—.

R. S. br. 2749428. 1934 . . . Nonp.

Peter i gospodski guč.

Na Vrataričovom imánji je vsaki pozna Fartekova Petra. Bister ino poučlivi dečko je bio i či je vu vérvstvi kaj čedno trbelo opraviti, so to gospod vsigdár na Petra zavúpali. Dobro njemi je túdi šlo, ár vu slúžbi je včasi za išpánom on prišo.

On je bio te predjen, ki na svi-njé skrb má, kak so ga z norije Vratarič zvali. On bio ob priliki vožnje te parádiški kočiš, z ednim túdi pincemešter, kertejs. Naslednje ga je Bog ešče k toj česti pomogo da gráto túdi inaš pri gospodi.

No nej stálno, ár je vérvstvo nūcalo njegovo delavnost, ali samo tak ob prilikaj, da so prišli kakši gosti.

Prvle so ga samo tak pri familiji notri včili, i duže časa je on noso gorik jesti. Včili so ga, ka da pri-nesé jestvino z šteroga krája more poniditi i kak more držati skleco.

Šlo je túdi vse kak Očanaš, ár je z svojov močnov rokov tak po-nūdo skleco, kak da bi na ocelnoj peri odla se pa tá. Znao je že, koga trbej obdrúgim poniditi i ešče z ražoškinoga ležája je znao jeli té ali oni gost ščé z pečenke ali ne. Lepo se je znao naniziti ino tiho biti, či bár se njemi je vse vu vūha zgrabilo z gospodskoga guča.

Vidlo se je Petri to novo delo, za špio se njemi vidlo i poleg je ešče lepe tringlete dobo.

Nájmenje dela je méo z gospo-dičinov, ár je tista samo telko jela kak eden ftič, bár bi na njo šlo, ár je sloka bila kak spica, ali či se njej tak vidlo, zobston so se obrég-noli na njo Vratarič i so jo trčicali naj već jej, ona vsigdár kraj po-tisnola skleco.

— Ne afekteraj — so njej pravli takšega hipa gospod, i skončali: dalnji guč, ali v Petrovo vūjo so vcepili to tájno rejč.

Na kaj tákšem si lahko premiš-lávle, bár nej dosta, ár či gospod tak sigurno z tov rečjov potrdijo božnoga apetita zrok, te je to telko kak da bi doktor pravo.

Meo je že edno-dvej takši rejči Peter, ali za enkrát je samo pri bérošaj sprobu je vō. Túdi z spo-štúvanjom so poslúhšali vsi te go-spocke reči.

Kravári se bárem tak vidlo, gda ga Peter na čistočo etak opominao :

— Ti Števek ! Preveč je aktualna že tá krava . . . ! Čas bi bio jo že-malo postrúgati !

Števek je na velko odprtimi očá-mi zijao na kravo i je sam prevido-ka bormič preveč „aktualna“ je krava na mestaj, dōnok dokeč je-po štrigel šo, je z poštenjom spre-vájao Petra do vrát, ki je od té probe gizdávō šo vō z štale.

Z ednim je túdi včasi znáni gráto z tem špajsnim štilušom, po-tem so se ga pa navádili béreške i pomali je glás razdišo, ka je Peter „intelegenten“ človek postao.

— Telko je gvúšno, ka škoda za njega, ár je ovak zadosta réden človek bio !

Celo pred deklinami je meo vel-ko poštenjé, ár je dosta čúdnoga znao pripovedávati od znotrášnjega gospodskoga življenja, i preveč za velkoga so ga glédale či je štero-etak oberkao :

— Micka, ka se pa motaš tak intrikantno !

Takše reči so vsigdar dotično deklico bole coj prinesle k gospodskomi svejti i k Petri.

Ali vsekako je Peter nej držo za velko svojo znanost. Znao je, ka je glávno probo ešče nej préstao. K tomi gospode i slučaj trbej.

To je tudi prišlo.

Na Vrataričov imenden je dosta gospodov prišlo vkúp i Peter v čarnom oblečeni obslužavao vō. Vrédi je tudi šlo vse. Fino se gibo med njimi, prilično toččči kupice i vkraj jemao tanjere. Med tem delom je ešče čas meo, da poglédne svinjé jeli rédno jejo.

To je čedno včino, ár je edna čoka samo tužno glédala pomije, zobston jo trūca naj jej, kak se vidi je v božoom stánji.

To včasí glásiti trbej gospodí, si misli Peter.

Gospoda so že samo pijačili pri stoli i Peter ne meo že níkšo delo itak je notri šo i Vratarči za hrbet stopivši na tihoma pošepetne :

— Gospod, prosim !

— Ka je Peter ? — se obrné

proti njemi nervozno Vratarič, ár je rávno edno pripovest pravo.

— Afektera svinja — pravi Peter ponizno i misléč, da je zdaj tū prilika i pokáže svoj gospodski guč pred gospodov.

— Vratarič čúдно poglédne na Petra, misléč da je pijen, njemi zmúvi :

— Ka dela svinja ?

— Afektera, gospod ! — ponovi zdaj že glasno Peter, vidéči ka gā vsi glédajo.

— Ka si odnoro ? Kak misliš to ka afektera ? — spítava na dale dečka Vratarič.

— Hát . . . nešče jesti, rávno se tak drži, kak gospodičina ! — pravi ponizno Peter i čúdivši se, zakoj se vsi tak glasno smejejo.

Vratariči tudi smehšek vujde na obráz.

— Razmim ! . . . — se smehao zdaj že, i včasí je dao Petri edno kupico vina, solgabirov njemi je pa ponúdo eden debeli cigár i ešče te se je držo za črvo od smeha, gda je Peter že na trnáci piščavo zadovolno díim na dobro skončanom egzájmeni od „intelligence“.

Kak v stárh dobrih časaj, tak se posveča tudi dnesdén domáčoí hišnoj zabávi vsikdár vékša pozornost. Veliki i máli, stári i mládi, neščejo več samo poslušati, nego vsakši želej tudi sodelívati pri igranjí, ár naj si bo to že pri kakšoj koli priveditvi, to je hišnoj zabávi, ali izleti — ne je mogoče biti brez lastnoga sodelívavanja pri igranjí. Pri tom pa vsakši občúduje i povišava tiste lúdi, ki znájo igrati na kakšikoli goslaj. Tudi Vi se lejko navčite igrati na vsakše gosli brez učitelja, če se obrnete na svetovnoznáno fabriko glasbenih inštrumentov MEINEL & HEROLD, ki dava svojim strankam brezpláčen, tudi deci, razumlivi pouk v igranjí. Pri tom pa morete meti, se razmi, dobre gosli s čistim i punim zvokom. Tákshe pa dobite zaistino po fál cení v fabriki glasbenih inštrumentov Meinel & Herold, jugoslovanska odávna centrála Maribor št. 257, ár je tá pošila narávnost iz fabričnoga skladišča. Zahtevajte ešče dnes brezpláčen, lepo ilustrirani cenik !

Ozdravo jo je.

Trplenova Meca je bila preveč dobra ženska. Samo eno falingo je mela, ka njej je mož nika ne mogo zavupati, či glih se njemi je zaklinjala, ka se nanjo lahko zavupa, ka ona zna tiho biti kak grob. To je Trplenovoga Šandora preveč žmetno stalo i zato se je odločo, ka jo more ozdraviti.

Ednok se je tak napravo, ka je ne gučo, samo s samim sebov je muvo i gučo nerazmete reči. To je njegovo ženo Meco trnok zosagalo i dosta skrbi je mela. Ednok si je okoli polnoči, kak je vido, ka ona ne spi, močno zdehno i na ves glás kričo:

„Da bi te dónok do smrti ne zbio!“

„Jezuš Maria, moj mož je človeka bujó“, je skričala Meca i se začnola jokati. Šandor pa kak da bi se te prebūdo, pita ženo, zaka joče.

„Moj Bog, Šandor, jeli si istina človeka bujó?“

„Istina sem ga, i za štaló sem ga pokopo“, pravi Šandor, več pa je Meca ne mogla od njega zvedeti.

Kda je vgojčno vstano, je proso Meco, naj nikomi ne ovadi to, ar ovak bo obema kisilo.

Ali za malo je pribežala k Trplenovim sosidova Žūžika z veselov novicov, ka je njena kokvača zlegla sedem čarni i sedem beli piščancov. Ali na pamet je vzela, ka je ne vse vredi pri hiši, celo ešče, kda je vidila Mecine skuznate oči. Začnola jo je spitavati, zaka joka. Si-rotá Meca je ne mogla zakriti svojo žalost i povedala je Žūžiki svojo žmetno novico, ka je njen mož razbojnik, ka je človeka zaklao i ga za štaló pokopo. Ali prosila jo je,

naj nikomi to ne ovadi, ar ovakse njima bo hūdo godilo.

„Brez skrbi bodi, draga Meca“, jo je hitila miriti Žūžika, „ti znaš, takšega kaj nemo šla drūgomi praviti.“

Kak se je poslovila od Mece, je ne zavinola proti domi, liki se je popaščila do soside Fanike i njej je včasi povedala i je ešče dostavila:

„Znaš, draga Fanika, ti si edina, šteroj to zavūpam i prosim te, tiho boj, da se dale ne zve!“

Komaj pa je sosida odišla, je Fanika že bežala k drūgoj i njej friško povedala, ka njej teži srce. I tak se je ta novica kak blisk raznesla po celoj vesi. Prišla je na vūho žandarmerijskoga komandera tūdi i te se je včasi napoto k Trplenovim. Komander je kūnšten žandar bio i ščeó je priti tej reči do dna.

Trplenova Meca je skoron vkūper spadnola, kda je vidla, ka idejo žandarje k njim. Bežala je v hišo i na ves glás kričala Šandori:

„Šandor, Šandor, beži i se skrij, žandárje ido.“ Ali on se je ne geno:

„Zaka naj bežim, vej nišče drūgi ne vē za moj grēh kak ti. Jeli si ti zblebetala, baba sakramenska?“

Ona se prestraši, ali na srečo že stopijo žandarje v hižo i aretirajo Šandora. Šandor prizna, ka je bujó nekoga i ga pokopo za štaló. Komanderi so se slīne cedile, veselo se je primao za želodec, ar si je mislo, ka je zdaj strašno reč odkrio. Včasi so telefonirali v mesto po komisijo i trije moški so že čakali z lopatami, ka odkopajo toga bujtoga. Naednok se je puno lūdi nabralo okoli. Vsi so čakali na to

Namážeš se ali izpiješ
kaplice tri, ZAŠČITNI
 življenje znova tebe veseli!

ZNÁK

Prastára biljna módrost i snága v vsákoj kaplici!

Vsáki poedini glážek hižnoga fluida

BILJNA ROSA

zdržuje čüdočinéčo snága jezero balzamični zdravstveni biljk bližnji i daléči trávníkov, logôv i bregov. Prastára izküstva rázni národov skúpila je stoletna apoteka v Bač-i, štera čuva drágocejno tájno sestavine delotvorne BILJNE ROSE.

3 KAPLICE

odzvuňa ali odznotrāj núcane, otirajo bolečine mantrə preminéjo i človek se špéra frišek i novi.

OD JEZÉR VÖSPROBANO I NÚCANO!

Pri glávobolí, vmorjenosti, potrelosti se naríba temen i čelo z 3 kaplicami. Pri nášeci i zapretosti nosa po edno kaplico v lúknje nosa. Pri zamuklenosti, kašlí, katarí se 3 kaplice vlijejo v tanjer vroče vodé i globoko se díše para skoz nosa i lamp. Pri pokvárjenji želodca, bolečine v želodci, ríganji, krčaj vzemjo se 3 kaplice na cukri. Pri zobà bolenji trbej bolno mesto dobro namazati. Pri reumi, gihti, smicanji, b lečinaj v križi, trganji udov, dobro mázanje včasí vtiša bolečine. 3 kaplice v kupci vodé dá izvrstno vodo za izpránje vúst i grla. Originálna (práva) BILJNA ROSA odávle se samo z zákona zaštitni zeléni glážaj za ceno od Din 12— po komádi. Ne dajte, da vam se mesto BILJNE ROSE podmeče nekaj menje vredna potvorina.

SNÁŽNI HIŽNI FLUID

Dobl se v apotekaj, drogerijaj i bougši trgovinaj, ali i vam se narávno pošlje, či se obrnéte z navádnov dopisnicov na adreso:

100 LETNA APOTEKA, BAČ

(DUNAVSKA BANOVINA)

Z poštov pošlemo 4 originalne glaže z poštnim stroškom za Din 52—, a 8 origin. glažov za Din 96— franko — franko, to je ka poštné stroške mosimo sami.

senzacijo. Edni pa drugi so privoščili Šandori, ti edni pa so ga pomiljivali, ka je na tak stranska pota odišo.

Komisija se pripela z avtojom. Lopate so zasekale v zemlo, hitro je šlo delo spod rok, ljudstvo se je tiščalo k delavcom, ka so žandarje komaj držali red. Ali na veliko presenečenje vseh so odkopali velkoga psa. Teda se je Šandor oglaso i razložo je vsem, zaka je včino to huncvotarijo. Lüdje so se začali smejati i vsaki je odišo na svoj opravke, šteroga je povrgo. Gospoda od komisije se je čemerila sprva,

sledi pa se je tudi začala smejati i Šandor je mogo samo stroške povrnoti.

Meca se je tak zasagala, ka je dugo ne prišla k sebi, ali od toga hipa mao je vsigdar tiho bila i nigdar več se je ne trbelo čemeriti Šandori zavolo svoje zdaj ne več brbrave Mece.

Zato dragi „Dobroga Pajdaša“ štejoči moški, šteri máte takše nesrečne brbrave ženske, probajte je takše formo zvrčiti.

Poslo: Veren Koloman
Bodonci.

Sestrica i brat.

(Narodna.)

Sestrica ne ščela,
da na pašo bi šla,
bi gnala dva vola
i konjiče tri.

Sestrica ne stan'la,
na pašo ne šla,
da bi spala, Bog daj,
do bele zorje.

Brat prij o dva vola
pa konjiče tri,
pa š o je na njive
k prosi orat.

Brat prvo brazdico
je že preorao,
je k njemi prileto
en čaren kovran:

„Brat, pusti oranje
pa hodi domo,
ar tvoja sestrice
voglednika má.“

Brat drugo brazdico
je že spreorao,
je k njemi prileto
en beli golob:

„Brat, pusti oranje
pa hodi domo,
ar tvoja sestrice
na pisanje gre.“

Brat tretjo brazdico
je že spreorao,
je k njemi prišetao
en zelen gospod:

„Brat, pusti oranje
pa hodi domo,
ar tvoja sestrice
že k zdavanji gre.“

Brat pusto oranje
pa š o je domo,
v dvorišči je najšo
rdečo kočijo.

Na rděči kočiji
sestrice sedi,
vu skuznatni roki
pa glažek drži.

„Bratec, zdaj vidiš,
da si ne vervao,
zdaj vidiš kak žalosten
venec jaz mam.“

Poslo: Horvat Štefan, Beltinci.

Beli stráh.

Mrzlo, vetrovno vremen jo bilo, sunce je svoje slednje pramene pošilalo na žuborečo vodo i na grmovje kraj Müre. Zdaj pa zdaj se je zasvetilo od Mürinih valov, zdaj pa zdaj se je čuo glás štrka, ki je zvao družino. Po poti kre Müre pa je v tom vremení šo proti domi Petekov Pali, vesnički mali ritar i ribič. Ranč zdaj je noso puno krblačo rib, štere je meo srečo vloviti. Fűckao si je koračnico, ka bi si pregno neprijeten občůtek samote i približavajoče se kmice.

Naednok obstáne. Ka je bilo? Tam iz Müre se je dvignolo nalehko kak megla i se njemi je približavalo, vsigďár vėkše pa vėkše je gračůvalo. Že je razločo ednoga moža v belo oblečenoga i velki križ je noso pred sebov. Vsačksemi drůgomi bi že ďávno srće v hlače spadnolo, ali Pali je bio mož, ki je že dostakrát meo priliko nevarnosti z oči v oči státi. Batrivno je dale šo i kda je pomali korakajoč do njega prišo, je pozdravo:

„Dober večér vam Bog ďáj!“

Vse tiho! Te tůhinec je nanč ne megno z očámi, ne ka bi odgovoro, i kak leseni je dale šo. Pali se obrné i glėda. V belo oblečeni moški pa li ide, pred sebov nesoč križ stopa po poti med grmovjem. Palivi zatrepeče žila. Ka či bi šo gledat za njim? Doli dene krblačo, se pokriža, ar ga je že dőnok malo začálo skrbeti, ka bo, i ide za njim. Pri vsakoj vejki, štera poči pod njegovim stopájom, njemi srce zatrepeče. Spomno se je, tak so nje-

mi ešče pravili dedek, ka je ne varno večér stopati za tůhinci, pa naj si bodo kakšikoli že. Ali on li ide. Komaj pride za ovinek, vidi tůhince kak se sláči. Kda je bio samo v spodnji hlačaj, se zgledne naokoli i z križom v roki se pože ne v vodo.

Voda se zagrne i požre telo toga tůhince. Pali ga glėda. Ka naj včini? Ranč šče skočiti za njim, kda v tistom hipi vidi, kak te tůhinec stopa iz vode s križom v roki i se začne oblačiti. Sapa njemi zastáne, ne vůpa se geniti, kak mrtěv kiči Pali za grmom kre ovinka. Z belim prtom ogrnjeni tůhinec pa naednok premine, čůdna sapa po mrtěveci vdári Palivi v nos i ves omotičen ide po krblačo pa domo i sklene, ka nikomí nika ne ovádi, ka je doživó.

* * *

Nekaj dni je minolo, pa je že cela ves gučala od tůhince v belom prtí, ki straši kre Müre. Te stári Skledarov so ga tůdi včera j večér srečali i dnes so že vmrlí. Ranč je Petekovomi Palivi vsa živina zginola, i ešče drůgim tůdi, šteri so vidili toga „beloga stráh“ — tak so ga zvali — se je cela vrsta nesreč pripetila. Vesničarje so bili v velkom stráhi i nišče je več ne vůpao iti k Můri.

Pa se je dogodilo, bilo je poleti, da so se deca kopali vu onom kráji pri Můri i eden se je vtopio. Silno je to razburkalo te mirne vesničarje i bole so odsegamao pázili na svojo deco, naj ne pride blůzi Můre.

Nekaj mesecov ešče je strašo te beli strah pri Mūri, potem ga je pa nišče več ne vido. Dosta so gučali vesničarje, kdo bi to mogo biti, jeli kakša comprnica, ki jih je sagala, ali pa kakši drūgi moški, ki

je velki greh včino i se mogo pokorāvati za volo njega. Ništerni so pa znali praviti, ka bi to bio kaplan z sosednje fare, šteri je v onom vremeni vmro i o šterom so znali pripovedāvati, ka je ne nājbogši boži sluga bio.

Jezik i srce.

Eden bogátec je zapovedo svojem i hlápci:

„Zakoli ovco i mi prinesi na sto njé nājbogši falat!“

Hlápec je napravo kak njemi je vért velo i prineso je na sto pred bogátca jezik i srcé.

Prišestni dén je bogátec páli pozvo hlápca i njemi naročo, naj

zakole drūgo ovco i njemi prinese njé najslabši falat.

Ali hlápec je tūdj obdrūgim prineso na sto jezik i srcé.

„Ka pa to pomeni?“ ga opita vért.

„Gospód“, njemi právi hlápec, „nika lepšega nega na zemli kak sta jezik i srcé, či sta dobra, pa tūdi nika hujšega, či sta slaba.

ŠIFTAR LUDVIK TVORNICA PERILA MURSKA SOBOTA

Brzjav i: „PERILO ŠIFTAR“ — Telefon številka 43.

Rob votline.

(Nadaljevanje iz leta 1939.)

Nigdár je nej bila ešče tak samo ostávljeno vóržena vu svejt . . . ali z cejlov močjov si je poskušila potroštati trepetajočo dúšo : vsa nevolá, nevarnost je bogša, kak pa nazájidti vu pekel, z šteroga je zdaj najšla vópout. Naj pride, ka príditi má.

Večer je že prilično kmičen bio. Po cestaj je malo lúdstva hodilo. Klára je doségnola postájo, i preborivši bojazen, je angleški pítala ednoga prometnoga policája, ka gda ide nájblížánji auto proti Ledesnai.

Pol vóre je mogla čakati.

Dugi čas gda se človek nemre dočakati, da kak nájprle prek grabe-trnja bode i se boji ešče od vótra šumlenja, od listja gibanja i protivnika misli vu goščeri grmá i drevja senci, štera ga okolivzemejo.

Klára se je maločasa dvojúvala i té si je tak mislila, ka je bougše vu mráčnoj vilici ostánoti kak pa vu razsvetleno čakálnico idti, gde je takšega časa gvúšno dosta lúdi... i či bár, ka jo je stári Gošik dobro preoblejko i preformo . . . dónok človek nigdár nevej . . .

Zamišleno se je naslonila k ednoj stolici, štera je pri stejni stála...

Naednok se je samo strašno zoságala i trepetala kak list.

Komaj na pár stopájov je očo zaglédnola. Z omurnim obrázom si je zgučávo z níkšim človekom, koga je Klára že večkrát vidla pri njih. Filippo se je zvao i či je prišo, oča se je na vóre dugo notri zápro žnjm v delavno sobo.

Dvojni stráh njej je obhodo srcé. Vu kmico se je silila, ali tam je túdi samo do časa najšla mér. Ka bode té, gda de gori mogla sest

na vórazsvetleni auto ? Či de se oča túdi pelo ?

K Gošiki bi rada nazájodbežala, obrambo, tanáč prositi . . . Ali nej je mogla. Z Róbertom sta si tak zgučala, ka se videti moreta, či samo na edno minuto, prvlé kak pa na vlák sédeta.

Samo da bi li znála, ali se oča túdi pelati ščé, ali je pa samo glédat prišo či so pobegnjenjenci li nej med potniki ?

Čas odhoda je prišo. Kalauz je z močnim glásom silo potnike, naj si gorisédejo. Klára je počakati štela dokeč si potniki vsi gorisédejo, naj zagvúšno zná, či de se oča žnjimi pelo, ali nej ?

Medoka je pri zádnji stubaj stao i je níško volou nej kázo, ka bi se túdi pelo. Gvúšno je ešče ednok vse potnike šteo videti.

Klára si je zdaj hitro odločila, ka de bogše či se med lúdstva stiskávanje zmeša, kak pa či de čakala, ár tak bole na sébe obrné pazko či de slednja, zdaj se pa ležej táskrije.

S smrtnim stráhom se je vmešala med lúdi. Poskušila je to nemogoče. Natelko si je obládala živce, da kak kakši lehkomiselni svetski gospodič je ešče fúčkala med potjov. Krščák si je na kraj potégnola, šteri njej je z edne stráni spoj zakrio lice.

Končno je notri bila vu vozi. Ešče se njej je posrečilo pri ednom okni prázno mesto nájdti, gde si je dolisela i vóglédala na krajino. Z okna glédala je pázila na one, ki so ešče goristopili.

Medoka je ne bio med njimi, ali Filippo je rávno pred njov sedo.

Klára je nad seboj občutila toga kmičnoga obraza človeka pogléd. Mraz jo je obišo. Trepetati je začala od stráha. Pa je znála, ka se méjno more obnášati. Jediní pogléd, alí rok trepetanje . . . i vse je zgubljeno!

Zdržála je Filippoja pogléd, oči so se njej najšle z njegovimi, alí tak se je kázala, da bi ga ne poznala, kak te druge nepoznáne.

Nikáj njej je od stráni na pleče djao roko i jo glasno oberčé:

— Nini, gospod Jimmi, zdaj vidim samo, ka vi túdi na tistoj poti ste kak jas! No, či bom pá eti hodo, dónok stároga Gošika lahko potroštam, ka sem pazo na njegovoga lehkomišelnoga bratranca! Ne rešite se me i ne dopústim ka bi pá kakšo norijo napravili!

Klára je pázila natelko na sébe, ka se je nej prestrašila. I kak si je celo stávo premislila, se je veselila, ka té človek, ki je dnes popoldnevi pri Gošiki bio, i komi so jo kak stároga falotastoga bratranca predstavili, dónok odvrné žnjé vso potváranje!

Filippo je ešče en čas nastrejgo v njé obráz, alí té, kak koga nika ne briga, je dolizápro oči i je začao dremati.

Rogátanje potáčov je požrlo glás zgučavanja. Klári se je ne trbelo bojati, ka jo Filippo mogoče po glási spozna. Ešče pár prijaznivi reči je povedala z Gošika prijátelom angleški i te se je oprostila, da je jáko trúdna i zaspána i glavo dolínagnovši je poskusila spati.

Od spanjá je niti guča ne bilo! Od na pol zapretimi očmi i od krščáka vó je pázila na Filippoja. Ne je znála, jo li bojazen strašuje, alí jo Filippo resan opazuje i samo se dela kak da bi spao?

Čas se njej je neskončano dugi vido. Potniki so se začali gibati proti Ledesni. Klára se je náglo paščila proti dveram. Ne je glédala nazáj, bojála se je ka jo Filippo na pamet vzeme da se boji.

Vu nočno kmico je nastregla, iskala je Róberta. Alí komaj je pár stopájov napravila kak je z autoja vóstopila, Gošika poznáni prijátel je žé pá pri njej bio:

— Samo pomali mládi prijátel, kam se paščite? Mené bogme ne strosite doli z sébe. Morem znati, či nenapravite kakšo norijo!

Z silov jo je nazájzadržo i za roko préjo. Klára je ne samo neprijetnoga, nego za nevarnoga najšla toga človeka. Jeli je ne Medoke zavüpani? Ka njej je vedno za petámi? Ka šče od njé? Vsakše formo se ga more osloboditi!

Nika njemi je zmučila, ka de v čakálnico šla pitat gda de se lahko dale pelala v Cordobo? Či je ne zamüdila? Vó se je vtrgnola z rok njegoví i je notrišla v dvoráno, alí tú je ne za te potrebne informacije pitala, nego to glédala, kak se naj nájbole skrije pred tim neprijétnim človekom.

Nasproti čakálnice vhoda je več dvér bilo. Klára je edne odprla i notristopila. Na eden trnác je prišla i te vu nikšo pisárno, z štere je skoz glaženi dvér vóprišla na drugo stran zidine. Tú se je med nosáče, potnike i različno lúdstvo vmešala. Od ednoga nosáča je zvedla, ka te vlák samo vgojčno proti šestoj vóri ide v Cordobo. Železnička postája je ne daleč i peški lahko ide tá.

Gvüšna je bila, ka Gošika prijátel je že goridao vüpanje, da bi se žnjov pá najšo i gvüšno za svojim poslom ide. Skrbno je okolipoglédnola i se je na pot vzela na kolo-dvor. Ne se je dvojüvala, ka tam

Róberta najde i si žnjim pár rejči zguči prvlé kak bi pa vlák šo.

Z hitrimi stopáji se je vzéla skoz mráčno razsvetlene vilice, ali kém bole se je paščila, tém bole jo je zavzéla nervozna bojazen, ka jo níkák nasledúje. Ne se je vúpala okoli zglédnoti. Pa je stopáje čúla za se-bom. Enoglásne, močne mérne stopáje. Se njej samo dvojí? Ali je pa resan nasledújejo? . . .

Prázen kočúj je šo proti njej. Zakimala je kočíši i si je v voz sédla. Zdaj se je že lahko nazájzglédnola. Dvá moška je zaglédnola na trotoári . . . Mogoče njej je razburjena fantázija vidla tak, ali túdi je mogoče, ka se je ne motila. Kak da bi Gošika prijátel i Filippo bílá vkúper i bi šla za njov.

Spoznala sta jo? Pregánjata jo?

Nezrečena cágllost jo je zavzéla. Rada bi pobegnola. Jezero misli se njej je vrtelo po glávi, živci so do skrajnosti bili napnjeni.

Pri nájblížanjem križopotji je vó-stopila z kočúja. Bojála se je, ka tídvá njou nasledúvajočiva sta túdi fiákera vzéla. Ne se je vkanila.

Te táidoči voz je za krátkomalo eden drúgi nasledúivo. Samo telko časa njej je ostalo, ka se je v sili med grmovje skrila. Zdaj je že gvúšna ka Filippo i on mož, ki se za Gošika prijátela vódao, sédita v njem . . . Ali rešila se je njídva! Zdaj za práznim vozom tirata! Niti nemislita, ka njima je porob vujšo i z grmovja gléda za njima.

To njej je nazájdalo batrivnost, vúpaje v sebé. Od veselja bi rada na ves glás se zasmehála, ka njídva je znorila. Naj ideta li brezi njé. Ona čas má se z drúgim vlákom pelati. Ali tá radost njej je túdi nej dugo trpela. Na pamet njej je prišlo, ka Róberta lahko spoznata na kolodvori. Vsakše formo more žnjim gučati.

Brez gláve je začala bežati. Ne se je bojála ka jo drúgi opázijo, vejti ti neprijáteli so že odišli. Samo edna misel jo je gnála: z Róbertom gučati, njega opominati na nevarnost . . .

Zalecana je prišla na kolodvor. Ne se je vmešala med potnike, nego z ostrimi očmi je na pamet vzéla edno skrivno mesto z šterec mérno lahko opazúje vsakšega človeka, ki mimo ide. Krščák si je na oči potégnota i tak je pázila na mimoidoče. Ne njej je trpelo dugo čakati. Na peroni, med semtá hodéči je hitro zapázila Filippoja i njega továriša . . .

I naednok samo, vu nasprotnoj stráni bodočoj garderobi dveraj se pokáže eden malo púklavi, sívi plášč noséči starček vu čarnom klo-búki . . .

Skoron ka je od radosti gori ne skričala. Vsi živci, misli so njej samo edno šoušnjali: Róbert! Róbert!

Gori je skočila z mesta gde je skrita bila i na sama sebé pozábivši je bežati začnola proti tomi stáromi gospodi. Nikáki so čúдно glédali za njov i kak se prijaznivo pozdrávlata te stárec i mladénec, potém je pa vsakši šo za svojim delom.

Róbert je zgrabo nájprve v pamet:

— Za Božo volo! Či nas štoj vidi od neprijátelov! Ni edno minuto nesmíva nadale vkúpostánoti...

— Samo ti pokazati ščem . . .

Klára je proti perona dvér potégnota Róberta.

— Tam, tam! . . . Te visiki, z velikim nosom, z čarnimi očmi to je Filippo . . . i te drúgi . . .

Kak da bi Filippo občúto te na njega vrženi pogléd, ali je pa stálno pazo . . . pogléd njegov se je v Kláre oči vgloubo i je stano.

Klára je prestrašeno nazájpotégnota Róberta.

— Na pamet naj je vzelo! Beživa!... Dokeč prek perona pride, tečas midva sva že v parki... gosto grmovje sem vidla i se skrijeva...

Z celov močjov sta proti parki bežala... ali pri zidine glavni vrataj nikak njidva je z ocelnimi rokami za pléča nazajzadržo...

Srce njima je stanolo biti. Od groznoga stráha sta samo na velki glédala...

Don Pedro del Medoke roka njidva je držála.

VI.

Lord Wallham je v zádjni časaj preveč nerédno vdáblo svoje ópium porcije, štere njemi je za čas njegove oddaljenosti del Medoke zavúpnik Winter Freddy lifro.

Lord je strašne mantre mogo zatpeti za volo menkanja toga čeméra. Dolí se je poslúhšo od strásti, v čemeráj je kričo kak da bi li pamet zgúbo, za ópium...

I te je prišo Winter Freddy, kak angel rešenjá z tém zaistino čemérno drágim ópiumom, pred kém je Lord na kolena spadno i se skozio od radosti.

— Tak se vidí, ka se gospodára zvéze odvezújejo, ka tak na redci i mále porcije pošila! — razlága Winter Freddy tomi Lordi — Či mi dovolíte bom zvedávo za drúgi vrecel... ali te morete vse zvéze odtrgnoti z Del Medokom... ár ta drúga konkurenčna firma, štere imé morem zaposlúhšati pred vami, je stari protivnik Medoki...

Márao je li Lord kaj, ka što z kakšimi zvézami je z drúgim? Što je prijátel i što protivnik? Naj njemi samo dnévno porcijo ópiuma dájo i te naj želej od njega telo, dúšo, roké, nogé... vse! Samo naj ópium bode... Nika je ne

meo proti Winter Freddyja ponúdbi. Naj čini ka se njemi vidí... Vsejedno...

Lord Wallham je z seboj nemóžen človek bio. Od práve pameti zgúbleni nevolen človeči kejp je postano vu rokaj svoji užorásti falotov...

Eden popoldnévi je Winter Freddy šo žnjim se šétat. Drúžinče je ne melo nika proti tomi. Dobro so znali, ka Winter Freddy je rávno tak pláčani sluga Medoke, kak oni...

Z toga šétanja je potem Lorda ne bilo več nazáj nigdár.

Ta prestrašena drúžina je zaman čakala do večéra. Te so odišli na stanováne Winter Freddyja. Njega so túdi ne najšli.

Zdaj so húdo začali slutiti. Celo noč so v nemirovnem čakánji potrošili, nišče je ne spao. Telefoneráli so se i tá, zvedávali či bi se tima zgúblenima ne kakša nesreča pripetila... ali od níkec so ne dobili troštajoči odgovor.

Stráh ji je obišo. Ka de pravo k tomi Medoka? Što njemi naj dá na znánje?... Kak?...

Telegram so njemi dali gori, či bar so znali, ka v njegovo vilo pri Calileuga bregi ne pride prvlé, kak pismo... Pitali so ga, ka naj činijo, ali na drúgi dén večéra je ešče izda ne bilo odgovora. Trepotali so od Medoke srda, ka je telko časa minolo že i oni so nika nej včinoli, naj Lorda nájdejo. Na policijo bi se za celi svet ne obrnoli. Rájši smrt, kak pa policijo vmešati v njihove skrivne dela. Ne je ostanoló drúgo, kak pa, ka Witkins, te gláven zavúpnik i cinkoš Medoke, more sam líčno idti, poiskati Medoko i njemi vse na znánje dati.

Eroplán sí je naročo i tak se paščo v Esperanzo. Znao je, ka v takšoj priliki Medoka ne špara peneze.

Z Esperanze se je z autom pelo vō do Medoke ville. Ne ga je najšo domá i te skopoga guča, čamurnoga pogléda indiánski slugi so njemi tūdi nika ne znali, ali ne šteli povedati.

Witkins je pár minut premišlavo, ka bi bilo tū za činiti i te njemi je na pamet prišlo Filippoja adres.

Auto je pá z velko hitročov leto žnjim po cesti.

Toga je domá najšo, ali z skrivnim smehom je odvrno od sebe vso pitanje Witkinsa.

— Májster je v preveč glávnom deli zaposleni! Nišče ga nesmi motiti!

— Tá stvár je od vsega bole glávna. Či se za smrt i žitek ide, dōnok ga moremo obvestiti!

— To nemrem! — se protivi Filippo. — Ki bi ga zdaj moto, on se z žitkom špila.

Na vōro je pogledno.

— Tak za pét, šest vōr že lahko gučimo žnjim.

Witkins je nemirovno počo z nogov.

— Zarazmite, ka nemrem čakati! Gde je Medoka?

— Rávno to je, ka vam nemrem povedati . . .

— Znati ščém! Ali te nosili odgovornost, či májster zgūbi vso vrednost i vūpanje? Razmite! Za to se ide! . . .

— Té . . . té . . . Či se vi vūpate . . . Ár jaz v toj minuti ne žélém pred njega stopiti! . . .

— To njájte na méne! Gde je?

— Tá vás odpelam! V Caligeus bregá ednoj votlini . . .

V auto sta si sedla i náglo vozila od Medoke vile dosta dale naprej, po slabi potáj, po gostom lejsi, kre potoka do ednoga zavinka toga do nebés ségajočega bregá.

— Tū vōstopiva! — erčé Filippo, i zdaj vás na šorš zavūpam. Či te po toj strmoj stezi goriplezili i vōokrožite to vōstojéče grmovje, té na levoj stráni precí velki otvor edne votline nájdete. Tam . . . tam . . . se spūstite doli . . . i vūpajte se v sreči . . . Mogoče ne denete žitek na kocko . . . Ali več ne želte od méne! . . . Drūgo vam nemrem povedati! Dosta sreče i dobro delo! . . .

Filippo se je obrno i tam nihao svojga cinkoša i peški se paščo dale prek po logi.

Witkins je zanjim skričo:

— Hej! Filippo! Zaman bežite! Či réd pride na to, se itak ne ognete Medoke srda, ár njemi morem povedati, ka ste me vi sé napotili! Sam bi tak ne najšo, ka v šterom kráji te pūščave ga lahko nájde?! Bogše bi bilo, či bi počakali . . . i či te vidli, ka je nevolá, te dajte na znánje Wallham Lorda družini, v Valparaisoi . . .

Filippoí je že lahko gučo. Nikak je ne šteo navzoči bidti, gda se Medoke srd proti Witkinsi obrné! Naj beži, ki bežati zná! — si misli vu sebi i dale beži, naj samo kak nájdale vujde.

Witkins je za njim glédo i z gla-vo troso:

— Strašlivi gūnec! — erčé med zobmi i se notriobrné po voskoj, strmnoj poti v grmovje.

Ne njemi je trbelo dugo iskati. Kak je grmovje okrožo, je hitro do votline prišo. Malo si je postano i te se batrivno obrno notri vu kmično noč te skrivne votline . . .

VII.

Del Medoka se je ne dosta šengáro z timi zgráblenimi pobegnjen- ci, dōnok telko je pazo, naj potnikom, ali na pláci stojéčemi policáji nede sumlivo, naj njih pažnjo ne obrné na sebe.

— Ni eden glás! — šošnjá med zobmi i z oči njemi oster blisk sejka na te nesrečne porobe. Na to njidvá z rokami okoli obimle, kak da bi si nájbogši prijáтели bili.

Klára je v cejlom tejli trepetala od stráha. Či je bár ne znála, ka z kakšim mantránjem de njidva kaštigo oča, dónok je znála, ka grozne mantre čakajo na vsakšega. I na rešenjé je niti nej za misliti.

Róbert či bár neprijétno, dónok batrivno je šou z Medokom. Nej je štéo vervati, ka rejsan z tákšov človečov zverinov má delo, šteroj je nika nej světo, ki divje čemére i mrznjo, tak vživanje vu mantránji na peklénsko formo spuni vó nad njima.

Del Medoka se je párkrát skašlao i okolizglédnovši je stano. Za pár megnjenj so je žé smehéčega obráza poznanci pozdrávlali z poniznov pokornostjov, so okolivzéli to málo društvo i se na pout vzéli prouti vónej čakajočim automobilom.

Medoke lúdjé so bili tej, štere je sem zapovedo, gvúšen vu tom, ka tú na kolodvori žé zgrábi te pobegnjene.

Klára je z dolinagnjenov glavov stála med dvema moškoma, ki sta jo okolivzéli. Niti si je premišlávati nej znála, samo smrten trúd je občútila kak vu kotrigaj, tak vu dúši.

Naednok samo fúčkanje čúje vu bližini. Sploy tak, gda slaviček fúčka vu noči. Ne je vúpala goripoglédnoti. Na to fúčkanje jo je stári Gošik návčo. Tak je pravo, ka po tom fúčkanji se spoznajo njegovi lúdjé.

Zdaj je to fúčkanje tou zname-núvalo, ka Gošika eden človek je v bližini i pázi . . . Nemre prouti-stánoti vékšoj mouči, ali glás dá stáromi Gošiki . . . i od njega se lahko čáka pomoč . . .

Klára si je nedovedno zdehnola.

— Pomoč čakati! — si misli. more tú kakša pomoč bidti? I bode li? Z rokov si je čelo záčala brisati.

V tom megnjenji so jo močne roké gorizdignole, notrivrgle vu auto, dvá sta jo okolivzéli i auto je žé z velikov hitrostjov vozo z njimi vó z mesta na veliko cesto.

Komaj pár stopájov za njimi je drúgi auto šou.

Ni vu prvom, ni vu drúgom je nišče nikaj ne gučao.

Medoka je čamurno poslúhšao. Róbert si je pa na tom trou glavo, ka bi bila té zverine slaba strán, gde bi ga lahko pridobo? Z kém bi lahko vplivao na njega? Ne je šteo tečas gučati, dokeč ga on ne oberčé. Ali Medoka ga je ne držo za vrednoga na zgučávanje.

V prvom autovi pa je Klára sploy za odviše držála, da bi si z tejmi hohári v guč stánola.

V misli se je vglobila. Včasí se njej je posvejtilo v glávi, ka bi dobro bilo vóskočiti z autoja, poskúsiiti smrten skok . . . Samo vkraj od etec . . . Vkraj pred strašnim šoršom . . .

Ali hitro je previdla, ka ta misel je zamanska . . . I či si je dobro premislila, brezi Róberta je ne štela vmrejtí. Mogoče réd pride na to... Oča njidvá tak na smrt zmantrá.

Ešče húša mišlenja so se njej prebúдила.

Njo gvúšno ne vmori te nesmi-leni hohár, vejmi jo k Lord Wallhami šcé prisiliti, ár njemi je síla za Lorda pejneze! . . . Ali Róberta? Drági Bog! Či je to najšao vó na obá mantránje, naj Róberta z dugov smrtjov vmori . . . i ona de kcoj glédati mogla k njega trpljenji?

Klára je dobro poznala svojega očca. Znála je, ka jo ne grozi zopson ta prišestnost . . .

Mogoče je tū, vu zádnoj sili kakša pomoč? Lehko si ešče na kaj tákšega misli i vūpa? . . . Del Medoke škrampli so ostri, i globoko se vpičijo vu krv toga vóodločenoga poroba . . .

Med potjov njim je en motorbici kl ropoto mimo tá. Klári se je pá tak čulo, da bi Gošika fūčkanje čula mogoče njej samo fantazija dela.

Med tém se je ta grozna pout tūdi skončala. K cíli so prišli.

Autovi so na ednom zapuščenom mesti stanoli. Njidva so zvézali i vu edno votlino odnesli. Klára je tū ešče nigdár ne hodila. Pogléd se njej je za megnjenje najšo z Róbertovim. Nejmo batrúvanje je čtejla žnjega. Potém so njidva razložili od edendrugoga . . . Mogoče na veke?

Za vhom vu votlino se je pout na dvá krája tálala. Róberta so na právo strán sinjávali. Kláro na lejvo. Po preci šúrkom hodniki so šli dale. Kmico je električni posvejt presvejt.

Po dugi, zaviti potáj skoz vnogi lúkenj je prišla Klára na ono mesto štero je za njo odloženo bilo. Eden

moški je pri njej ostanó. Pistolo v rokaj držéči je ostro pazo na njou, naj si doliséde na po zemlej táprestrejto slamo. Vu glihnoj temi, štero je samo eden žépni lampaš osvejtó, je ne znála kelko časa pretečé. Vu nevoli se njej vsakša minuta za cejlo vóro duga vidla.

Dvakrat so njej že prinesli za jesti. Z toga si je mislila, ka je že dvanáset vóra minola od šteroga mao je v toj vouzi bila. Te paznik je niti rejči ne pregovoro na njo. Gda te ta deklina z blejdím obrázom si tálégla na slamo, vu tom mišlenji ka spi, je dolipústo pistolo i si je tūdi dolíseo v drúgom koti na slamo.

Gda so ob trétjim prinesli Klári jesti, so ga goriodmejnili.

Klára se je niti nej genola. Za nikoj se je nej brigala, ka se okoli njé godilo. Samo misli i čútki so jo mantrali nezmérno.

Pá je dúgi čas míno. Končno je Medoka prišo z špotlivím smehom na obrázi.

— Z menov ideš!

Klára je brezi rejči goristánola i ga je nasledúvala.

Po dugom, vousekom hodniki sta šla skouz. Párkrát sta se na levo obrnola.

Pri ednom ovinki je Klári posvet vdaro vu oči.

Či ščéte dobro blágo

i po solidnoj ceni kúpití
specerijo, si poglednite
novo trgovino na

LENDAVSKOJ CESTI 37.

(prvle Hirschl), gde te točno vóobslúženi i gde
je tūdi vsigdár na zálogi ribja mela, klejno váp-
no, rafija, modra galica itd. itd. itd.

Se priporoča cenjením odjemálcom

BERDEN KÁROL, M. Sobota.

Medoka je odposlo za njima stápojčega čuvara. Sam je šteo kcojglédati one strašne mantre, štere je z svoje razbojničke gláve vónajšo.

Kak sta posveiti bliže prišla, je Klára edno vōzgloubano, šúrko lůknjo vidla pred seboj, štera je z močnimi železnimi gatrami bila od njidva vkraj zagrajena.

Za gatrami je grozen kejv bio pred Klárov.

Róbert vu kout stišnjeni je stao kak steber. Z na veliko odprejtimi očmi je glédo vedno naprej pred sébe. Notrispádnjeni obráz njemi je blejdi bio kak stejna. Z glavov se je malo nazájnaslono kamenoj stejni.

Klára je nedovejdno za Róberta poglédom vrgla oči.

V žilaj njej je krv stánola. Srce nje je tak bilo, ka je od péte pa do gláve občútila. Prestrašenjé se v divjem kriči vderé z njé.

Pred Róbertom je eden strašen velki medved stao na zádne nogé postávleni.

Pred gatrami postávleni lampaš je na Róberta svejto, medved je vu mráki ostano.

V šteroj minuti skoči na porob ta zverina? Na koj čáka?

Te strašen medved se je zdaj prouti tim pridoučim obrno, z prednjimi nogámi okoli zagrno, kak da bi koga obinoti šteo i té je nazáj spadno na zemlo. Muvelnjé se njemi je grozno odbijalo med kmičnimi stenámi.

Medoka se je eden čas veselio i vživao vu tom strašnom videnji i té se k Klári obrnovši, hladno erčé:

— Tū ostáneš! Lehko kcoj glédaš do konca!

Klára se je joukati začnola.

— Pústi me žnjim vrét vmrejtj!

— Nej!

— Molim se ti! Bojdi smileni! Dopústi mi vmrejtj!

— Nej!

— Na kolena spádnem pred te-bom! Vse ti odpústim, ka si prouti meni i prouti materi mojoj pregrejšo! Molila bom za tébe! Dopústi mi vmrejtj!

— Nej!

— Z slednjim megnjenjom bom te blagoslávla! Tak bom čútila, ka si dober smileni bio k meni! Pústi mi vmrejtj!

— Nej!

Kak od pámeti zgüblena, se je zdaj tá deklina na gatre vrgla i z cejle mouči začnola trousiti. Ali ta močna ocel se je niti nej genola.

Medoka se je smehao:

— Zamanski trüd!

— Vse naprávim, ka samo ščéš! Ne stánem nigdár več prouti tvojoj vouli. Vzemem Wallham Lorda!

— Késna pokoura! Tou tak i tak včiniš gda bom jaz šteo! Zdaj tū ostáneš!

Deklina v dvojnost spádnjeno ga je prosila:

— Rejši ga! Rejši ga!

Medoka njej je niti nej odgovoro. Obrno se je i v drúgoy minuti le žé vesno. Votline slejpa kmica ga je požrla.

Klára je omedlejšla i pred gatrami vküperspádnola.

Kak dugo je ležála brez vesti? Sába nevej. Gda je k sebi prišla i odprla oči, se je z stráhom prebúdila na gróžno resnico, štera je pred njouv bila. Nej je vúpala vu lůknjo se zglédnoti. Ka se je zgoudilo od onoga mao z Róbertom? Ka de mogla zdaj videti?

V strašnoj bojazni ga je na tiho zvati začála:

— Róbert! . . . Róbert! . . . Živěš ešče? . . .

Z strganimi rečmi i žmetno se je gláso odgovor:

— Ešče živém! . . . Tak se vidi, ka je tá zverina sita!

Klára je goristánola.

Medved je távtégnjeni ležo vu kouti. Samo oči so se njemi svejtile vō z duge bunde, kak mále, plávoga plaména olenke.

Kak je deklina goristánola, je medved túdi gorizdigno glavou, goubec na velki goroudpro i se na zádne nogé postavó.

Róbert se je nágibno nazájpotégvo vu kout i oči na zverino obrnovšl zašnušnjo na tiho:

— Ne geni se Klára! Za Bouga te prosim!

Medved je pár stopájov naprej stoupo, z žmetnimi, lejni stopáji.

Nega što bi tou strašno stávo vōpovedati znao . . . V oči glédati toj nájgroznejšoj smrti i čakati, paziti, ka gda pride do njega?... Moliti se, prositi, naj konec bode toj strašnoj mantri, od pameti správla-joučem čakanjí. Naj pride, ka priditi more!

Medved si je pá nazájlégo na zemlou i glavou vkraj obrno.

Dale trbej čakati!

Klára je na kolena spádnola i molila:

— Gospodne Bože, rejši ga od trpljenja! Dáj smrt na náj! Smrt! Pošli nam jo! Smrt! Smrt! . . .

VIII.

Gošik stári je ne imeo telko lúdi na razpolágo, kak Medoka, ali kelko jih je bilo, té je vse poslo na pomoč Róberti i Klári.

Túdi to ga je dosta nazájzadržávalo, ka je vu zádnejm časi nej bio natelko informirani od vsakdenšnjega zvúna stojéči razmér i dogodkov. Či bár je zvedo, ka hérašnji razbojnikí gde i kakše falotije so napravili, i kak se njim je posrečilo, ali neposrečilo, dónok je z-

toga ne znao sebi čisti kejp postaviti. Nájbole je to ne znao, konkurenšni banditi, ki so si med sebov ne dobri, kak stojijo prouti eden-drúgomi? Vsígdár so se najšli med njimi smrtni nasprotniki. Nevoščénost, skoupost, zadomeščávanje i mržnja je dosta skrivnoga boja pobúdila med njimi i njihovem voskejšem krouži. Pejnez je té vkúperdržéče raztrgo, drúge túhince pa za prijátele napravo. Tak, kak je komi bole pasalo.

Edno-dvá zavúpaniva je gvúšno iméo. Hanton Jonniji je ednok žitek rejšo, Winter Fredyja je pa ednok tak zagouvoró pred sodnijov, da bi brezi njega nájmenje pét-šést lejt vouze lahko dobo. Tákše dobra dela nepozábijo ni oni nej, ki zvúna človečanstva živéjo i so banditi . . . Rávno tak nej, kak pa se nespozábijo z zadomeščávanja.

Hanton Jonn je Kláro nasledúvo po njénoj pouti. V zvézi je bio z Winter Fredyjom i navzoči pri zgráblenjej teva nesrečniva zalúblenca, za njimi je šou sploy do bregov i tak je znao v štero votlino sta bilá ti nesrečniva pogúblena.

Ka kakše mantre čakajo na njiva, to je ne znao i ne mogeo znati. Za ednok je ne mogo drúgo napraviti, kak med goustim grmovjem se skrivati i nastrejgati, ka de se godilo.

Vido je kak so jesti prinesli, kak so se stráže premenjávale, ešče ednok, gda se je za bole gvúšnoga občúto, je notri šou vu votlino, ali te zgráblene vórešiti je niti sam ne poskúso.

Edno noč je vido, ka pét-šést lúdi se približáva z vozom i z velkov pazkov nika okolivzévši so vlekli za sebo . . . ali vu kmici i od preci velke daline je ne mogo spoznati, ka koga ali ka vlečéjo vu votlino. Samo z nervoznoga vō

i notri letanja si je mislo, ka se nika zvónrédnoga godij i ka ti porobov pokaštiganje samo zdaj pride.

Ne je znao ka naj dela. Na zná-nje bi trbelo dati Gošiki i pomoč prositi od njega, ár on sam se nemre zboriti z tov vékšov močjov. Jálnost i batrívnost sáma tû nepomága.

Tomí nemérnomi zbrodjávanji sta Witkins i Filippo vrgla konec. Obá je dobro pozno. Znao je, ka je Witkins zrendelúvani naj Lorda pázi. Či je brezi Medoke znánja sé vúpo pridti, te gvúšno velke zroke má na to. Tak se vidi, ka je v tom Gošika roka vmejs.

Vido je kak si Witkins i Filippo močno zgučávata med sebo, kak Filippo nazájodbeži i Witkins premíné vu kmičnoj votlini.

Nej je čako dale. Na vsakše formo more znati, ka se godi tam notri. Žé edno dvakrat je tak hodo notri vu votlini, se je odločo, ka de nasledúvo Witkinsa, vejmi či de nevo-la, žé najde níkšo skrivno mesto kam se skrije.

Kak se je odločo, tak je napravo.

Pistolo vu rokaj držéči, v drúgój pa žepni lompáš, je z tihimi stopáji naprej šou vu kmično votlino.

Komaj na dvajseti stopájov je do križopotja príšo. Po šteroj naj ide?

Po krátkom premišlávání je z lompášom na vlažno zemlo posvejšto, naj se po friški stopájaj opoti. To se njemi je posrečilo. Po rávnój, naprej pelajočoj pouti je dosta več stopájov vzéo na pamet, kak pa po stránskoj. Batrívno je šou dale naprej po toj rávnój. Pazlivo je nasledúvo vse klúčke i zavinke te votline, štera se je vedno bole začala širiti. Z obej stráni so se vó-zglobane lúknje prijavlale vu stejni. Včasí je na njé posvejšto, naj se bole vóspozna. Naednok njemi je ostro zgučávaje vdarilo v vúha.

— No, zdaj smo žé na mesti!
— si misli.

Túdi pout je ne pelala dale. V šúrkom, kak edna soba velkom mesti se je najšo, z štere ni na právo ni na levo je ne bilo vóhoda. Glási so se z stráni čúli.

— Tak se vidi, ka sem zablodo — muvi vu sebi. — Od etec samo n a z á j pela pout. Glás se z níkše stránske pouti čúje.

Eden čas je postano i poslúhšo. Te je z rokov pošlato okoli stené, dokač je ne do edni skrivni dvér príšo, štere so vkrajzaprlé pout vu sosedno votlino.

Hitro je vónajšo, kak se dverí odprejti morejo. Vu žitki je že z húšimi zápori meo delo. Tú je samo gori trbelo zdignoti eden pokrov, pod njim bodočega na strán potisnoti i pout je že odprta bila pred njim.

Dale notri je nej vúpo. Odtéc je tak zadosta vido i čúfo z toga, ka se je pred njim godilo.

Medoka je pred ednim štirikú-klátim, z gatrami obitím oknom stao. Nej je gládo nad okno, nego na strán i je strašno špoutao pred njim stojéčega Witkinsa.

Toupi posvejt je razsvejšto kmico.

— Razbojnik! Tak páziš ti na tébe zavúpanoga človeka?! Tak spunjávas ti tvojo dužnost?

I z korbáčom je divje vsejko prouti Witkinsi, ali nej ga je pogoudo. Witkins je prvle skočo na strán, kak bí ga pa vdárec doségno.

— Si zbésno! — kriči z čemerámi nazáj Medoki. — Nej sem tvoj robsluga! Nemaš drúgoga dela, kak z korbáčom se špilati? Hodi i pomori mi Wallhama poiskati! Z me-nov se pa ne špilaj, ka te v rokaj mam! Pozábo si žé Atkinsona delo, z zgráblenim banditom, koga so nej mogli spoznati, ár so njegovi cin-koši poslúhšali i verni bíli k njemi?...

Pozábo si, kak si pobegno z zápora v Buenos Airesi? . . . Dobro de či ti na pamet pride i z menom si nači deneš, ali pa . . .

Medoka je samo na toupí muvo pred sébe. Zdaj se je na možá namero, ár je zamukno i bár trepetajouč, dónok odloučno njemi odgouvoro :

— Dobro, dobro! Istino máš!... Pústiva tou! Zdaj je samo Wallham glávni! Morem ga nájdti, či bom tak dugo živo! Žitek, bodoučnost mi je od njega odvísen! Hodiva zdaj naednouk! — I nej brigavši se z nikim na dale se je z hitrimi stopáji vónapouto z votline.

Hantoni je komaj ostalo časa, da se je v sili vu edno lúknjo skrio i ta dvá sta že mimo njega tirala. Skoron ka sta v njega nej vdarila.

Hantoni je nájprvo delo bilo, ka je notrišou vu drúgo votlino z štere sta rávno Medoka i Witkins vóodbejžala. Narávnost je k gatram šou i skouz pogledno.

Tak se je zosago, ka je nedovejdno nazáj stoupo.

Na drúgoj stráni od gater je eden strašen velki medved stao na zádne nogé postávleni, fudajouči i mrnjavíši glédo na pred njim stojéčega Róberta priprávení naj na njega skoči.

— Grozno! Grozno! — muvi Hanton zvón sébe. — Beštiálna misel! . . . Kak njemi náj hitím na pomouč? Samo naj ne zamúdim, dokeč pout tá nájdem! . . . Té razbojnički Medoka! . . . Samo on je pripraven na takše grozno delo!...

Zdaj je nazáj bejžo po pouti gde je prišo do križopotja, gde se je po svojem računanji na stránsko pout obrno.

Dobro je prišo, doségno je mesto ti strašni dogoutkov.

Klára i Róbert sta ešče izda vutistoj stávi trošila te brezkončni čas, blúzi od zgúblenje pámeti, med vedno vékšimi nemirovnostmi.

Hanton je edno za drúgim pětkrát strejlo na medveda. Prvi strláj, ga je v levo okou pogoudo. Náglas strlájov je tak rúmio po cejlj votlini, kak da bí štúki strejlali i se je vmejšo vu smrtno troublenje té zverine. Kak da bi se vso kaménje rúšiti štelu i cejla votlina porúšiti štelu, je ropoto te strašen glás.

Medved se je vu bolečinaj gda na právo, gda na levo strán meto i té se na dugi távtégno. Kak potok se njemi je lejvala krv z ran.

Klára je nej znála, ka što je njidva rešitel . . . Jočič se je pred njega nogé vrela i zahválila:

— Bog vam naj pláča vašo dobrouto! Hvála vam! Hvála vam!...

Glás se nej je vu joč vtíšo. Velko veselje jo je ešče bole odnemoglo. Nej se je mogla zadržati. Debele skuze so nej tekle doli policaj . . .

Hanton se je dolinagno k nej i je gorizdigno to vu cejlom tejlj trepetajoučo deklino.

— Pomérite se gospodičina Klára! . . . Pomérite se či vam právim! . . . Zdaj je že vsa nevolaminola . . . Ka ste se rejšili, tou stáromi Gošiki máte zahváliti . . . on je vse tak vodo . . .

Klára se je z cejljov močjouv vugatre zgrábila, naj vkúper ne spádne. Hanton je pa Róberta šou vóosloboditi.

— Gde so vas se prinesli? — pita Róberta.

— Tam, tam . . . lakať jeste na gatraj! . . . V lejvom kouti, spoj odzgora. Za pár minut je Hanton dolizbio lakat i pout je odprejta bila.

Róbert se je poskúso moško obnášati. Moško prenositi to nepričákanu oslobodjenje z te grozne stáve,

ali te vöpretrplene ne vöule so nje-
mi natelko odnemogle živce i düš-
novejst, ka se je zdaj nej mogo za-
držati. V roké si je nagno obráz i
z hripajoučim glásom erčé :

— Ka ste vi včínili nama . . .
ka ste vi včínili . za tou nega za-
dosta radosti i blájženstva na svejti,
z kém bi vás Gospodni Bog za-
dosta lahko obdarívo . . .

— Pústimó! Pústimó tou! —
odvrné vkraj od sébe Hanton to
zahválnost. — Sreča je, ka se je tak
zgoudilo! . . . Za drúgo se pa ne
brigajte don Gardio! . . .

Zdaj se je k medvedi obrno i ga
pregledávo.

Zverina je v celoj dužini távtég-
njena ležála. Na ednoj zádnoj no-
gej je z lancom bila privézana za
edno vu steno notrizazidano verigo,
tak ka je samo pár stopájov mogla
naprej napraviti . . . Záto je medved
ne napádo, záto je ne na Róberta
skočo.

— Samo postrašenjé je bilo
cejlo! — erčé Hanton. — Gospod
Medoka je ne šteo Vás vmoriti i
razčejsati dati, kak vidim, samo se
je špilo z Vami i Vás na smrt po-
strašívo, naj on vživa od Vaše
mantre . . . Kakši človek . . . Kakša
zverina! . . .

Klára se je v Róberta náročá
vrgla :

— Kelko si trpo za méne! . . .
Znáš mi li to odpústiti? . . .

Róbert jo je pogládo po vlasáj :

— Ti si rávno telko trpejla za
méne! Mogoče ešče več! Midva
sva si zaslúžila blájženstvo i eden-
drúgoga! . . .

Sami so ne znali, kak so prišli
vö na svetel dén. V glávi se njim
je vrtelo, kak da bi pijani bili so

edendrúgoga podpérali i tak hitili
vö z te strašne votline.

Róbert je sašeno glédo na to
deklino.

Kak nouč čarni vlasjé so njej
snejgbejli postanoli od pár vör
grozni nevoul i mantre.

— Tvoji bejli vlasjé so meni
dragši od vsega diamanta i lepši,
kak pa prvlé dokeč so ešče čarni
bili! . . .

Hanton jih je silo, naj kak naj-
prvlé, se vu gvúšnost správita, prvlé
kak bi pa Medoki na pamet prišlo
za njidva se brigati i nove mantre
vönájditi.

IX.

Stári Gošik či je žé začno, te je
popolno delo šteo napraviti.

Žé dugo je imeo znánje od Me-
doka šeftanjem z Wallham Lordom.
Znao je, ka ta od vsega človečega
vöraszlačena zverina spoj v rokaj
drží toga nevolnoga Lorda i od
vsega za bole glávno drží, naj ga
z vrejdnosti vözobrné. Na to je
računo, gda je zavúpo svojga stá-
roga prijátela Winter Fredyja, naj
za eden čas skrije Wallhama i sam
se naj do časa ne káže nindri.

— Fredy je z pri njem návad-
nov točnostjov odpravo na njega
zavúpano delo. Natelko je poštvó
Gošika, ka je za to niti pláčano ne
šteo meti.

Lorda je odneso k ednomi svo-
jemi dalejšnjemi prijáteli i té je
obvejesto to na policijo i gorizgláso
Medoko. Ka Wallham Lord, koga
je njegova familija že dugo iskati
dála, je vu roké ópiumšvércarov
spadno, ka je telovno spoj nanikoj
prišo i düša samo žé spát hodi
vu njega, ali rodbina si ešče lahko
reši njegvo velko vrejdnost, z štere
ga Pedro del Medoka spoj vöráz-

slejčti ščé. On njemi túdi dáva te prepovejđani opium. Na dale ga je obtožo, ka Medoka vu Calelugia bregáj bodočoj vili svojoj, dosta takšega dela, štero je prouti zákoni... Tam se nájde z svojimi cinkošmi vu ednoj votlini... i vu toj votlini je že dosta lúdi preišlo s svojimi pejnezi, ali z drúgimi drágocejnimi rečmi...

Edno nouč se je Del Medoka na neprijétno resnico prebúdo... Hižo njemi je policija vzéla okoli... i ešče prvlé kak bi pa odskočiti mogo po ništernój podzemelskoj

pouti, so na njega vdrli dveri i so ga zgrabili...

Del Medoka je pred soud prišo. Či bár ka Klára i Róbert sta nej svedočila prouti njemi, se je zadosta svedokov najšlo, ki so posvedočili toga španjolca razbojnička dela.

Medoka je nej počako, ka bi vō povedali obri njega te smrten soud, nego kak je tou že njemi prisposodobno bilo, se je za lačni motvoz goriobeso za gatre na vouze okni. Za bole plemenitno je držo, naj sam soudi obri sébe.

Konec.

Njej vōrjem...

Večér je, nemam méra — vō idem,
tam pred... me nekaž stávla.
Pred njénoj hišo, glédam i vidím,
da se počitki správla.

Zdaj ide spát... rávno zàdnji plamèn,
posveta vgàsne v okni.
Jo vidím, kak se v postel léže i
med vankiše se vtopi.

Stojím pred njením oknom i čújem
v tihoti njeno srce
Kak glasno neredno tik, tak bje
škoda, da nemrem do njé.

Da bi jo pobožo, kúšno i pa
poméro njeno srce
Vu spánji moje lme šepeče
i milo zove mene.

Vse to njej vōrjem, ka v spánji guči,
àr čújem žnjeni vūsta.
Obenem njej vōrjem ka me lúbi
tak kak nledna drúga.

TALÁNYI FRANC.

Prvovrstna zdravstvena k vini
najbogša kisila voda je

PETANJSKA SLATINA

Europe
največši
senšav-
natron-
lithion
držeča
kisila
voda

Lastnika :

Vogler Jožef i Jánoš

Pošta, telefon i železniška postaja

Slatina Radenci.

Rešeniva.

Imre, — pravi predstojnik — dnes te namesto Jákoba Vi sorterali pošto.

Imre vzeme svojo hobo i odide v drugo sobo, gde se razdeláva pošta. Celi bregovje pisem, dopisnic, novine i drugo pošto pošilanje že čaka na gor delanje.

Imre ostane sam v toj sobi, v roke vzeme paket pisem i začne je razdeliti, kak tak sortera, njemi na pamet pride, da je zdaj prilika — v edno ali drugo pismo poglednoji. ka pa či bi . . . Ne. ne tolvaj nemre postanoti . . . Ali ka pa de stem dugom. šteroga je nicou z kár-tami napravo? . . . Večer do desete vore je na svojo poštenost oblubo, da de ga poravnao. Ali kak? Ském? . . . Kak tak pisma razdeláva njemi vu roké pride edno malo bole kusto pismo. z prstami stisne, pošlata, tak se njemi vidi, da v tom pismi je nekaj nenavàdnoga. hitro odprè. poglédne . . . Oh, vkano se je, samo nekša fotografija.

Pisma z hitrostjov nadale tala, znovič edno kujše pismo . . . srcé njemi začne glásno i hitro biti . . . pismo je odprto! . . . vsi štiri stráni so puni pisanja. na sredi pisma pa dvá po sto papérnatniva peneza. Ràvno telko kelko je dužen Peneze sklá-či v žepko, pismo pa začne četi:

Luba sestra!

Nevem kak bi začnola to moje málo i slednje nesrečno pismo, v šterom ti naznanje dam: Té, gda boš ti to pismo štela, sem jaz že več ne med živimi.

To pa záto, ár se dnes, kak to pismo napišem i je na pošto dam. se zagiftam. Zagiftala pa se bodem záto, ár me je Francek pred ednim mesecom sramotno povrgo.

Mislila sem si že te včasi življenje vzéti, ali ne sem mela telko moči, da bi to napravila. Zdaj pa kak sem opázila, ka je nájna lúbèzen ne ostála brezi posledic. To sramoto nemrem nositi, da bi povila nezákonsko dete, šteroga de usoda ràvno takša kak je moja. ár nezákonska deca na svejti nemajo nigdár kaj dobroga.

V pismi ti pošilam dvá stotà-ka, šteriva vzemi i je ponúcaj, mogoče, da boš ešče na menè kaj trošiti mela . . .

Moja gospà so se že odpelali v toplice, jaz sem čista sàma domá i kak sem čúla, da je nájlepša i nájhitrejša smrt z plinom . . .

Imre to pismo nemre dale četi, vžepko potisne i v drugo sobo vstópi i na tihoma zašušnja svojemi tovariši, da ga naj tečas zastopa v njegovom deli dokeč nepride nazáj.

Imre vstópi na dvorišče, vzeme službeno motorno kolo i se pela z nájvékšov hitrostjov proti tistomi kraji, kak je vu pismi naznanjeni atres To hišo dobro pozna, ràvno tak pismo pisajočo Juliško. V tom kraji je že dostakrát službo delo ka pismo-noša.

Dveri so odznotraj zaklenjene, zopstom rogače, vu hiši je vse tiho. Glažojno na dveraj stere i tak notri ségne pa odklene, skoči v edno sobo, v drůgo, v kůhnjo, nindrik nikoga. Odpré dveri kopálnice, štera je puna z plinom, naklaj ležij Juliška v nezavesti. Plinovo pipo zaškrné. Deklino odnesé vu kůhnjo, gde odpré okno skoz štere se z ogradčeka sůne frišek zrák.

Poskůsi z umetním dihanjem i reševánje oprávla z veseljem. Veseli ga, ár tá mláda lejpa deklina, na šteroj je že prve večkrát svoje oči pozábo, ešče živé i zdaj jo na rokaj držij. Ne, ne je prišo kesno . . .

Kak se je Juliška z pomočjov pismoňša z drůgoga svejta povrnola i je odprla oči, začůdjeno gléda na poleg sébe stojéčoga pošlara, ne je mogla razmíti, kak je prišo té človek se? . . . Po tém se začne jokati, jokala se je tak, kak se samo lahko joče edna mláda od mrtvi stánjena ženska v rokaj ednoga mládoga moška. Od plina jo je gláva bolela i je tak slaba bila, da je komaj gučala. Ne jo je mantrao spitávanjom, ne jo je pitao zakaj je šla to delat, zakaj bi jo to spitávo, da je že itak vse znao z písma.

Kak je malo močnejša postanola, začne se njej on spovedá-

vati, povedo njej je, kak je prišo se i ka je napravo z njénim pismom i z penezmi.

Vidíte drága Juliška, jaz sem slab človik, tovaj sem, vkradno sem vaše peneze, tak daleč sem se spozábo i to vse zavolo kártanja. Ali oblůbim Vam zdaj tů či mi odpůstite . . . tak več nigdár nemo vzeo vroke kárte pa se tůdi več nigdár nemo kárto. To vam oblůbim zdaj tů, gde sem Vam Vaše življenje rešo i sem si mojo blájženstvo osnovo. Či ščéte mi odpůstite, če pa neščéte, pa me dájte zapreti, kak tovaia.

Zapreti! Zapreti právite? . . .

Kaj zapreti? Dobro po Vašem želenji náj bode, mo Váš dála zapreti v moje srcé, kak tovaia mojega srcá.

Imenitno — právi on. Izvrstno sta se razmela.

Večer po slůžbi je svoj časni dug poravno z dvůma stotákoma. Z kártami naprávleni dug je častni dug, šteri se more častno rešiti. Imre je oblůbo, da se več nede kárto i od denéšnjega dnéva naprej je svojo oblůbo zdržo,

Za eden mesec dni se je oženo z Juliškov i to z dvá razloga: prvo, ár jo že dugo rad meo i ob drůgim pa záto, ár v njegovoj slůžbi eden oženjeni nameščenec dobi mesečno namesto osemsto, jezerodvesto dinárov.

Podukšaj si življenje!

Od toga predmeta je izišla jako zanimiva knjigica, štero čtevcí dobijo ščista zbirálnoga mesta Ernest Pasternack, Berlin SO., Michaelkirchplatz 13, Abt. III. 11. Na drůgom mesti se od toga lejko obširnejše podučite.

Miška i fiškáliš.

Repčoga obraza kmet se postávi notri v pisárno ednoga znânoga fiškáliša.

— Poštûvanoga gospoda fiškáliša iščem?

— Jaz sem to. Kaj bi pa radi prijátel?

Ločo bi se rad . . .

Prosim ji, da me ločijo od Brglesove Fànike.

— Od Brglesove Fànike? Što ste pa te Vi?

— Jaz sem Brgles Miška.

— Zakoj pa te ne právite, ka naj Vás od žené ločim?

— Záto ne, ár jaz dotično zénsko osébo ne držim za svojo ženo.

— No, no, pa za volo kakšega vzroka Vás naj ločim od njé?

— To jaz na gospoda fiškáliša zavûpam.

— Hja, da je to ne samo tak, moj drági prijátel. Za volo kakšega vzroka se ščéte ločiti, to Vi morete povedati, ár to Vi znáte, ka kakšo nevoló máte z ženov.

— Há, prosim ji, naj vložijo tožbo za volo težke telovne poškodbe.

— Za volo telovne poškodbe? Te Vás je pa žena zbijla?

— Ne, prosim ji. Jaz sem njo zbio.

— Fiškáliš se zasmehé.

— Da je pa to ne tak. Po tem samo ona lahko toži Vás ino se loči, ár ste Vi krivec.

— Ej, njegvoga ábela. Zdaj že gospod fiškáliš so túdi na njénoj partáji. Kak bi bio jaz kriv, či je ona šlefetala proti meni?

Fiškáliš se v dugi guč pústi. Frtao vóre je trpelo dokeč je tomi trdoglávnomi Brglesi raztolmačo, ka pod tem njega nigdár níkša biro-vija nede ločila od žené. Nego či se obadvá skûpno zglihata, da ne

trpita eden-drûgoga, pod tem po-gojom se lahko začne tožba.

Težko, ali itak sta se naslednje zglihala v formálnosti ločitve.

— No, pa kelko reskirate na to delo? pita fiškáliš.

— Dvá mejseca. Mislim, ka v telkom časi vréd správite.

— Ne v časi, nego v dináraj, kelko reskirate za ločitev.

— To náj gospod fiškáliš povejo, i či so povedali, te se jaz že bodem pogájao.

Pol vórsko pogájanje se je začnólo. Stári Brgles je z nogámi i rokámi lamatao, na nébo i zémlo priségao i pogájao. Na slednje se je fiškáliš nevoló i nervozno po stoli treščo.

— Edno jezerko kóšta i ni pare ne menje.

— Sedemsto dinárjev — prisil-jávle Brgles.

— Jezero!

— Osemsto!

— Ni pare ne pústim več. Jezero dinárov, ali ne prevzemem.

— Te pa právite, ka pod jezero ne vzemete prek?

— Ne, ne vzemem.

Brgles se pomiri, goristáne i pomali proti dveram ide.

— No, te so lí pošteni i dober človik g. fiškáliš dr. X.

— Od kakšega dr. X. gočite Vi? pita fiškáliš Brglesa.

— Od kakšega, od tistoga komi sem včera j dao prek mojo tožbo za ločitev.

— Prek ste dáli? Čûjete, vašega pilátuša, ka ste se pa te pogájali štiri vóre z menov, či ste že tak prek dáli celo zadevo ednomi drûgomi fiškáliši?

— Samo záto, prosim ji, ár sem šteo znati, či so g. X nej predrágo vzéli prek to mojo tožbo.

Sankanje.

Jaj da lepa je zima,
Deca v njej so veséli.
Snega je kak blazina
Lepi beli i méhki.

Zbregov, dolov, prek grabé
V belom snegu vesélo
Z več decov sani samé
Kak vöter se neséjo.

Ne sija sonce — mraz je
Takši, da vse trpeče.
Deca záto itak se
Sanka, či gli drgeče.

Náj je, kak štéč, naj bode
Velki sneg i škripanje,
Záto itak nájbole
Vesélo je sankanje.

TALANYI FRANC.

POZOR!

Cenjenomi občinstvi naznanjam, da imam na zalogi veliko izbiro najnovejšega modnega in vsakovrstnega kratkega blaga v moji

manufakturni trgovini

(prej Brata Šiftar in Hahn).

Prepričajte se in oglejte si zalogo, postregel bom vsakogar zadovoljivo !

Tvorniška zaloga perila !

Solidna postrežba !

Nisike cene !

PRIPOROČA SE :

ŠIFTAR KAROL

MURSKA SOBOTA.

Lastni interes vsakšega betežnika, šteri želej, da ozdrávi od astme i plüčni betegov, zahteva, da si naroči popunoma kšenki i franko poučno knigo s slikami i da ponüca ponüdbö od poznáne firme Puhlmann & Co., Berlin 440., Müggelstrasse 25-25a, štera obstoji že duga leta. Pazite na oglás v našem kalendariji.

Blagoslovitev fundamentnoga kamna selanske evang. c rkve.

Selanski verniki so se z velikim navd senjem i oumurnostjov  e ve  let pripravljali, da bi se med njimi obnovilo versko st nje, k k e je bilo pred 300 leti v tom kr ji.

Vse t  pripr ve so pa 27. julila 1939 dos gnole svoj cio, gda so za noli s kopanjem fundamenta za novo c rkev. K tom  znamenitomi  inenji je pripomoglo vsestransko razmenje cerkveni i civilni  initelov

g. Benko Jo ef i vnogo dr gi odli nikov,  tere je vse prav prizr no pozdravo pri vhodi  olski upravitel g. H ri D ne .

Po blagoslovitvi fundamentnoga kamna se je vr ila sve ana seja. Pri toj priliki je predsednik evang. fili le v Seli g. Va  K rol sr no pozdravo gg. d hovnike, sinj. in pektora i dr ge odli nike,  terim se je t di n jtoplej e zahv lo za navzo nost i vse-

kak t di vnogi dobrovolni d ri,  tere so dobivali od vsej str ni.

T  znameniti dogodek se je pa 20. avgusta 1939 e  e bole potrdilo. T  d n je bio blagoslovljeni fundamentni kamen nove evang. c rkvi v Seli (kak vidimo na sliki),  tero so izvr ili senior g. Kov     tefan iz Sobote z pomo jov gg. d hovnikov: Darva  Alad rom iz Kri evec, Skali    ndorom iz Lendave i K h r Francom iz Mor vec. Sl vnosti so se t di vdele ili sinjorski in spektor

stransko pomo . Zahv lo se je t di vsem evang. bratom v Ameriki i bratom dom , ki so dar vali ali pripomogli, da se t  lepa miseo ednok z Bo ov pomo jov vresni i.

T  lepi osvetek ost ne nepoz bleni vsem t stim, ki so od bl zi i dale  pri li v Selo, da naj tao vzemajo pri tom ves lom dogodki. Tom  ves lomi dogodki se pa n jbole rad jejo selanski verniki, da po 300 leti p  bodo meli v rojstnoj v si c rkev, v  teroj de se gl sila Re  bo a.

Kamena župa.

Portugalska pripovest.

Na Portugalskom v ednoj vési je ednok svejta hodo eden barát koudivat. Ali napekao se je, ár je v cejloj vési nej dobo niti falájček krúha. Kak pride že k slednjoj hiši i za Božo volo prosi nikaj za jesti, so se té hiše lastniki samo smeháli z njega i njemi pravili:

— Vej ste pa zadosta močni idite delat, ne ka tak močen človik hodi okoli prosit!

Ali žalodec je velki gospod, gda zahtejvle svoj juš. Té barát je pa túdi bio zadosta prefrigani. Doj se séde pred vrátami poleg stúdenca, vzeme eden kamen i ga začne prati pri stúdeneci bodočem škafi. Gospodinja i služkinja ga glédajo:

— Glej, glej toga noroga baráta, lekaj de kamen jo.

— Ja, — se oglási barát — bormič bi Vam preveč hvaležen bio, či bi mi eden lonec posodili, da bi si skújao kamnovo župo.

— Kamnovo župo? — ga glédate začúdeno ženski, ali eden lonec njemi záto dáta, ár sta rado-vejdniivi bilé, kak vóvidi tákša župa.

Barát vzeme lonec, dene kamen v njega i nato ga do polojne nalijé z vodov. Zdaj prosi gospodinjo, da či lejko dene na šparhert.

Kak voda vré v lonci, barát vzeme edno žlico i začne koštávati.

— Hm, kak je fájna, samo malo neslána je, — si zmuvi.

— Neslána je, no vej pa eto máte sol. — Njemi dájo sol i ga dale z velikim čúdúvanjom glédajo.

Barát mejša, mejša to kamnovo župo, za eden čas si malo strosi glavo i erčé:

— Fájn je, fájn, ali kak bi fájn bila, či bi malo zelja bilo notri, te bi si človek ešče prste polijzao.

— No idi — erčé gospodinja svojoj služkinji — pa prinesi z ogradčeka dvej glávicí zelja.

Služkinja prinesé zelje i je dá barátí, šteri je lepo zaperé i notri zreže v župo. Pomali mejša dale. Za dobri frtao vóre, gda pá začne vreti, znova košta to kamnovo župo i samo namali mahúče z glavov.

— Ka je, ka je za nevole, ga spítavleta tevi ženski, šterivi sta že nestrplivo čakale, ka se skúja stoga dela.

— Hej, hej, da je pa fájna, — si liže vüsta barát, ali či bi tú notri ešče eden falájček kolbása bio, ešče i angelje bi se polijzali i ne vórjem da bi bio v toj vési človek, ki bi v svojem življenji jo takšo nebesko dobro hráno.

Kak gospodinja to čúje, se napoti v shrambo i prinesé eden preci velki falat kolbása, šteroga barát v máli falataj notri zreže v župo.

Za dobri pol vóre barát vzeme iz šparheta lonec, dene ga pred sébe i začne žmajno jesti. Gda je že vse pojo, je zadovolno stano gori.

Ženske ga glédajo i idejo k lonci, v šterom je kamen ešče izdak notri bio.

— Hej, barát, — njemi erčé gospodinja, — ka pa bo z kamnom?

— Z kamnom?

— Ja, gda pa kamen mislite jesti?

— Ja tisto ne bom delao, nego ga vzemem vó iz lonca, pa gda pridem znova pred tákše nedarovitne lúdi, té bom si znova kújao „Kamnovo župo“ — erčé smehléč i zadovolno zdaj že sit barát.

Kmetijska šola v Rakičanu.

Namen zavoda.

Kmetijska šola v Rakičanu ima v prvi vrsti namen, v enoletnem pouku izobraziti in vzgojiti mladeniče, ki so dovršili ljudsko šolo, v dobre in umne kmetovalce. Izobrazba se vrši iz onih panog kmetijstva, s katerimi se prvenstveno bavijo kmetovalci v okrajih Murska Sobota, Lendava in Ljutomer, ker ustreza učni načrt predvsem potrebam posestnikov iz teh okolišev. Poleg splošnih, utemeljevalnih in pomožnih predmetov se obravnavata kot glavna strokovna predmeta poljedelstvo in živinoreja, sadjarstvo in vinarstvo v takem obsegu, kakor to najbolj ustreza kmetijskim razmeram v Sloveniji. Pouk podaja učencem zaokroženo strokovno znanje v teoriji in praksi in jih obenem usposobi za nadaljno samoizobrazbo iz vseh kmetijskih panog.

Banovinska kmetijska šola v Rakičanu.

Učenci se sprejemajo predvsem iz zgoraj omenjenih krajev, v drugi vrsti šele iz drugih delov Slovenije.

Izven te naloge ima šola še namen, da prideluje na svojem posestvu, kjer naj se poedine gospodarske panoge medsebojno izpolnjujejo, priznana semena žit in drugih poljskih rastlin, sadna drevesca ter podlage in da vzreja dobro plemensko živino. Tako služi zavod z oddajo plemenskega in semenskega materiala tudi splošnemu pospeševanju kmetijstva v Sloveniji.

Na ta način urejeno šolsko gospodarstvo nudi učencem vedno dovolj prilike za praktično udejstvovanje in vežbanje pri vseh delih v poljedelstvu, živinoreji, mlekarstvu, sadjarstvu, drevesničarstvu itd. in si gojenci ob tej razvrstitvi kmetijskih panog prisvojijo s teoretično naobrazbo tudi praktično

znanje v takem obsegu, da ga lahko po dovršitvi šole s pridom uporablja-
jo na domačih posestvih.

Po potrebi prireja kmetijska šola tudi strokovne tečaje za praktične
kmetovalce v svrhu poučitve gospodarjev o naprednem gospodarstvu in o
novih pridobitvah na polju kmetijstva, ki pridejo v poštev za kmetijsko
prebivalstvo v slovenskem Pomurju.

Sprejemni pogoji.

Vsako leto se sprejme v zavod 25 do 30 prosilcev. V prvi vrsti se
sprejemajo sinovi kmečkih staršev v starosti od 16 do 22 let, za katere se
predvideva, da ostanejo po dovršnem šolanju doma na kmetiji. Šolsko leto
se prične vsako leto s 1. oktobrom in se konča z 31. avgustom. Oskrbnina
znaša 300— Din mesečno. Banska uprava prispeva k tem stroškom $\frac{3}{5}$,
 $\frac{2}{5}$ pa plačajo gojenci sami, oziroma se krije ta razlika s podporo okrajnih
kmetijskih odborov, tako, da odpade mesečne oskrbnine na poedinega
učenca le kakih 50—75 Din. To je v resnici malo plačilo, če se upošteva,
da imajo učenci na zavodu vso oskrbo (hrano, stanovanje, pranje perila,
popravljanje in šivanje perila itd.)

V interesu našega kmetijstva je, da se tukajšnji posestniki odločijo, da
pošiljajo svoje sinove v čim večjem številu v ta naš kmetijski zavod, ki
ima vse predpogoje, da nudi gojencem temeljito strokovno izobrazbo.

EBENŠPANGER ŠALAMON

v M. Soboti

Glavni trg.

Vam nudi res po ceni vsakovrstnega moške-
ga perila, manufakturnega blaga, klobuke,
dežnike ter štrikano blago za deco in odrasle.

Na zalogi nepremočljivi „Hubertus“ kaputi, ženski kaputi itd.

VELIKA IZBIRA !

CENE NISIKE !

Več hasni dobro hišno vrástvo, nego jezero prijátelskih tanáčov!

V vsakši dom prináša čúdodelni hišni fluid BILJNA ROSA radost i slúži zdrávji.

Izkústva 100-letne APOTEKE v BAČI bodo hasnili túdi Vam.

Smešnice

Dober tanáč.

— Dnes sem v parki doli sejla na edno friško pofárbano klop i mož mi je včasi dao peneze za novo obleko.

— Povej mi friško, kde je tista klop.

Ne razmi.

— Ka pa ti je Pali, ka se že cele pol vöre dérész?

— Ah, ájta právi tebi, da si kobila, ti njemi somár, ka sam pa te jaz?

Pri vojákaj.

— Ka zijaš, somár?

— Razmím kaplare!

— Ka razmiš?

— Ka zijaš, somár!

Brezi stráha.

— Že páli kodivate. Idite vō, ali pa pozovem svojega možá.

— Samo ga pozovte. Poznam ga. Včera me je sagao, ka pozové svojo ženo.

Na sodniji.

— Obtoženec vam je pravo, da ste somár, jeli to istina?

— Istina je, gospon sodnik.

— Zakaj ga pa te tožite?

Varaški otrok.

— Pogledni mama, tista gospá pa doji kravo. Zakaj pa ne spiple štoplinov, da bi mleko hitreje teklo.

Ešče eden.

Pri šolskom izletu je pravo romantično razpoloženi diják svojimi profesori:

„Kelko interesantnoga bi tá krava lahko povedala, či bi znála gučati!

Profesor: „Tá krava bi pravla: jaz sem gjūnec“.

Sini je podobno.

Fotograf: „Prineso sem kepe, štere je vaš sin dao pri meni napraviti“.

Oča: „Kepi so njemi močno podobni. Jeli je že pláčo?“

Fotograf: „Ne, gospod, pravo je, ka vi . . .“

Oča: To pa njemi je ešče bole podobno!“

Strašno, tá deca.

Mama: „Bela, tebi pa fali eden falat od kopálnih hláč“.

Bela: „Ne, mama, ne fali mi, v žepi sem z sebov prineso!“

* *

Máloga Ferka je oča nabio. Gda se je vōzjokao, je pitao svojo mamo:

— Jeli je dedek očo tūdi bio?

— Tūdi, je odgovorila čemerno.

— I dedokov oča je tūdi dedeka bio?

— Zagvūšno!

— I oča od dedekovoga očo je tūdi bio dedekovoga očo?

— Se razmi! Ali tiho bodi že ednok s svojimi vōkivōčnimi pitanji! — Malo časa vse tiho. Naslednje právi Ferko:

— Mama, povej mi samo, što je to sploh zácao?

* *

— Dedek, jeli si ti bio tūdi kda ščista máli?

— Se razmi, moj máli!

— Oh, te si mogo pač smešen bitti z svojov dugov bradov i očálami.

Med prijateljicami.

Včeraj mi je Ivan pravo, da sem najlepša devojka, štero pozna!

Ravno to je pravo lani meni!

No, te se pa vidi, ka letos má že bogši okus!

Znajšao se.

Gospodičina, kelko ste stari!

To se žensko nigdár ne pita!

Odpustite mi, nej sem znao, da ste tak stári.

V norišnici.

Doktor vidi, ka eden nori pismo piše, ide k njemu i ga pita:

Komi pa pišete?

Komi bi pisao, sebi!

No, pa ka dobroga ste si napisali?

To pa ešče nevé, ár mi je poštar ešče ne izročo pisma.

Zná on zakoj.

Prosim edno kilo kisiloga groždja — prosi máli Joškec na pláci g. Krstića.

Kisilo? Zakoj to?

Záto ár ga te nišče nede jo, pa ostáne vse meni!

Znáš ájta, dnes mi je eden dečak pravo, ka sem sličén k tebi!

Ka si njemu pa na to ti odgovoro?

Nikaj ne, ájta! Ka sem mogo, či je bio dosta vékši od méne.

Gramatika.

Miškec, kakšo vremen je to, či tvoja tetica právi: ja sem bila lepa — pita školnik máloga Miškeca.

To je minolo vrejmen!

A ka bi bilo či právi: jaz sem lejpa?

To bi bila láž . . .

Što bi to znao.

Prosim Vás práh za buhe.

Za kelko?

Vrág ga zná, nej sem je prešto.

Kesno večér je prišo Toni z svojov zaročénkov v park. Kak se sédeta jo on pita:

Ali te lahko kúšnem?

Ja, ali misliš, da sem prišla sem čakát autobus!

Profesor: Kelko bratov máš?

Diják: Ednoga gospod profesor!

Profesor: To je pa čúdno, včeraj mi je tvoja sestra právla, da má dvá!

Točen odgovor.

Ste že dugo vdovica?

Od smrti svojega možá!

Máli Števek pride v trgovino, gde je njegova mama stálno kúpúvala, vzeme z žepke cedelo i začne naročúvati:

Dajte mi desét i pol kile káve po 28 dinárov, trinájst paklinov svejč po 9 dinárov, štiri i pol kil cukra po 15 i pol dinárov i 8 kil žájfe po 8 dinárov!

Kda je trgovec spakivao vse i zračuno kelko košta, právi Števek: Račun vóznese 564 din. i 75 par.

Máš ti telko penéz?

Ne, nika penéz nemam!

Dobro, te pa vse gori spišem na mamin račun.

Ne, to ne delajte, ár moja mama od toga nevej nika. Nego školnik so nam včeraj to dáli za nálogo i jaz kak štéč sem se mantrao, nikak sem nej mogo izračunati.

Fiškálišova moč.

— No, zdaj, kda ste oproščeni, mi lahko odkrito povejte, či ste vkradnoli kravo ali ne?

— Gospod advokat, odkrito vam povem, prve kak sem na sodnijo šo, sem bio ščista gotov, da sem jo vkradno, po vašem guči pa sam sebi ne vörjem, či sem jo.

Tisočnožec.

Moški, šteromi so povozili nogo, je proso 1000 lir.

— Jeli mislite, ka sem milionár?
— je pravo lastnik avtoja.

— Jeli mislite, ka sem jaz tisoč noug človek? — odgovori povoženi.

Moder.

— Povej mi, kama je dale: do Avstralije ali na mesec?

— Do Avstralije.

— Zakaj?

— Ar mesec vidimo, Avstralijo pa ne.

V perotninskoj trgovini.

Küpec: Rad bi vido edno zaistino debelo gosko.

Pomočnik: Malo počakajte, včas pride naša gospá.

V krčmi.

Tepeš: Prosim eden liter vina.

Krčmár: Máš peneze?

Tepeš: Či bi jaz peneze meo, te nebi proso, nego bi zapovedao.

Mati: „Ka je Pišta, zakaj más zavézani nos?“

Pišta: „Ščeo sem pošnofati, či kaj slanina diši v mišjoj pásti“.

* *

Doktor: „Vi ste tak zdravi, ka te do sedemdesét lejt živeli“.

Betežnik: „Rávno dnes sem telko star“.

Doktor: „Vidite, da sem prav povedo.“

Poslála:

V i d a Á g n e š k a, Selo.

Pred birovom.

Gospon birov, rad bi se pritožo. Li vō žnjov.

Je tak vōni.

Što?

Žena.

Ka pa té máte?

Na klesto sem jo.

Gučte žé, da vás razmim.

Odišla je.

I? . . .

Rad bi bio, či bi nazáj prišla!

Valá, nájprvlé jo zbijete, té bi jo pa nazáj radi meli.

Ja, ja, da bi samo nazáj prišla!

Radi bi bili?

Kak ne, rad bi bio, da bi dala podpis, ka se zaistino misli raspitati.

* *

Birov: Zakaj ste toga človeka za vūja počili, té gda vam je on nika ne djao?

Obtoženec: Preveč sem čemerem grátao, ka sem ga tak preveč veseloga vido na tom grdom drágom nevolnom svejti.

Zasleplenost i istina! Gda edna dobra stvár v najširši slojaj národa vse do najvišiji krogaj pride do odobravanja, že se nájdejo lüdje, šteri z podobnov stvárjov probajo srečo. Tak se proba sreča pri povsem priljubljenom, iz zdravilnoga alpskoga bilja sestavljeni „Planinka čaj“, ali vsi tisti, šteri so se osvedočili od zvlínrédnoga dobrega delovánja „Planinka-čája“ pri vseh motnajš prebáve i pri vnogo števljni betegaj, šteri nastánejo zavolo nepravilnoga pretákánja krvi, kak i zavolo nerédnoga delovánja žalodca, čreva, je-ter, ledvic i bubrega, ne dájó se zapelati, nego kúpújejo v apotekaj samo právi „Planinka-čaj-Bahovec“ v zaprejtí plombirani paketaj z jasnim i vidljivim imenom „Bahovec“ iz apoteke Mr. L. Bahovec v Ljubljani.

Máli Pali se je svado z gospodičinov, štera ga je včila. „I zdaj“, pravi mama, kda je obá pomirila, „idi k gospodičini i kúšni jo!“

„Kúšnem jo naj“, pravi Pali, „da dobim tákši pofon kak ga je oča dobo . . .“

* *

V internat je prišo nov. dijak i prvle kak je zácao jesti, je zbriso nož i vilico v stolnjek. Ravnáteo ga pita, kda to vidi:

„Jeli je pri vás domá tákša návada?“

„Ne“, pravi dijak, „pri nás domá denejo na sto samo čisti esceig.“

* *

— Kelko let si star, ti moj máli prijáteo?

— Šest let.

— Ka, šest let? I si ne vékši kak moja marela?

— Kak stára pa je te vaša marela?

* *

— Što je prvi pravo, da je zemla okrogla?

— Jaz ne, gospon školnik!

* *

— Pišta, povej mi dvojino od reči otrok.

— Dvojčka!

Te pa že.

— Kak je z vašimi očami?

— Doktor mi je pravo, da zdaj že bogše vidim.

Teško naročilo.

Trgovec inaši: — Gda bom doktorovoj gospej pravo ceno za zelesvilo, mi moreš zašepetati, da je prodajna cena višiša. Zašepeti mi tak glasno, da te bo gospa čula, ali ne tak, da bi mislila, da šepeteš zato, naj te ona čuje.

Rodbina.

— Ti, što pa je bio té gospod, šteroga si prvle pozdrávila?

— To je bio trétji mož prve žené mojega drugoga moža.

Tolažba.

— Gospod doktor, čuo sam, ka se je pripetilo, gda je doktor vráčo betežne na želodci, pa so vmrli zavolo tifusa.

— Bodite brezi skrbi, koga jaz vráćim na želodci, tisti bo túdi zavolo žalodca vmro.

Nerodno.

— Zakaj pa máte tak žalosten obráz, gospod profesor?

— Zgübo sem očále, zdaj jih pa nemrem prvle iskati, dokeč jih ne nájdem.

— Vej jih pa na nosi máte!

Opravičilo.

Mož pride kesno v noči domo:

— Ne bodi čemerna, stára. Znáš, dnes sam gvinao pri kártaj celoga kozlička.

— Kde pa ga máš?

— Mislo sem si, ka bom z kozličkom, pa sem ga odo.

— Prav si včino. Kde pa máš peneze?

— Vidiš, té pa sem zapío.

Ne je dobro razino.

— Vidi se mi, da sem vaš obráz že vido ednok na drugom kráji.

— Ne zamerte, gospod, že od svojega rojstva naprej mam sploh obráz na istom kráji.

Dobro stanovánje.

— Stanovánje mi paše. Vzeo bi ga, či bi ne bilo tak drágo.

— Gospod, vi ste ščista pozábili, da je prvejši stanoválec v njem gvino glávni loterijski dobitek.

Malo preveč.

Oča sini: „Plácao sem ti stanovánje i hráno, dao sem ti peneze, ka bi ečče rad meo od méne?“

Sin: „Da bi mesto mene šo v šolo“.

Zná si pomáhati.

Dekla pita hlápca, zakaj vzeme vsigdár máloga Béleka z sebov v pivnico. Hlápec odgovori:

„Záto, ár mi vért je zapovedao, ka morem tečas fűčkati, dokeč sem v pivnici. Zdaj pa fűčka Béla, jaz pa pijem.“

* *

„Ti pa tűdi nigdár ne veš, kda máš zadosta“, pravi žena moži, šteri pride vinjen domo. „Vsakša stvár zná, da more henjati piti!“

Mož: „Oh, či vodo pijem, tűdi znam!“

Dobljena stáva.

Mati i oča sedita na verandi. V hiži naednok močno scinka. Mati se prestráši i pravi:

„Stávim, ka je dete strlo drágo glaženo skleco.“

Zdaj pa se pokáže skozi okno Jožekova gláva i Jožek pravi: „Mati, stávo si dobila!“

Nági v Soboti.

Šándor: „Bos sem prišo v Sobotu.“

Pepi: „To je nikaj nej! Jaz pa celo nági.“

Šándor: „Ne brbraj, to je ne mogóče!“

Pepi: „Kak nej? Narodó sem se v Soboti.“

Poslo:

Veren Kálmán, Bodonci.

Pomali.

Béla: „Mama, dnes nás je školnik nekaj pitao i samo trijé smo znali odgovoriti.“

Mama: „Istina? To pa je lepo! Zagvűšno si tűdi ti bio med temi tremi?“

Béla: „Se razmi!“

Mama: „No i ka je školnik pitao?“

Béla: „Pitao je, što je potro školsko okno.“

Na kolodvori.

Potnik: Gospod blagajnik, zmešali ste se pri vűdávánji penez.

Blagájnik: Zakaj ste ne pri blagájni prešteli peneze, zdaj žé zopstón gučite.

Potnik: Tak, šceo sem vam samopovedati, ka ste mi 100 dinárov več vűdáli.

Pri fiškáliši.

— Prosim vás gospod fiškáliš, tožte v mojem iméní Blázovoga Petra, ár mi je pred sedmim letom pravo, ka sem jaz edna velka opica.

— No, pa zakaj ste ga nej tožili te včasik?

— Záto, ár sem samo včera j vi do obrpvim opico.

* *

— Včera j sem si dvá zobá dao vűskűbnoti.

— Ali sta te oba zobá naednok začnola boleti?

— Nej! Samo edén me je bolo, ali zobár je nej mogo vű dati z sto dinárov i zato mi je ešče ednoga skűbno.

Lumpi med sebov.

— Ka pa škrábleš telko v tošlni?

— Glédám, či sem ešče žédén!

Nemre zato.

Števan vért vsáki večér kak pijen domo pride, obeča žení, ka de vűtro že drűgi človik.

Ali záto na drűgi dén pá pijen pride domo i žena njemi jočič pravi:

— Ali si ne obečao, ka boš drűgi človek?

— Drága žena, znáš da je oblűba dosta ležejša kak pa zdržánje.

Doktorski tanáč.

— Božno je vrástvo? Nemre notri vzėti? Zaprite oči i si mislite, ka Talányijovo vino pijéte.

— Ne bí lehko Talányijovo vino pio i si tak mislo, ka je vrástvo.

Skrivno pitanje

LETOŠNJE VGANKE :

I.

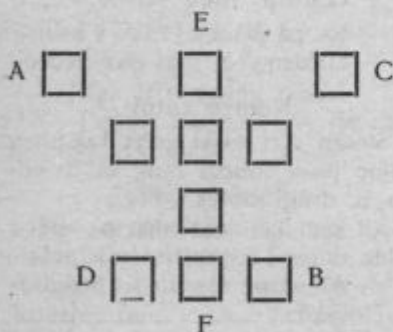
Oča je star 4-krát telko let kak sin. Po 5-tih letaj bo oča samo 3-krat telko let star kak sin. Kelko je star oča i kelko sin ?

II.

V štali je 45 falátov živine. Od ete je 3-krát menje konjov kak telcev, kráv pa 5-krát več kak konjov. Kelko je kráv, telcev i konjov?

III.

V naštampane kocke trbej napisati vse numere od 1 do 10 tak, da dobimo vsigďar vsoto 23,  e se  tejemo vse numere od A do B, od C do D i od E do F.

IV.

Puna hi a dece pa nema oken pa ne dv r!

V.

 lovek m , Bog pa ne!

VI.

M li je, zv t je, pa d nok n jmo nej e dveri odpr .

Poslo :

Gergori  Ernest, Fokovci 41.

VII.

Zidana  tala, bron ana krava, s prediva pa r p !

Poslo :

Lang K rol, Ve eslavci 4.

VIII.

Kde nih   pl g, kda zorj   njivo pa  viv no vkraj vzeme , ka ide  vl  it ?

IX.

 teri svetec je e  e ne v neb saj, ka e  e ide ?

Poslo :

Hassaj  tefan, Dankovci.

X.

Po listji ide, ne  um  e,
po vodi ide, ne  opka,
ka je to ?

XI.

Ka m  posvet, ka Bog nema ?

XII.

Kde je e  e Bog ne bio ?

Poslo :

Smodi  Kalman, Adrijanci 19.

* *

V  m na im prij telom, d mo na-
zn nje, ka letos r vno tak, kak vse

ova preminouča lejta 10 novi kalendárov za leto 1941 vōpotégnemo i šteri do srečo je meli dobiti, tistim je po pošti domo pošlemo i i njihova iména v Dober Pajdáš kalendárium dámo naštampati.

Rešenja se morejo do 15. marca v reditelstvo poslati, pisma etak adresirajte : **Uredništvo Dober Pajdáš kalendárium, Kapela, pošta Slatina Radenci.**

DOBRO SO REJŠILI

v lanskem kalendári prinešene vganke i so gvinali po lutri vōpotégnjeni Dober Pajdáš kalendárium sledéči :

Jenō Frumec, Kruplivnik 31, Veren Kálmán, Francíja (Bodonci), Barabáš Ernest, Markovci 28 p. Ša-

lovci, Vida Agneška, Selo 87 p. Prosenjakovci, Čahuk Vince, Dankovci 18 p. Mačkovci, Gergorič Ernest, Fokovci 41, Temlin Mikloš South Bethlehem, Časar Evgen Logatinci, Ropoša Štefan Police, Vido-
vič Ida Ljutomer.

Gratoleramo vsém našim prijátelom, šteri so tou srečo meli, ka so naš „Dober Pajdáš“ kalendárium gvinali.

Nadale so ešče tūdi dobro rejšili naše vganke, ali nej so meli srečo do dobička oni, šteri pisma smo zgúbili pri selitvi — potroštamo je pa s tém — naj probajo letošnje vganke rešiti, lejko do pa letos vékšo srečo meli.

V lanskem kalendarji prinešene vganke so etak pravilno rešene :

I.

Vinopivec je imeo denarja

- 1) 45, 44, 22, **21** pri Fafliki
- 2) 21, 20, 10, **9** pri Turki
- 3) 9, 8, 4, **3** pri Baci
- 4) 3, 2, 1, **0** pri Flisari

II.

Bolha.

III.

Črešnjje.

IV.

Lūbi te tvoj déd
Lūbi ti svoj réd
Či njemi dás méd
rāj má kak
vsako drūgo jéd.

V.

Kak je $8 \times 4 = 500$, je etak

444
44
4
4
4
500

Či koplemo jamo.

Ka jih 1 kg potegne.

2. januára.

1.

Či ne bi bio somár, bi znao ka naj naprávi.

2.

Vino.

3.

Blato.

Odgovor uredništva.

Vsem prijátelom, znancom i čtejočim Dober Pajdáš kalendara, nanjam, da sem se iz Gor. Radgone odselo na **Kapelo, Slatina Radenci**, gde sem kupil stáro znáno Horvatovo gostilno i posestvo.

Či de med vami gda šteri hodo po tej štajerski bregaj okolik Kapele, tak me ob toj priliki gor poiščite. Vaše gor poiskanje, de me jako veselilo.

Obenem pa či štoj kaj ščé znati od uredništva Dober Pajdáš kalendariuma, Vam na razpolago stojim, tak ustmeno kak pismeno.

Nadale vsém tistim, šteri so rešenje vgank poslali i v letošnjem kalendari ne nájdejo svoja iména, náj spreglédnejo to! Pri selitvi z Gor. Radgone na Kapelo smo meli garambol in v tej zmešnjávi so se pisma zgúbile.

Vam vsem želem srečno novo leto 1940.

TALANYI FRANC.

Túdi uredništvo Dober Pajdáš kalendariuma vam želej vesélo srečno novo leto.

Na Petánjskom mosti.

*Na mosti stojim, pod menov teče se kota,
V globokoj muri gízdáva deroča voda.*

*Na dvóma krájoma je stišnjena med bregè,
Gda se svàdi, gda narasté, tè vse tá nesé.*

*V njem ribe sprehàjanjem vesélo plavajo
Nastávljeno ribičovo mrežo, fúčkajo.*

*Gladalo ponúja njé tekoče valovje,
V šterom se glèda kre njé rastéče grmovje.*

*Mujva, perè, v njo viséčo trávo, vrbovje,
Rávno tak v njej na stebraj stojéče mostove.*

*Bežališče ponúdi v lúbézni vkanjenim,
Stroštom vókivečen počitek darúje njim.*

*Gízdávo bojéčo, deročo moč, kak dobij,
Tak slatko življenje v globokom morji zgúbij!*

TALANYI FRANC.

Hasnovito znànje

Če se zamažeš s pečatnim voskom, to vkraj spraviš, če odpraskaš najprve kelko mogoče pečatni vosek i potom zbrišeš s flanelasto capo, štero namočiš v špiriti.

Likerove fleke zbrisemo s capov, namočeno v špiriti i speremo s čistov vodov.

Fleke od trave operemo iz vsakšega blága z vodov, šteroj smo pridáli malo amonijáka. Potom pa ešče flek operemo z vodov i z žajfov. Če se ešče kaj pozna, trbej blágo dobro oprati z vrelov vodov ali pa okaditi z žveplenovim dimom i potom z mrzlov vodov oprati.

Belo volneno obleko i bele čipke potrosimo z gibsom i drgnemo té práh s čistov capov i nato skefamo obleko. Ednako se pucajo ledrene rokavice i remeni.

Če ščes shrániti sir za dugši čas, ga zavij v platneno krpo, štero si namočila v slánoj vodi i iztisnila.

Star i sühi sir sfrišaš, če ga položiš za nikelko dni v dobro, gosto kisko mleko. Sir se sfriša i dobi dober žmaj.

Mleko sprobamo najležej z iglov. Vtekremo jo v mleko i jo nalehki potegnemo iz njega. Če obvisi na igli kaplica, je mleko dobro, če pa spadne z nje, je zmešano z vodov.

Škarje najhitreje nabrušiš, če z malo poševno nagnjenimi odprtimi škarjami parkrat potegneš po vratu navadne flaše, tak da sta obe klingi naslonjeni na flašo kak jih brušać prisloni na brús.

Sveča duže sveti i tūdi močneje, če posiplemo okoli žnjore malo kühinjske soli.

Svetle dveri v stanovanji se hitro zamažejo. Najleži jih spucamo, če jih ribamo s falatom prerezanoga krompira i fleki bodo včasi zginoli. Potom še zbrisemo dveri s sühov cotov.

Vaze za korine se ne prevržejo, če jim damo na dno malo peska ali kamenčkov.

Molje v pohištvu. Pohištvo najprej pokrijemo z kakšnov debelov odejov i položimo potem pod vsaki falat segreti cigeo, politoga s toplim jesihom. Düh ki nastane, vniči molje.

Barvasto perilo peremo v vodi, ki je pomešana z jesihom. Oprano zavijemo v krpe i iztisnemo vodo, da se barve ne prelejejo. Ko se posúši, ga spejglamo z ne preveč vročov peglov.

Kürje oči. Še ne olúpami lük drži v vodi 4 vøre, potom ga olúplu i deni na tisti prst tenko vrezani falat i ga zamotaj s platnениm povitkom. To delaj vsaki den, dokeč se kürje oko ne potegne telko vö, da ga s prsti lahko izdereš.

Breskov liker. $\frac{1}{2}$ kg mehkih breskev zmečkaj, k koj daj tri skučena jedra, prelej z 1 osminkov litra čistoga alkohola i daj vse vküper v veliki glaž za vlaganje. Na osminko litra vode prekühaj 40 dkg cukra i ga mrzloga prilij k breskvam. Vse vküper püsti, če je mogoče 1—2 meseca na sunci. Nato liker precedi, vlej v glaže i shrani.

Trdo vodo za pránje zmecháš, če v kupico vodé deneš dve žlici glicerina, to dobro premešáš i vleješ v vodo za pránje.

Kda štoj češnjek ali sličnoga jej i njemi potem vüsta neprijéten düh májo i bi se rad toga rejšo, to tak doségne, ka vzeme vu vüsta edno ali dve zrni sprážene káve, to náj dobro zozveče med zobmi i požré. Za pár minut se toga neprijétnoga düha reši.

Ešče i falingáste ougurke lahko denemo na strán za zimo, če je po brátvi zaperémo i je denemo v edno korito. Zdaj vzememo (kak že mislimo, ka dojde) polojno jesiha i polojno vodé, med to notri zmejšamo za 1—2 dinara salicila, edno žlico soli i edno žlico celoga čarnoga popra. To püstimo edno-dve minuti vretí. Zdaj v koriti bodoče ougorke dolipopárimo i je z ednim stolnjekom ali sličnim pokrijemo. Gda se razhladijo je denemo v glaž i med njé skladémo malo hrena, pár zrn zelénoga grozdja i grozdjine bajusi. Potom vlejímo tisti jesi, z šterim smo je poparili gorik, tak da so ougorke vse zalite i zvézemo dobro doli z pergamentnim papérom. Takše ougurke celo zimo stojijo.

Méhke tikvi tak denemo lahko nastran za zimo, ka je notri poštrijamo z vápnom i je gorik denemo na podstrešje na süho mesto. Tak tá djáne tikvi so zdrave i dugo stojijo. Prvle kak je nücamo, se morejo od gori namázanoga vápna očistiti.

Pečarke (sampion) gobe so jáko fine na sledéči način: Naberémo lejpe mláde pečárke, je spucamo, z glávice kožo doli potégnemo, poté je zrejšemo kak vrgánje i je denemo kōjat. Gda so že dobro zavrele je precedimo. Zdaj denemo v láboško mást v štero zrejšemo lük i püstimo, da lük malo rdečkasti gráta. Zdaj notri denemo pečárke i je püstimo ka lepo vküp se zdinstajo potom poštabamo z melov i vlejímo gorik frtao ali pol litra smetene, to naj vse vküp zavré i za čas lahko gorik tálamo. K-coj se dá lahko kōjani krumpiš.

Krmlenje stári svinj. Natančni znanstveni poizküsi so dokázali, ka je za zvišanje 1 kg žive teže potrebno pokrmíti: 4 do 5 kg ječmena ali kukorce, 18 do 20 kg krumpiša. Na podlagi denéšnji cejn naj si kmet sam preračuna za štero krmo se odloči. Dobro je svinjo večkrát zvágati, ár či ne prirasté na živo vágo pol kg na dén, te je samo zaprávlanje krmíti stáro svinjo i ne hasek kmeti.

Zelje potrebüje vnogo kálija i nikelko superfosfáta, repa pa kálijo-vo sol.

„NIBOL“-TABLETE Mr. BAHOVEC

izkazale so se pri reumatizmi, gihti i išiaši, odstranjuje trganje po tepli, v glavi i zoboboli oblažuje živčevne bolečine i reumatične bolečine v mišičevji i zglobovih, pomaga pri betegi od prehlada, influenzae i gripe, olejšavanji betegov za časa menstruacije.

Novo sredstvo je postavljeno v promet v obliki praktičnih tablet pod imenom „Nibol“ i izdelava jih apoteka Mr. Bahovec v Ljubljani.

Edna od prednosti „Nibol“-tablet Bahovec jeste tá, da so té tablete razmeroma jako dobre, ka je potrebno znati, da se „Nibol“-tablete izdelavajo v našoj zemlji, zavolo šteroga odpadnejo vsi carinski i dovozni stroški.

Opis i zdravljenje betegov, pri šterih so se „Nibol“ tablete pokazale hasnūvajouče:

REUMATIZEM.

Vzeme se 3-krát dnevno po 2 „Nibol“-tablet, s kem se reumatične bolečine odstrani. Zvūn toga zdravljenja pomága tudi znojenje, topla i sunčana kopanja, masiranje, zamotejnje v toplo vuneno blágo i pogousto gibanje. Trbej izbegavati promaji, studeni, vlagi, náglomi ohlajenji poednih delov tela, kak i preslanomi i začinjenom leli. Trbej dati prednost zelenjávnoj hráni, jesti dosta sáda, piti mleko, sádnno pljače i beline čáje. Alkohol beteznik na reumi more spoj zapustiti. Zvūn notrijemánja „Nibol“-tablet priporoča se tudi masiranje z „Nibol“ maščavov.

GIHT, IŠIAŠ.

Išiaš je zvuzganje bedrenoga živca, od žleba v kolenu pa vse dolnjega tála noge. Zdravljenje: Ležanje v posteli, dnevno 3 krát po 2 „Nibol“-tablet, segrevanje bolé-
čih delov, parna i znojna kupanja, zadržavanje od vživanja mesá i alkohola, dosta sádjá, mleka, sádnih sokov, bilnih čajov i malo žáčimbe. Zvūn toga se priporoča masiranje z „Nibol“ maščavov. Zavolo ponovnoga pojavljanja betega trbe vzeti dnevno po 1 „Nibol“-tableto, toplo spodánjo obleko, obliteo štera ne prepūšča vodou, ogibati se preotrijenosti i prehláda.

BOLEČINE KRIŽA, TELA I UDOV.

Zdravljenje: Zdravljenje i dijeta rávno tak kak je imenūvana pri reumatizmu i gihti. Boléči deli tela i zglobovi se morejo zamotati v toplo kožo, posebno v noči. Te se bolečine tudi preprečijo, če se 3-krát dnevno notri vzeme po 2 „Nibol“-tablet. Zvūn notrijemánja „Nibol“-tablet pomága zdravljenje z maseranjom z „Nibol“ maščavov.

GLAVOBOLA, MIGRENA.

Što tegūje od glavobola i željda se oslobodi od tej groznih bolečin more taki gda občúti ka ga gláva začne boleti, vzeti notri 2 „Nibol“ tablet more biti popunoma méren.

TEŽKOČE MENSTRUACIJE.

Zdravljenje: Kak sredstvo za oblaživanje bolečin, prouti krčaj i za pomirenje živcov, vzeme se notri 3 krát dnevno po 1 „Nibol“ tableto.

ZOBOBOLA.

Pri zoboboli vzeme se notri taki pri začétki njegovoga pojáva 2 „Nibol“-tablet, šterive odstránita bolečine i pri tom pomirijo se živci.

GRIPA, INFLUENCA.

Zdravljenje: Pri vsakom pojávi prehláda kak i pri gripi i influenci, priporoča se hitro švicanje tela, štero se nájhitej doségne s pomočjov vročih čajov od bilja i notri-vzétji 3-krát dnevno po 2 „Nibol“-tablet.

Zahtevajte v apotekaj edino „Nibol“-tablete Bahovec v originalnih glážekaj po 24 tablet Din 20.—, 48 tablet Din 34.—. Nibol mást 1 tuba Din 20.—.

Reg. br. 17404/36.

SENJE (SEJMI).

PREKMURJE.

Beltinci (živinsko i kramarsko) 20. január, 24. na prestopno³ leto pa 25. februára, 25. aprila, 27. junija, 15. julija i 5. novembra.

Bogojina (živ. i kram.) 15. februára, 20. márc, 19. mája, 20. julija, 4. septembra i 16. novembra.

Črensovci (živ. i kram.) 14. márc, v pondělek po 3. máji, v pondělek po 14. septembri i 20. oktobra.

Dobrovnik (samo živinsko) 6. aprila (živ. i kram.) pondělek po Tělovom, 25. julija, 2. oktobra.

Dolnja Lendava (konjsko, živ. i kram.) 25. januára, 16. februára, 27. márc, 17. aprila, 16. junija, 28. julija, 28. augusta, 28. septembra, 28. oktobra, 18. decembra, pa vsáki tork svinjsko senje. Če pride na tork veliko senje, teda je svinjsko senje na drůgi děn.

Dokležovje (konjsko živ. i drovno) 18. junija i 21. augusta.

Dolenci (drovno) na Tejlovo i 6. decembra.

Grad (Gornja Lendava) 28. márc, 21. junija, 15. augusta, 29. septembra i 30. novembra.

Križevci (živ. i kram.) 16. aprila, 4. junija, 27. oktobra, pa vsáko prvo soboto v meseci svinjsko senje. Či spádne na to soboto světek, je svinjsko senje prvejšo soboto.

Kuzma (kramarsko) na Križni četrtek.

Krog (kram.) 4. mája.

Martjanci (živ. i kram.) 23. mája, 6. augusta i 27. oktobra.

Murska Sobota prvi pondělek januára živinsko senje, prvi pondělek februára živinsko i kramarsko, prvi pondělek márc živinsko i kramarsko, prvi pondělek aprila živinsko, prvi pondělek mája živinsko i kramarsko, prvi pondělek junija živinsko, prvi pondělek julija živinsko i kramarsko, 24. augusta živinsko i kramarsko, prvi pondělek septembra živinsko, 15. oktobra živinsko i kramarsko, prvi pondělek novembra živinsko, 6. decembra živinsko i kramarsko. Če spádne na prvi pondělek světek, se vrši senje na drůgi děn.

Petrovci (kram.) na sv. Trojstva nedelo, 4. julija, 8. septembra i 28. okt.

Puževci (kram.) 13. julija.

Puconci (živ. i kram.) 28. mája, 10. julija, 10. sept. i 10. novembra.

Prosenjakovci (živ. i kram.) 15. márc, 16. junija, 2. sept. i 28. nov.

Rakičan (živ.) 26. márc, v tork pred Rísáli, 2. jul., 16. aug. i 8. oktobra.

Selo (kram.) prvo nedelo po Srpnj Mariji i na Miklošovo.

Sv. Benedek (kram.) pred Pepelnicov, po postni kvatraj, po Cvetnoj nedeli, po jesenski kvatraj i pred koledí vsigdár v pondelek.

Sv. Sebeštjan (kram.) 20. jan., 2 nedela po Vůzmi, 15. jun. i 21. dec.

Turnišče (živ. i kram.) v četrtek pred Cvetnov nedelov, drůgi pondelek po Vůzmi, četrtek pred Rísáli, 12. junija, četrtek pred Velkov mešov, drůgi děn po máloj meši, 4. oktobra i vsáki četrtek svinjsko senje. Če spádne veliko senje na četrtek, te je svinjsko senje eden děn sledi.

SREZ LJUTOMER

Ljutomer živinsko senje: 14. jan., 8. apr., 10. jun., 8. jul., 12. augusta, 12. nov.; kramarsko i živinsko senje: 11. febr., 11. mάρca, 13. mάρja (tudi konjsko), 16. sept., 17. dec.; samo konjsko i živ. senje 14. okt.

Cven 7. septembra.

Gornja Radgona 3. februára, 25. mάρja, 10. augusta i 15. novembra.

Sv. Križ pond. po tihoj nedeli, 3. mάρja, 26. julija, 6. novembra.

Mála Nedelja četrtek pred nedelov Sv. Trojstva, 21. oktobra.

Veržej 6. mάρja, 29. septembra, 30. novembra.

Sv. Duh 24. augusta, 13. decembra.

Negova 8. septembra.

Sv. Peter 17. januára (29. junija), 30. junija, 21. septembra.

Mesto i srez PTUJ.

Ptuj živinsko senje: za konje i rogáto živino vsáki prvi i tretji tork v mejseci, za druge vsáko srejo: tržni dén je vsáki péték; letno kramarsko senje se vrši: 23. aprila, 5. augusta, 25. novembra.

Sv. Andraž v Slov. Gor. 13. junija, 30. novembra.

Ptujska Gora 18. mάρca, veliki tork, v soboto pred križ. nedelov ali pa v soboto po Vüzmi, 2. julija, 14. augusta.

Sv. Lovrenc na Dr. polji 12. mάρca, 27. jun., 10. aug. i 29. sept.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. v srejo pred Vnébohom, 23. julija i v soboto pred rožnovenskov nedelov.

Sv. Bolfenk 30. junija, 2. septembra.

Sv. Vrban 25. mάρja, 25. julija.

Breg pri Ptui drugi pond. v mární, 6. junija, drugi pond. v juliji, 26. augusta, drugi pond. v septembri.

Ormož Cvetni péték, pond. po Jakobovom (25. jul.), na Martinovo (11. nov.), vsáki prvi pond. v mejseci jan., febr., mάρca, mάρja, junija, jul., sept., okt., dec. Ci spádne na ednoga od tej pondelkov svétek, se vrši senje na drugi pondelek. Svinjsko senje vsáki tork v tedni.

Sv. Tomaž 21. jun., 29. aug., 28. okt., 3. decembra.

MEDJIMURJE.

Čakovec Cventni pondelek, 29. jun., 13. aug., 3. okt., 25. nov.

Draškovec sredo po Jürjavom, 7. i 16. aug., 11. nov.

Kotoriba 9. mάρca, 27. junija, 30. septembra i 30. novembra.

Nedeljišče 15. junija i pondelek po augusta nedeli.

Prelog Risálski tork i pondelek po Jakobovom.

Razkriž 19. mάρja, 24. junija, 10. augusta, sredo po Beloj nedeli.

Mursko Središče 1. mάρja, 20. aug. i 26. okt.

Štrigova 19. mάρca, 22. julija, 30. sept. i 4. dec.

Sv. Helena pri Čakovci 18. augusta i 22. septembra.

Sv. Rok pri Čakovci na Rokovo i Mihalovo.

Mesto i srez MARIBOR, levi dravski breg

Maribor vsáki drügi i 4 tork v mejseci senje za živino; či je v tork svétek, se vrši živinsko senje dén prvlé. Vsáki péték svinjsko senje; či je v péték svétek, se vrši svinjsko senje dén prvlé. Vsáko sredo i soboto tržni dén.

Sv. Lenart v Slov. goricah 20. jan., pondelek po beloí nedeli, 19. mája, 24. júnií, 2. augusta, 4. oktobra i 6. novembra.

Mariía Snežna na Veliki kram. 20. mája, živ. i kram. 6. aug.

Sv. Trojica v Slov. goricah 10. márcá, po Sv. Trojství, 28. augusta, pondelek po trétíí kvaternoj nedeli.

Srez MARIBOR, desni dravski breg.

Fram 21. júlií, 21. septembra.

Poljane pond. po kvat. nedeli v posti, pond. po Cvetnoj nedeli, pond. 13. mája, soboto 22. júnií, 10. júlií, 29. augusta, 12. okt. i 15. nov.

Slov. Bistrica 24. febr., Veliki péték, 4. mája, 4. júnií, 25. júlií, 14. septembra, 28. okt. i 21. nov.

Spodnja Poljskava 2. febr., 10. márcá, 30. júnií, pondelek po 3. aug. i 9. septembra.

Studenci pri Poljčanah 25. januára, štrti pond. po Vüzmi i 13. dec.

Miro Domajnko *Murska Sobota*
Aleksandrova c. 23

PRVO PREKMURSKO POGREBNO PODJETJE

Skladišče pri pokopališču

PRODAJAM :

Sprejemem naročila
tudi za
sveže vence !!

Nagrobne vence umetne od	Din	60.—
Mrtvaške rakve mehki les od	Din	160.—
Mrtvaške rakve trdi les od	Din	750.—
Mrtvaške rakve kovinaste od	Din	1250.—
Mrtvaški prti (šlari) nav. od	Din	30.—
Traki za vence od	Din	20.—

IN VSE DRUGE POTREBŠČINE !

Izposojam mrtvaški oder (ravatal) in voz.

Izvršujem : kompletno pogrebe, prevoze in izkope vse po zmerni ceni.

POPOLNOMA DOMAČE PODJETJE !!!

od Din 59— naprej ednored.

od Din 120—

Ali máte dár za muziko?

Skoro vsakši ga má, samo se toga niti sam ne zavê. Od toga svedočíjo nájbole nezračúnana, jezera na svetskoznáno fabriko muzični instrumentov **MEINEL & HEROLD** prihájajóča priznánya celô že túdi starejši lúdjé, ki so se návčili igrati s pomočjóv njéni preprôsti návučni písem Knižico „Kak posánem dober muzikant“ dáva tvrdka vsakomi **popunoma kšénki.**

Instrumente sáme pa dobíte pri firmi Meinel & Herold zvón-rédno fal, ár se pri njej kúpúje **narávnost s fabrike, odnosno njenega fabričkoga skladišča.**

Muzični instrumenti té nájbole známe fabrike vživajo zavolo rêsan čistoga glása i precizne strokovne izdeláve prednost po celom sveti, ár što prigliháva **kakovost, kúpúje glasbila MEINEL & HEROLD**

Tambure od Din 60—

od Din 2.580—

Če ste nej glásbenik,
bode te igrali!

Če ste že glásbenik,
bole bode te igrali!

Klavir harm. od D. 480—, gosli od D. 65—, trompete od D. 570—, gitare od D. 120—

Popolno jamstvo dávele tvrdka vsákomi za vsako glazbilo, štero dobíte **8 dni nazaj** **poiskúšnja**; zamenjáva je dopúšćena.

Povsem brezpláčno dobíte lepi, ilustrirani cenik, potrebno je samo da ga s kártov sprosíte od firme

MEINEL & HEROLD

d. z. o. z. zal. tvornice glazbil i harmonik **Maribor št. 257.**

Dobavitel odličnih muzikov i slovityh glasbenih zborov!

Stalna tabla časa, kda nam živina skoti.

Plođjenja začetek	Plođjenja dokončetek			Plođjenja začetek	Plođjenja dokončetek			Plođjenja začetek	Plođjenja dokončetek		
	Konji	Krave	Svinje		Konji	Krave	Svinje		Konji	Krave	Svinje
1 Jan. 5 9	2 Dec. 6 10	8 Okt. 12 16	23 April. 27 1 Maj.	5 Maj. 9 13	5 April. 9 13	9 Febr. 13 17	25 Aug. 29 2 Sept.	7 Sept. 10 14	7 Aug. 11 15	13 Jun. 17 21	27 Dec. 31 4 Jan.
13 17	14 18	20 24	5 9	17 21	17 21	25 1 Marc.	6 10	12 16	15 19	25 29	8 12
21 25	22 26	28 1 Nov	13 17	25 29	25 29	1 5	14 18	28 30	23 27	3 Jul.	16 20
29 2 Febr.	30 2 Jan.	5 9	21 25	2 Jun. 6	2 Maj. 6	9 13	22 26	4 Okt. 8	4 Sept. 8	11 15	24 28
6 10	6 11	12 17	29 2 Juni	10 14	11 15	17 21	30 4 Okt.	12 16	12 16	19 23	1 5
14 18	15 19	21 25	6 10	18 22	19 23	25 29	8 12	20 24	20 24	27 31	6 10
22 26	23 27	28 3	14 18	26 30	27 31	2 6	14 20	28 1 Nov.	21 25	28 1	13 17
2 Marc. 6	31 4 Febr.	7 11	22 26	4 Jul. 8	4 Jun. 8	10 14	24 28	1 Nov. 5	13 17	25 29	17 21
10 14	12 16	15 18	30 4 Juli	12 16	12 16	18 21	1 5	21 25	17 21	24 28	9 13
18 22	20 24	23 27	8 12	20 24	20 24	26 30	9 13	25 29	21 25	28 1	13 17
26 30	28 4 Marc.	31 4 Jan	10 16	28 1 Aug.	2 Jul. 6	4 Maj. 8	17 21	31 3 Dec.	29 3	1 5	21 25
3 April 7	8 12	8 12	24 28	5 9	6 10	12 16	25 29	7 11	7 11	9 13	27 31
11 15	16 19	16 20	1 Aug. 5	13 17	14 18	20 24	3 Dec.	15 19	15 19	25 29	6 10
23 27	24 28	28 1 Febr.	9 13	25 29	22 26	29 1 Jan.	7 11	23 27	23 27	29 3 Okt.	10 14
1 Maj. 27	1 April. 5	14 21	21 28	30 2 Sept.	30 3 Aug.	5 9	19 23	31 7	21 25	7 11	22 26

*Sukno
kamgarn
vuneno
svila*

Nájevėkša domáča trgovska hiša v Jugosláviji

STERMECKI, Celje br. 307.

Prosíte taki brezpláčni cenik, v šterom nájdete ešče vnogo drúgi predmetov. — Ka ne odgovárja se zameni ali pa se povrnéjo peneži.

Veliko prebėranje !

Zvůnrėdno nislke cene !

*Platno
deleni
cefrisi
tiskanine*

Či ščėte meti dobro i po fál cení **OBLEKO**, ne kůpůjte prvle, dokeč ne poglėdnete veliko zálago gotovih moških i dečinskikh oblek, zimskih i letnih kaputov, houb iz cai-ga ali iz štofa pri **MÁJERI**. Tůdi sprejmejo se obleke po želenji na mero. Pri-dite i se osvedočite!!!.

MAJER ŠTEFAN

krojač i trgovec z goto-vimí oblekami za moške

V MURSKI SOBOTI
Radgonska cesta št. 2.

Istotam

AUTOTAKSA

Vozí vsakši čas i v vsakšo smer

Zaprti auto! Solidne cene!

Hahn Pavel, M. Sobota

Veletrgovina manufakturnega, pletenega in krátkega blága. — Prodaja samo na veliko.

Kolodvorska ul. št. 1.

Telefon št. 49.

Pretačunjavanje kubične vsebine okrogloga lesa

(P = premer v cm. K = ključa število.)

P	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
K	28	38	50	64	78	95	113	133	154	177	201	227
P	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
K	254	284	314	346	380	415	452	491	531	573	616	661
P	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
K	707	755	804	855	908	962	1018	1075	1134	1195	1257	1320
P	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53
K	1385	1452	1521	1590	1662	1735	1810	1886	1964	2043	2174	2206
P	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65
K	2290	2376	2463	2552	2642	2734	2827	2923	3019	3117	3217	3318
P	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77
K	3421	3526	3632	3739	3849	3959	4072	4185	4301	4418	4537	4657
P	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89
K	4778	4902	5027	5153	5281	5411	5542	5675	5809	5945	6085	6221
P	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101
K	6362	6504	6648	6793	6940	7088	7238	7390	7543	7698	7854	8012

Razlaga: Gornja številka v vsakem predelku je premer (P) [poprek v sredini merjena širokost] okrogloga lesa v centimetri. Spodnja številka je toni odgovarjajoči ključ (K). — $V = D \times K$ to se pravi dolžnost (D) debela v metri se pomnoži z kubična vsebina se najde na podlagi sledečega pravila. — $V = 10.000$, onim številom (ključom), ki odgovarja premeru debelščini i dobljeni znesek se deli z 10.000 — PRIMER: dugost debelščine je 8 metrov, premer meri 47 cm, poišče se te v tabeli število (ključ), ki odgovarja 47 t. j. 1735 kubična vsebina je te $8 \times 1735 = 13.880$, — $13.880 : 10.000 = 1,388 \text{ m}^3$.

*Odijela
rublje
šesiri
kravate*

Nájevékša domáča trgovska hiša v Jugoslaviji
STERMECKI, Celje br. 307.

Prosíte taki brezpláčni cenik, v šterom nájdete ešče vno go
drügi predmetov. — Ka ne odgovárja se zameni ali pa se
povrnéjo penezi.

Veliko prebéranje !

Zvünrédno niske cene !

*lincele
čarape
marame
kšobrani*

Klepárstvo najfalejše i nájbole trepéče je
BRATA JUG
v Murski Soboti

ALEKSANDROVA CESTA

V NEMEŠOVOJ HIŠI

Zgotávla vsakovrstno gradbeno špenglarsko delo, kak žlibé
na hišo, pokrivanje tórme i pokrivanje z palami. Izdeláva
strelovode (villámhárító). Poprávla vsakovrstno posôdo.

AUTOTAKSA

BRATA JUG

vozi vsak čas i vsako smer.

CENE ZELO NISKE !

Podukšaj si življenje!

Življenje se more podukšati, betegi se morejo zvráčiti, slabi ojačiti, nestanovitni morejo postáti jákostni i nesrečni postanoti srečni!

KA PRIDE ZA VSAKIM BETEGOM?

Oslabitev živecov, zgúba dobri prijátelov ali svoji bližnji razočaranost, stráh pred betegom, neprávi način življenja i vnogo drúgi razlogov.

ZADOVOLJSTVO

je najboljši doktor! Vnogo je poti, štere te lejko pripelajo do dobrega razpoloženja, štera te oživijo, te navdájo z novim vüpanjom, a té poti so prikázane v ednoj razprávi, štero vsakši, ki jo zaprosi, dobi

ŠČISTA KŠENKI!

V toj máloj knigci je raztumačeno, kak se morejo v krátkom vremeni i brez faling pri deli živci i mišičevje ojačiti, trítava, slabo razpoloženje, raztresenost, nerazpoloženje za delo i nebroj drúgi polájev betega popraviti ali cilo odstrániti. Zahtevajte tó razprávo, štera vam pove vnógo hasnovitoga.

Poštno zbiralno mesto:

ERNEST PASTERNAK,

BERLIN S. O., Michaelkirchplatz 13, Abt. III. 11.

ASCHER B. IN SIN

Murska Sobota

Glavni trg

GRÜNTANA LETA 1855

TELEGRAF: A S C H E R

TELEFON ŠTEVILKA 15

Kolonska, špecerijska i vsefelé mele, zrnja

velika trgovina.

*čilimi
zastori
jagani
linoleum*

Najvékša domáča trgovska hiša v Jugosláviji
STERMECKI, Celje br. 307.

Prosíte taki brezpláčni cenik, v šterom nájdete ešče vno go
drúgi predmetov. — Ka ne odgovárja se zamení ali pa se
povrnéjo penezi.

Veliko prebéranje !

Zvünrédnó níslke cene !

*Hadraci
ubrusi
garniture
ručnici*

Kmečka hranilnica in posojilnica v Brezovcih.

KMETJE ! Svoje pejnaze nájbole gvúšno lahko naložite pri našom
závodí i šteri pejnez se obrestúje po nájvíšišoj obrestnoj meri. —
Posojila za kmečki národ dá po nájménšoj obrestnoj meri.

**Hranilnica in posojilnica má več stotin článov,
ki odgovárjajo za vsáki nájvékši naloženi pejnez.**

Kmetje ! Či v to posojilnico naložite vaše pejnaze, sami sebe podpé-
rate, ár je té závod vaš !

Dr. R. W. Pearson

ZDRAVJE

s pomočjo zdravilnih svojstev bilja

„HERSAN ČAJA“

mešavine posebnih zdravilnih biljk po predpisi R. V. Pearsona, šefa zdravnika v Bengálji (Angležka Indija). V dugoletnoj praksi meo je Dr. Pearson priliko, da potrdi prednost

„HERSAN ČAJA“

i to z uspešnim delovanjem pri obolenji: zesukanji arterije, bolečinaj krvotoka, ženski betegaj, bolečinaj pri menstruaciji (menjavi mesečne periode), migreni, reumatizmi, bubrežni bole-

činaj, bolečinaj na jetraj, zmešnjávi v žalodci, zagiftanja, zaprtosti, gihta, črevnih obolenj, hemoroida (šuljavosti), splošnoga i prenágloga debelenja, kak proti slabosti (žgaravice).

„Hersan čaj“ dobi se v vsakoj apoteki. — Brezpláčni vzorec pošle na zahtevo

„RADIOSAN“

ZAGREB, Dukljaninova ul. 31. 1.

Reg. S. br. 14001/1934.

OGLAŠUVANJE V KALENDARAJ

ZVRŠAVA NÁJBOUGŠE
STÁRI ŠPECIÁLNI STRUČNI

BLOCKNER-OV

KALENDÁRSKI ODDELEK V
KONCERNI

INTERREKLAM D. D. ZAGREB,
Masarykova 28.

TELEFON 23-125.

POŠT. PREĐ. ZAGREB I/446

PREDLOGI I STROŠKI BREZPLAČNI.

*Ure harmonike foto. bicikli
aparati porcelan*

Nájevěkša domáča trgovska hiša v Jugoslaviji

STERMECKI, Celje br. 307.

Prosíte taki brezpláčni cenik, v šterom nájdete ešče vno go drügi predmetov. — Ka ne odgovárja se zameni ali pa se povrnéjo penezi.

Veliko prebéranje!

Zvünrédno nísike cene!

*Taške kovčeri
naprtnjace
staklo*

Nájtsarěša i nájfalějša trgovina je

Kardoš Jožefa v M. Soboti

Aleksandrova cesta

Prêk od Dobrajove oštarije.

Dobí se vu velikoj meri na prebéranje vsefelé železno blágo po nájfalěšoj cěni, kakti: traverze, beton i palično železo, stávbeno i po-hištvěno okávānje, vsakšěfelé nájfinejšě orodje (škér), žage, pile sekire, itd.

Nájbógse Turske i Švédske kosé, srpi, kosni klepáci i kamni.

Vse gospodársko orodje, plüge, reporez-nice, sečkare, preše i vsefelé kotle, peči i šparhete, nájfinejšě färbe, lake, firnajs, ter-pentin, mašinski oli i mást, koks za kováče, glažojne za okna itd. Vse po niskoj ceni.

Što ščě pèneze prišparati, more pri tv. K a r d o š kúpiti.

Kr. prodaja smodnikov i vsě lovski potrěbščin.

H OBČINSKA **R** ANILNICA **M** URSKA SOBOTA

TELEFON ŠT. 34.

ČEK. RAČ. ŠT. 14.891.

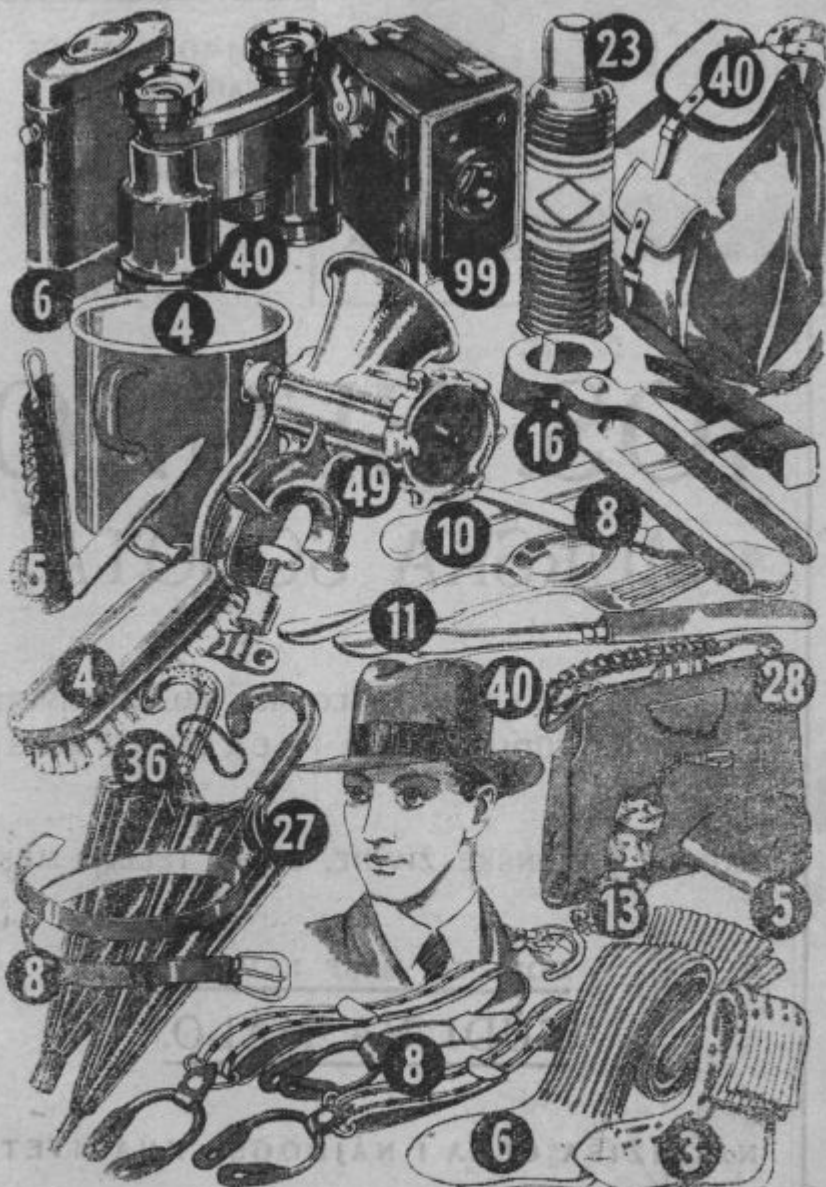
EDINI POPILARNO VARNI ZAVOD V PREKMURJI

Za hranilne vloge in sploh za vsa obveznosti Občinske hranilnice jamči velika občina Murska Sobota z vsem svojim premoženjem in z vso svojov davčnov močjov, zato se tudi arvinski penezi in občinske fonde samo tū morejo vložiti. Sprejme vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu, ter jih obrestuje najugodnejše. Daje posojila proti vknjižbi in na poroštvo (na grünt i na karto bijanko z kezešami).

DOVOLJUJE VSAKOVRSNE KREDITE

(lombardne, menično-eskomptne, kontokorentne) na primerne garancije. Opravlja tudi vse druge v denarno stroko spadajoče transakcije najkulantnejše

Izvleček iz najnovejšega ilustriranoga cenika

Največše domače trgovske hiše v Jugoslaviji
Prosimo taki brezplačni cenik, v šterom naj-
dete ešte vnogo drugih predmetov.

STERMECKI

CELJE št. 307.

Ka ne odgovárja se zameni ali pa se povrńno penezi
VELIKO PREBÉRANJE!

ZVÖNRÉDNO NISIKE CENE!

NÁJMODERNEJŠA
FABRIKA
MESNÁTI
IZDELKOV,
HLADILNICA
I FABRIKA
ZA LÉD

JOS. BENKO

MURSKA SOBOTA

DELAJO SE VSÁKEVRSTE KLOBÁSI, SALÁMI (ZIMSKI I
LETNI) KAK TŮDI VSEFELE PREKAJENO MESO.

EXPORT GOVENSKE ŽIVINE, SVINJ, TELET I MESA.

DOBI SE MÁST I. VRSTE
TŮDI INA MÁLO.

NÁJNIŽIŠA CENA I NÁJBOGŠA KVALITETA.

ZA DELAVCE OCVÉRKE, PREKAJENE
SVINJSKE INOGÉ PO NISIKOJ CEJNI.